

КОЛИЙН ЛИВИНГСТЪН

САМСОН

КНИГА-ИГРА

КОЛИЙН ЛИВИНГСТЪН САМСОН

chitanka.info

Кой е Колийн?

Истинската самоличност на автора е забулена в тайна. Някои го смятат за дълбоко религиозен човек, който си позволява осъвременен прочит на библейски притчи. Други — за хуморист, който елегантно (или недотам) пародира религиозни теми. Истината е известна на малцина посветени... и засега те мълчат.

След скандалния си дебют с „Мъдростта на царя“ Колийн Ливингстън надскача себе си в своята втора книга-игра: „Самсон“. Три различни пътя, над 300 епизода и повече от 40 края. Дали ще следвате библейската легенда за живота на Самсон неотклонно, или ще предпочетете да видите как би живял митичният назорей като заможен търговец? Или пък като отчаян наемник? И макар не всички пътища да минават през „ЗАЕК“ финалът е разтърсващ! Задължително четиво за всеки почитател на книгите-игри!

Скъпи читателю,

Книгата, която държиш в ръцете си, не е обикновена. В нея ти ще се превъплътиш в героя Самсон — прочут не само със своята сила, но и с мъдростта си като съдия. В тежки времена, когато целият богоизбран народ стоеше под игото на филистимците, Самсон успява не само да помага на евреите, но и да извоюва частична независимост от коварните врагове. Неговата сила е дар от Бога и макар че понякога той не спазва Божиите повели, в тази книга ти ще имаш възможност да поправиш някои от неговите грешки.

Твоята цел е да изживееш живота на Самсон, но тъй като това все пак е книга-игра, ще имаш възможност да се отклониш от оригиналния сюжет и да пътешестваш по странни земи и да се занимаваш с различни професии. Не забравяй обаче, че имаш мисия, дадена ти от Бога!

Започваш играта с двеста точки Вяра, тридесет точки Живот и двадесет точки, които можеш да разпределиш между показателите Сила, Мъдрост и Очарование по твоя преценка (внимание: всеки показател трябва да има поне четири точки). Освен това имаш и показатели Справедливост и Дебат, чиято първоначална стойност е нула — те могат да бъдат както положителни, така и отрицателни.

По време на играта ще участвуваш и в битки. Правилата за битките са лесни — ще знаеш колко точки Сила има и твоят противник и на всеки ход ще хвърляш две зарчета за теб и две за противника си. Ако сборът на твоите точки Сила и хвърлените зарчета е с повече от три точки по-голям от събраните на противника, извади две точки от Живота му. Ако сборът на твоите точки Сила и зарчетата е с една или две точки повече от събраните на противника, извади една точка от Живота му. Ако съборовете съвпадат, тогава нито ти, нито противникът ти губите точки. Ако сборът на противника е по-голям от твоя, тогава губиш съответните точки Живот по същите правила. Битката продължава, докато твоите точки Живот или тези на противника ти станат равни на нула, освен ако не е указано, че се биете до загуба на определен брой точки Живот. При битка с повече от един противник избиращ срещу кого ще се биеш в дадения рунд. За останалите противници проверяваш техните съборове и ако надвишават твоя, тогава губиш точки Живот, но ако твоят ги надвишава, тези противници не губят точки Живот.

Ако по време на историята останеш без точки Вяра или Живот, тогава играта приключва за теб и трябва да се върнеш на 1.

А сега премини на #1.

ЕПИЗОДИ

1

Легендата твърди, че ангел небесен — пратеник Божи, се спуснал от небесата и не след дълго майка ти усетила, че дълго чаканата рожба вече е на път. Дават ти името Самсон, което значи „дете на слънцето“, защото ангелът, който носи твоето зачатие, се явил на майка ти облян в златистите лъчи на светлината. Родителите ти се радват и се грижат за теб по начина, по който сам Бог им е отредил, и ти растеш, без да познаеш мъка и страдание.

Премини на #244.

2

Освирепелите мъже те обграждат от всички страни. Ако мислиш, че можеш да ги умириш с помощта на Очарованието си, **премини на #323**, а ако си кажеш, че щом искат битка, ще имат битка, **продължи на #99**.

3

Разочарован от невярната си жена, бродиш няколко дена из дивите земи на север от Тамнат в очакване Бог да ти се яви. Нищо такова не се случва, но една нощ, докато гледаш лагерния огън, усещаш нечие присъствие зад теб. Обръщаш се, но там са само тъмните скали. При по- внимателен оглед обаче виждаш как някъде в дъното на скалите струи светлина. В началото си мислиш, че това са отразени отблясъци на огъня, но все пак любопитството ти взема връх и отиваш да провериш каква е тази работа.

Сред скалите откриваш малък процеп, но все пак достатъчно голям, за да преминеш през него. Странно, но целият е осветен, въпреки че не виждаш никакъв източник на светлина. Сякаш мъждивото призрачно сияние идва от повърхността на скалните стени. Пристъпваш предпазливо и започваш да се спускаш по подземния проход. Той не след дълго свършва, а надолу продължават изсечени в скалата спираловидни стълби. Къде ли отиват?

Ще продължиш да се спускаш по стълбите — **премини на 67**.

Можеш също така да се върнеш и да опожариш къщата, заедно с цялата фамилия на неблагодарната ти жена — **премини на #158**.

Или да предприемеш по-кардинални действия, като подложиш на опустошение земите на цялото филистимско население в Тамнат и околностите му — **премини на #20**.

4

След спечелената битка оставаш на полето. Мислиш, че си сам, но една еврейска девойка се приближава към теб. Оказва се превъзходна лечителка, познаваща всички билки и целебни молитви. Можеш да възстановиш два зара +5 точки Живот (без да надхвърляш началните си).

Когато си почиваш добре, започваш да обмисляш с какъв занаят би могъл да се заловиш, след като освободи народа си от гнета филистимски.

Би могъл да си намериш някъде работа като наемник — силата винаги се е ценяла в армията. При този избор **премини на #65**.

Другото, което ти хрумва, е, че можеш да подхванеш някаква търговия. Вярно е, че нямаш никакъв опит, но нищо не ти пречи да **опиташи на #30**.

И накрая винаги можеш да се завърнеш в Рафат и да видиш дали съгражданите ти няма да измислят с какво би могъл да си им полезен — **мини на #119**.

5

Животът в Сорат е доста по-различен от този, на който си свикнал в Рафат. Първо, хората не те познават, докато в твоя град всички те знаеха и уважаваха. Второ, филистимците са езичници и се кланят на идоли, а не на истинския Бог. Всичко това, съчетано с огромната сила и историите, които се разказват за миналото ти, ги кара да се отнасят подозрително към теб. Ако не беше Далила, не би останал и ден повече в този град, но моментите, прекарани с нея, си струват да изтърпиш всичко. Освен това, когато разбира, че срещите с нейните приятели не са ти приятни, Далила също престава да си общува с тях. Тя излиза навън само колкото да напазарува и да се види с най-близките си роднини. През това време ти най-често почиваш в нейната къща.

Една вечер седите кратко и си пийвате вино, тя си играе с косата ти и от дума на дума те пита къде се крие силата ти. До момента нямаш причини да не ѝ се довериш, но все пак няма как да си напълно сигурен в мотивите ѝ, така че можеш да ѝ кажеш истината, като **преминеш на #329**, но можеш и да я изльжеш — **на #14**.

6

Нещо в начина, по който говори безумният странник, те докосва по-дълбоко, отколкото си допускал, че е възможно. Имаш прозрение, че не той е луд, а всички, които гонят тленните богатства, вместо да се посветят на единствения правилен начин на живот, а именно славенето на Бога. Отделяш се от тълпата и се запътваш към дюкяна си, където започваш да раздаваш всичката стока, събирана през годините. Мълвата за това се разнася из града и само за няколко часа стоката ти се стопява. Даряваш и самата сграда на синагогата и поемаш към родния си град, а сякаш сам Бог върви редом с теб, защото още с пристигането си разбираш, че хората не са те забравили. **Премини на #156.**

Умислен, излизаш заедно с господаря ти от капището. Връщаш се в колибата си, но мислите за следите от гнусното жертвоприношение не ти дават мира. Опитваш се да се помолиш и да потърсиш съвет от Бог, но сякаш връзката ти с Него е прекъсната. Губиш десет точки Вяра. Трябваше да сториш нещо, а не да стоиш безучастен. Нима приемаш човешките жертвоприношения за нещо праведно?! **Премини на #336.**

8

Нещо ти подсказва, че чукът, макар и езически, крие чутовна мощ. Правиш няколко крачки назад и го вдигаш към враговете си. Той сякаш се уголемява в ръката ти и от него започва да струи златиста светлина. Опасяваш се, че тази сила може да се обрне срещу теб, но стискаш здраво оръжието и се насочваш към насилиниците. Някои от тях ти се смеят, но други почват да отстъпват, явно объркани от странно изглеждащото оръжие и свирепия ти вид. Отнякъде обаче изскуча един дебел филистимец, облечен в дълга виолетова роба, препречва ти пътя и почва да се смее:

— Вижте го! Този съвсем е загубил ума си! Мисли да излезе сам срещу нашите мечове и копия с този каменарски чук.

Думите на дебелака са последната капка в чашата на досега сдържаната ти ярост. Замахваш с чука към него... и резултатът учудва дори теб самия. Тялото на клетника полита разполовено във въздуха. Двете половини се издигат толкова нависоко в небесата, че почти ги губиш от очите си. Това, което последва, не подлежи на разказване. От чука заструява магическа светлина, която поразява цялата тълпа филистимци и запраша телата им на няколко стадия разстояние. Можеш да бъдеш сигурен, че си ги погубил всичките. **Премини на #4.**

9

Лягаш да спиш, уморен от тежкия ден. На сутринта свикваш войската и продължаваш смело на изток. Но на хоризонта се задават черни облаци, които скоро покриват цялото небе. Задухва ураганен вятър, а стълб от огън се спуска от висините право към вас. Армията ти се разбягва кой накъдето свари, а ти също захвърляш броня и оръжие и се впускаш в див бяг. Търчиш, за да спасиш живота си, но в един момент любопитството ти надделява — какво ли се случва с армията ти, ами какъв е този огнен стълб? Обръщаш се назад и на мига се превръщаш в стълб каменна сол. В Светата книга е написано: „Не преследвай народа си, защото те славят истинния Бог. Дори и на чужда служба не изгаряй мостовете със стария си живот, защото няма връщане назад“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

10

Твърдо решен да се разплатиш с алчните си брачни другари, решаваш да се хванеш на работа и с парите от нея да купиш одеждите. За целта ще отскочиш до близкия град Ейлат, където да поработиш далеч от присмехулните очи на хората от Тамнат.

Ейлат е богато пристанище на брега на Червено море и ти лесно намираш работа като хамалин на един гръцки кораб — товариш подправки на борда му. Работата е ужасно тежка и на няколко пъти се замисляш дали да не призовеш Бог, който да накаже сребролюбите елини. Губиш две точки Живот, тъй като амфорите и делвите смазват гърба ти със своята тежест, докато ги носиш.

Два дни по-късно си натоварил сам всички благоуханни подправки на кораба. Капитанът, стар морски вълк с белези от шарка по лицето, ти плаща дължимите пари. Отиваш до пазара и купуваш дрехите, както и едно муле. Натоварваш ги отгоре му и унило потегляш обратно към Тамнат.

Премини на #60.

11

Брахмапутра веднага вади от торбата си Ведите и започва да ги чете и тълкува. Принуден си да се съгласиш, че там наистина пише така, затова губиш една точка Дебат. **Отгърни на #224.**

12

Мракът бързо се спуска над вас — подозрително бързо. Изплашеният капитан се моли на лъжливите си богове да оцелеете. И страхът му се оказва основателен — вятърът внезапно се засилва, вълните се надигат и скоро плавате сред истинска буря. Екипажът е здравата уплашен.

Докато се опитваш да закрепиш резервната котва, за да не се търкаля върху делвите и да не ги троши, забелязваш моряците да си шепнат нещо, събрани заедно. Нещо в теб настръхва, и с основание — когато те се разделят, се насочват срещу теб и в ръцете им блестят оръжия.

Сграбчваш котвата и я развърташ около себе си. На суша с лекота би помел и два пъти повече противници, но не си свикнал да пазиш равновесие на люлеещ се в буря кораб. Противниците ти имат далеч повече опит в това. Успяваш да пометеш двама, но трети се възползва от твоето залитане и успява да те бълсне зад борда. Огромните вълни бързо скриват кораба от теб...

Уви. Бог те е дарил със сила, но не и с безсмъртие — не искай от Него твърде много! В Светата книга е написано: „Уповавай се на Бога, нека Той ти бъде опора, а не бурното море“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

13

С какво оръжие смяташ да влезеш в бой с цялата филистимска войска и да се опиташ да я погубиш?

Ако имаш кодова дума САМУРАЙ, можеш да сразиш враговете с меча, който получи като подарък на сватбата — **премини на #228**.

Ако имаш кодова дума ЖИЦА и мислиш, че силата на музиката е това, което ще надвие враговете ти, посвири им на арфа — **на #241**.

Ако имаш кодова дума СКРИЖАЛ и смяташ, че най-добре е да въздадеш справедливост, като покажеш на неверниците книгата, която е първият препис на Десетте Божи заповеди, **премини на #258**.

Разбира се, можеш да заложиш на чутовната сила, с която си надарен по рождение, и да се биеш с голи ръце — **премини на #308**

Ако имаш кодова дума ТОР, можеш да сразиш враговете с чука на Хадес — **премини на #8**.

И последното, което ти хрумва, ако имаш кодова дума ЧЕНЕ, е да използваш като оръжие магарешката челюст, която току-що намери по пътя — **премини на #253**.

14

Преценяваш, че е по-добре да запазиш тайната, затова си измисляш някаква история как ще загубиш всичката си сила, ако бъдеш вързан със седем неизсъхнали тетиви. Доволна от отговора, Далила те дарява с неземни наслади, след което ти заспиваш изтощен.

Събуждаш се от шум в стаята и виждаш как към теб пристъпват няколко филистимци, въоръжени с ножове, а ти си целият омотан в сурови тетиви. Напрягаш мищци и скъсваш тетивите, както се къса връв от кълчища, когато се допре до огън, след което хвърляш един бой на онези филистимци, имали неблагоразумието да останат.

Далила, която е гледала сцената от ъгъла на стаята, идва при теб и започва да ти се умилква и поздравява за победата. Тя е възхитена как дори и след като си бил лишен от силата си, успяваш да се справиш с враговете си. Без да се усетиш, промърморваш, че силата ти не е била отнета, а тя се нацупва, че й нямаш доверие.

Можеш да й кажеш, че всъщност силата ти е в косата — **премини на #72;** или пък отново да изльежеш — **на #48.**

15

Щом си стигнал дотук, значи отново си изправен пред избор. Една от двете жени ти се струва подозрителна. Въпросът е коя от двете. Ако мислиш, че младата жена е отровила мъжа си, **те очаква #51**. Ако смяташ, че майка му го е убила, било поради грешка, било умишлено, **върви на #191**. Ако пък считаши, че са замесени змиите, **премини на #82**.

16

Надали има по-глупава идея от това да противоречиш на фараона, и то в покоите му! Той само плясва с ръце и преди да си успял да се надигнеш, няколко стрели те пронизват. Въпреки това успяваш да се изправиш, но първите стрели са последвани от още, а веднага след тях идват и копията на прикритите зад драперии и подвижни стени стражи. Не е дадено на войника да противоречи на владетеля. А на Небесния владетел, когото вече си разсърдил с отклоняването от предначертания път — още повече. В Светата книга е написано: „Огън, копие и меч не ще те нарани, ако запазиш силна вярата си ти“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

И мислиш, че с това твърдение ще впечатлиш някого? Срещу двамата могъщи богове от страна на индиеца ти сложи някакви си ангели... Губиш една точка Дебат и **отиваш на #299**.

Известно време вървите напред спокойно, но скоро същият камилар отново се разvikва. На път си да му се скараш здраво, когато забелязваш, че на хоризонта се надига ясно различима ивица прах. Бил е прав за наближаващия самум!

Скалите, които подминахте, вече са твърде далече — няма да успеете да се върнете при тях. Нито пък напред виждате каквото и да било, което може да ви опази сред морето от пясък. Когато се оглеждаш, откриваш, че всички са изпаднали в отчаяние.

След малко размисъл ти идва наум само едно. Сриваш другите, хващате камилите за поводите и ги карате да легнат на земята в тесен кръг, с главите навътре. Разтоварвате багажа от гърбовете им и го слагате между тях. Завивате главите им с наметалата си, връзвате ги едно за друго така, че да не пропускат пясък помежду си, и се свивате на тясна групичка между камилите.

Едва сте успели да привършите подготовката, и бурята се стоварва върху вас. Поривите на вятъра се мъчат да отнесат наметалата, с които се прикривате от струите пясък, и едва ги удържате. Дълго време се справяте на косъм. Накрая усещаш, че вятърът отслабва, и въздъхваш с облекчение. Уви — твърде рано е! Един от камиларите, изтощен от усилието, изпуска наметалото си от единния край, то се отмята и вятърът започва да насипва пясък върху вас и главите на камилите сякаш с чували.

Изскачаш покрай него, хващащ наметалото му и с цялата си сила го обръща както трябва да бъде. Той го подхваща отвътре и укритието е възстановено. Преди обаче да измислиш как да се пъхнеш отдолу, внезапен порив на вятъра успява да те събори и затъркаля по пясъка. Опитите да се изправиш само довеждат до нови падания, при едно от които губиш съзнание.

Мини на #289.

Решаваш, че всички клюки се знаят най-добре от съседите. Обикаляш наоколо, но хората говорят едно и също: момъкът бил много грижовен към родителите си, но същевременно и любящ съпруг. Въпреки че майка му и жена му въобще не са се харесвали, той правел всичко възможно да живеят в сговор и разбирателство. От своя страна те и двете го обичали много и никой от съседите не вярва във вината на коя да е от тях. Обаче нещо друго ти прави впечатление — докато обикаляш по къщите, на няколко пъти чуваш заплашително съскане, а дваж даже зърваш отровни змии. Дали пък това не е знак от Бога?

Отиди на #15.

20

Не можеш да стоиш и да гледаш безучастно как нечестивите филистимци издевателстват над теб и народа ти. Техните безчинства следва да бъдат наказани жестоко.

Няколко дена обмисляш как е най-удачно да действаш, когато Бог проговоря в съзнанието ти: „Самсоне, ти постъпи мъдро, като избра пътя на отмъщението, за да защитиш врата и народа си. Затова аз ще ти дам съвет — хвани триста лисици в пустинята и с тях подпали нивите на филистимците“. Гласът Господен не казва нищо повече, оставяйки те умислен и разколебан. Нима Бог може да иска опустошението на земите на цялото филистимско племе? Та така те ще загинат от глад.

Ще последваш ли съвета на Бог — **премини на #303**.

Или ще предпочетеш друг начин, за да отмъстиш на филистимците — **премини на #284**.

21

Аргументът ти е добър и усещаш, че индиецът се замисля. Дали ще успееш да покръстиш този езичник? Увеличи оценката си за Дебат с единица и **премини на #299**.

22

Премини на #317.

23

Индиецът се ядосва, че сам не е сетил да даде такъв предизвикателен отговор, но ти вече го изпревари. Печелиш две точки Дебат. Горд със себе си, **отиваш на #32.**

24

Разпитваш ги поотделно, но всеки от тях разказва в общи линии една и съща история. Дошли са от Африка, запознали са се наскоро, но вярват, че срещата им не е случайна, а идва от богощето. Никой не си признава да е влизал в храма и от разпита не успяваш да се досетиш кой е виновникът. Ако мислиш, че въпреки неуспешния разпит можеш да посочиш крадеца, **отиди на #31**. В противен случай можеш да се довериш на мъдростта си — **премини на #211**; или пък да изтръгнеш признания със сила **на #62**.

25

След като се свестяваш, виждаш, че си натикан в желязна клетка, а тя е натоварена на каруца, теглена от две камили. Мъжете, които те плениха, явно са амонитски ловци на роби, казваш си тъжно ти. Първо не можеш да определиш накъде точно се движите, но скоро разбираш. Пресичате река Йордан и става ясно, че сте се запътили към царство Амон. Нима предаде вярата си и сега Бог те наказва за слабостта и малодушието, които прояви, когато избяга от битката с лъва?

Две седмици по-късно те продават за трийсетина сребърни монети на един земеделец близо до град Рабат Амон. Стопанинът грубо ти нарежда да се заемеш с почистването на кравешките обори, като хвърля една вила в краката ти. За момент се замисляш дали да не пречупиш врата на този неверник, но разумно се удържаш. Хващаш вилата и влизаш в обора.

Вътре има над хиляда животни, а смрадта е неописуема. Какво ще предприемеш?

Силен и млад си, а работата не те плаши — ще почистиш обора с вилата. **Премини на #54.**

Забелязваш, че близо до сградата се пени буен поток. Ще се опиташ да отклониш водите му да преминат през обора и така да го изчистиш. Ако това е твоят избор, **очаква те #111.**

26

Някак неусетно преминаваш през детските си години и вече си напет юноша. Макар и недостигнал мъжество, ти не отстъпваш на мъжете в работата, а силата ти е колкото на петима. На сбрововете, когато има атлетически игри, не пропускаш случай да се пребориш с пехливаните и винаги излизаш победител. Тези победи малко те възгордяват и докато се пъчиш с маслинения венец пред прекрасните девойки, които те гледат с обожание, ти се похвалваш, че и мечка или лъв да се появи, можеш да ги надвиеш. Но речено е: внимавай какво си пожелаваш, защото може да те стигне.

Премини на #276.

След дълъг размисъл, през който претегляш наличните факти, посочваш като виновник воина, загърнат в кожа на носорог. Лъвът и тигърът, макар и хищници, не смеят да се опълчат на побеснял носорог, та какво остава за човек. Звучи ти най-логично този, който се е осмелил да поsegне на това животно, да се осмели да поsegне и на храма. За съжаление, логиката ти не е много силна и обвиняваш невинна жертва. Истинският виновник се оказва воинът с тигрова кожа — един млад страж успява да го проследи до мястото, където крие скъпоценностите. Губиш десет точки Справедливост. **Очаква те #106.**

Напоследък си позагубил форма с тежки случаи и предпочиташ да делегираш отговорностите на някой друг. Вярно, че така хората могат да си помислят, че си пооглупял, но по-добре само да си го помислят, отколкото да объркаш тежък случай и да се компрометираш по-сериозно. А и ако трябва да си честен, плачещите жени те плашат, не знаеш как точно да подходиш към тях.

Виж, с мъжете е по-лесно, винаги можеш да им хвърлиш по един бой и да изкопчиш признания. Ако решиш да действаш така, **премини на #198**. Можеш също така да се опиташ да предразположиш двамата заподозрени — **на #49**. Или директно да обвиниш момъка — доста добро алиби си е измислил: веднага щом е разbral за загубената кесия, я връща и обещава да изплати похарчените пари, а в това време задържа скъпоценните камъни и никой няма да се усъмни в него. При този вариант **те очаква #292**. От друга страна може пък търговецът да се опитва да използва честността на момъка и да се облагодетелства допълнително. Ако твоите подозрения сочат натам, **премини на #44**. И, разбира се, може да разпиташ двамата по- внимателно — **на #131**.

29

Доверяващ се на тази жена, въпреки че два пъти те е предала. Не е много мъдро от твоя страна да разчиташ третия път да си замълчи. Още повече, знаеш, че това, което се е случило веднъж, може и да не се случи втори път, но това, което е било два пъти, ще се потрети... Запиши си кодова дума ЕДНО и **премини на #105.**

30

Да се хванеш на работа към търговци не се оказва никак трудно — юначаги се търсят навсякъде. Стисвате си ръцете с едър мъж с пищна брада и странна реч — казва, че е родом от Крит. Продава плодове, но се хвали, че търговията му върви чудесно и смята да се захване и с други стоки.

Само за няколко дни разчистваш и подреждаш склада му, който не е виждал здрава ръка от години. Другите му работници се възхищават на силата и трудолюбието ти. А когато една вечер двама разбойници с ножове ви нападат на връщане от пазара и искат парите ви, но получават само страховит бой, недоверчивият поначало търговец се присъединява към възхитените. На следващия ден той ти предлага да работиш като продавач на сергията му, срещу двойно възнаграждение.

След още седмица си спечелил пълното доверие на търговеца, а той е получил възможността да напредне със стари сделки и да направи нови уговорки. И разчита за помощ в реализирането им, естествено, на теб.

Едно от уговорените неща е голяма доставка на делви от Родос. Корабът, който ще отиде да ги докара, вече е спазарен и търговецът се надява да поемеш задачата да пътуваш дотам и обратно. Ако решиш да му помогнеш с това, **мини на #255**.

Друга от уговорките е нова сергия на пазара, на която ще се продава месо. Не си единственият работник, който умеет да търгува, но търговецът вярва в лоялността ти. Ако решиш да оправдаеш доверието му по този начин, **мини на #207**.

Най-сетне, можеш да останеш да търгуваш с плодове на сегашната сергия, за да може търговецът да се заеме с реализирането на плановете. Ако избереш това, **мини на #132**.

Но преди това си запиши кодова дума СИНБАД.

31

Кой от тримата мислиш, че е отговорен за кражбата на злато?
За този с кожата от лъв **премини на #324**.
За този с кожата от тигър — **на #174**.
За този с кожата от носорог — **на #27**.

32

Твойт гост от далечния Изток продължава. Казва ти, че в диханието на Брама се крие цялата вселена, така че Яхве е част от него. Замисляш се за миг какво да отговориш.

Ако смяташ, че това само показва, че диханието на Брама е по-силно от самия Брама, **върви на #264**.

Ако го накараш да докаже твърдението си и попиташи кой го е казал това нещо, **мини на #11**.

Ако пък отвърнеш, че Яхве е съществувал преди Брама, **отиди на #114**.

И накрая, може да го запиташи откъде се е взел Брама. Този избор ще те отведе **на #248**.

33

Смесваш се с тълпата, която върви по пътя към Газа, и се прикриваш сред нея. Точно навреме — отряд въоръжени египтяни се задава по пътя, разбълсквайки хората настани. Преминаваш градските стени, когато египтяните са на не повече от двеста разкрача зад теб. За щастие, градската стража ги спира и започва да спори с тях. Нямаш обаче никакво съмнение — не след дълго те ще влязат и ще запретърсват града за теб. Трябва бързо да се скриеш.

Ако решиш да се скриеш при търговец на храна — **мини на #148.**

Ако решиш да се скриеш при градските първенци — **мини на #102.**

Ако решиш да се скриеш при леките жени — **мини на #98.**

34

Отказът ти почти разплаква стареца. Той пада на колене, разказва, че не е ял нищо вече от седмица, и те моли да имаш милост към него.

Ще промениш ли решението си да не му даваш месото? **Мини на #57.**

Ще бъдеш ли категоричен в отказа си? **Мини на #128.**

35

Завръщането ти от задачата е триумфално. Водачът ви е дошъл заедно с вас до Мин Нефер и разказва как племето се е съгласило да плаща данъците си покорно. Всяка армия има нужда от победители. А ти дори не подозираш колко голяма е нуждата на египетската армия точно в момента.

Благодарение на силата и смелостта си постепенно се издигаш в чин. Сезоните се сменят един след друг, а ти пътуваш, ту брулен от студени ветрове, ту напечен от жаркото слънце, за да сломяваш волята на съседните племена, които отказват да признаят фараона за върховен владетел.

След поредната задача обаче те чака огромна изненада. Още неотдъхнал си от пътя, получаваш строга заповед да се явиш в двореца.

Смайването ти няма граници, когато се оказва, че си удостоен с честта да видиш самия фараон, а срещата ви ще се състои още на следващото утро.

Премини на #194.

36

След като с Авгиле полагате брачните клетви, гостите започват да се забавляват, а виното се лее като из ведро. Както е редно, ти, като младоженец, си длъжен да забавляваш присъстващите, затова решаваш да зададеш гатанка на брачните си другари. Поставяш и допълнително условие към гатанката — ако успеят да я отгатнат, ще им дадеш тридесет ката нови одежди, ако ли не, те ще ти дадат същия брой дрехи. Те са разколебани, но се съгласяват на облога. Замисляш се дълбоко и им задаваш една от следните гатанки:

„От ядящия излезе ястие и от силния излезе сладост. Що е то?“ — **премини на #290.**

„Един хиникс пшеница за динар, и три хиникса ечемик за динар; а дървеното масло и виното не повреждай. Що е то?“ — **премини на #40.**

„През нощта те идват, без да е пресилено, и през деня те се губят, без да бъде откраднат. Що е то?“ — **премини на #298.**

Изричаш още няколко пъти страховити думи, с които призоваваш Бог да въздаде възмездие на филистимците, но... нищо не се случва. Пристъпваш от крак на крак, продължавайки да гледаш предизвикателно враговете. Изведнъж един филистимец с огромен корем почва да ти се смее.

— Хахаха, виждате ли, братя — обръща се той към останалите нечестивци, — Богът, на който се кланя Самсон, е лъжебог. Няма помогъщ от нашия Дагон, богът на житата.

Думите на неверника те докарват до дива ярост. Засилваш се към него и стоварваш тежката книга връз главата му. Останалите филистимци мигом почват да те замерят с камъни. Извади си един зарочки Живот.

Явно ще трябва лично да се разправиш с насилиниците, без помощта на Бог. Как ще постъпиш?

Ако заложиш на здравите си ръце и просто насметеш враговете, **премини на #308.**

Другата възможност е ако имаш кодова дума ЧЕНЕ, да вземеш магарешката челюст и да нападнеш филистимците с нея — **мини на #253.**

А ако имаш кодова дума ТОР, можеш да сразиш враговете с чука на Хадес — **премини на #8.**

38

След битката с лъва продължаваш своя път към Тамнат. Там хората вече са разбрали за подвига ти и те посрещат като герой. Намираш баща си, на когото са възложили допълнителни поръчки, благодарение на твоята слава. Поради това се налага да се задържите в Тамнат десетина дена, но още на третия срещаш Авгиле — прекрасна филистимка, за която закопняваш с цялата си душа и сърце.

Баща ти е против годежа, но няма какво да стори, затова не след дълго склонява да приеме избраницата ти и благославя съюза между вас. Бог също не одобрява този избор, но Той знае, че наред със силите ти е отредил и някои слабости, като една от тях е изкушението към прекрасни девойки, затова си уверен, че ще получиш опрощение от Него.

Ето защо получаваш съгласието на баща си и се завръщаш в родния си дом, за да се пригответи за сватбата. Каниш роднини и приятели, после пак се отправяш към Тамнат.

Пътят ти случайно преминава покрай мястото, където спечели последната си битка. Приятно бръмчене приковава вниманието ти и проследяваш учудено полета на няколко пчели, които са си направили кошер в тялото на лъва. Приближаваш се до кошера и загребваш малко мед с ръка. Продължаваш към Тамнат, хапвайки сладкия еликсир.
Очаква те #322.

Майка ти твърдо застава зад теб, а и ти смяташ, че това е правилният начин да служиш на Бог. Не след дълго обаче животът в храма започва да ти омръзва. Монотонните песнопения и скучните животописи на светци, които трябва да наизустяваш, са ти твърде сложни и решаваш, че твоят път е друг. Но дори малкото време, прекарано в храма, ти позволява да прочетеш някои апокрифни книги като тези, разказващи за сътворението на света от дявола, или пък „Мъдростта на царя“ за живота на цар Соломон, неописан в светите писания. Тези книги те вкарват в съмнения, а времето, прекарано в храма, отпуска тялото ти. Намали Вярата си с 10, увеличи Мъдрост с 1, намали Сила с 1. Запиши си кодова дума ЗЕЛОТ.

Премини на #26.

40

Задаваш гатанката на тридесетте ти брачни другари и те се замислят дълбоко. Виждаш измъчените им лица и страха, изписан на тях, че може да загубят облога.

Смееш се на глас и ги закачаш, знайки, че няма да могат да отговорят, а ти ще се сдобиеш с тридесет ката чисто нови дрехи.

Допускаш голяма грешка и предаваш собствената си вяра в Бога, подлагайки на унижение брачните си другари. Не трябва да си толкова жесток и алчен за нови одежди, задавайки гатанка, на която дори и ти не знаеш верния отговор. Губиш десет точки Вяра.

Премини на #230.

41

Командирът на гарнизона те вика. Казва ти, че не вярва на легендите, но и от най-скромните разкази е ясно, че победата срещу пиратите е твоя заслуга. Изпраща те в Мин Нефер, столицата на Египет, заедно с писмо. Когато военният там го отварят, прочитат описание на заслугите ти и препоръка да бъдеш назначен за командир на подразделение.

Такива препоръки не са типични — налага се да преминеш няколко изпитания. За щастие, физическата ти сила ти помага да се справиш с повечето, а в останалите късметът е на твоя страна. След само седмица вече си единственият юдей, който команда подразделение от египетската армия. **Мини на #103.**

42

Животът в Бейрут е ленив и спокоен, а търговията — добра. Какво повече можеш да искаш от един град? Затова щом разбираш, че дюкянът на Хали ибн Садил се продава, веднага се запътваш натам и набързо се спазарявате за цената. Едва сега обаче се замисляш, че нямаш идея с какво да търгуваш.

Всъщност вариантите не са много — можеш да се насочиш към религиозните предмети, смолите и благовонията **на #162**. Или да подхванеш търговия с оръжие — **на #94**. А ако смяташ, че тези стоки няма да се търсят особено, можеш да заложиш на сигурното и да продаваш храни — хората винаги ще ядат. В този случай отиди **на #90**.

43

Престорваш се на заспал, но криеш под завивката си късия меч, с който рядко се разделяш. Нападнат ли те войници, дори да са цяла дузина, силата ти и умението ти с меча лесно ще ти проправят път през тях. Но звездното небе отвън се извърта малко по малко, а никой не идва да те нападне. Дали подозренията ти не са напразни?

Когато на изток се задава първият светлик, вече си толкова уморен, че не усещаш как заспиваш. А уви, подозренията ти са били верни. Доверените хора на фараона са хитри, познават добре силата ти и предпочитат да изчакат, докато не чуят дишането на спящия. Ще трябва да срещнеш Бог, без да си изпълнил каквото ти е предначертал. В Светата книга е написано: „Малките часове на деня принадлежат на Лукавия и нека твоята сила и вяра укрепнат тогава с искрена молитва“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

Търговеца ти изглежда подозрителен от самото начало. Кой честен човек би станал търговец, нима тяхната работа не е точно да мамят почтените граждани? А сега му се е отдал сгоден случай да се облагодетелства неправомерно и той се е възползвал от него.

Вътрешно си убеден в логиката на доводите си, но реалните обстоятелства те опровергават. Още същата вечер пътник, преминаваш през града, се отбива през съдилището, за да остави намерена от него кесия с тридесет монети сребро и два диаманта. Обвинил си невинен човек, така че губиш 10 точки Справедливост и **преминаваш на #311**.

И момъкът, и търговецът са убедени в правотата си. Единият е честен младеж, който веднага връща намерената кесия, въпреки че е можел да си премълчи и да я задържи. Другият пък цял живот е градил репутация и изглежда невероятно да я срути за два брилянта. Ето защо единственото възможно решение, което виждаш, е, че търговецът е загубил друга кесия. Още същата вечер събитията потвърждават правотата ти, тъй като пътник, преминаваш през града, се отбива през съдилището, за да остави намерена от него кесия с тридесет монети сребро и два диаманта. Печелиш 15 точки Справедливост и **преминаваш на #311.**

46

Войниците ти са много учудени, когато най-строго им нареждаш да не докосват синагогата. Подчиняват ти се, но накъдето и да се обърнеш, усещаш с гърба си подозрителните им погледи.

Късно тази вечер всичко изглежда наред. Смътно усещане в теб обаче ти подсказва, че не си в безопасност. Докато се опитваш да разбереш откъде иде то, просветление нахлува в ума ти. Дали фараонът не е решил да те изпита? Ако да, сигурно е изпратил с теб някой, който да те убие, ако покажеш привързаност към Яхве.

Ще побегнеш ли тайно от армията? Ако да, **мини на #251**.

Ако предпочетеш да останеш и да разчиташ на силата си, **мини на #43**.

А ако имаш кодова дума СИНБАД, виждаш как един от войниците ти прави знаци и може да **отидеш на #267**, за да разбереш какво иска.

Момъкът се кълне в болната си майка, че е намерил кесията преди три дена, вътре е имало само сребърни монети и той е изхарчил две от тях, за да купи храна за семейството си. Изглежда искрен, а и ти знаеш, че хората в околността за честни. Също така, ако неговата цел беше да присвои нещо чуждо, нима щеше да връща кесията, щом е разбрал за загубата на търговеца? Ако това е първият разпит за деня, можеш да разговаряш по-внимателно с търговеца **на #316**. Ако това е втори разпит или не искаш да се занимаваш с търговеца, **те очаква #178.**

След схватката се чувствуаш изтощен и не особено изобретателен, затова този път ѝ казваш, че ако те вържат със седем нови въжета, все още неупотребявани, това ще ти отнеме силата.

Историята от предишната вечер се повтаря и когато чуваш шум, не си твърде изненадан да видиш настъпващите към теб мъже. Самият ти си овързан от главата до петите в седем нови въжета. Но както знаеш, Бог е с теб, затова без особени усилия късаш въжетата, както се къса нишка.

Този път филистимците са си взели поука и никой не остава в стаята, за да се опита да се пребори с теб. Единствено Далила, която отново е била мълчалив наблюдател, идва, но този път не се умилква, а се гневи. Казва ти, че непрекъснато ѝ се подиграваш и я лъжеш, и пита с какво трябва да те вържат. Ако мислиш, че можеш да ѝ се довериш, ѝ кажи истината **на #29**, а ако смяташ, че Далила пак замисля нещо нечестиво, и отново я излъжеш, **премини на #209**.

Намигаш незабележимо на началника на стражите и заедно заигравате постановката „Добър съдия, лош страж“. Първоначално и момъкът, и търговецът са стъписани от грубото отношение, но ти се скарваш на стража и той се кротва. След това табличка със сладкиши и прясно запарен чай съвсем отпускат тъжителите. Напрежението бавно спада и хората сякаш не разбират, че това всъщност е разпит, макар и маскиран като дружеска беседа. Момъкът ти се вижда много спокоен, въпреки обвинението, и си готов да се закълнеш, че е невинен, но търговецът също изглежда в правото си. Дори разглежда още веднъж кесията и установява, че се е протъркала на същото място като тази, която е загубил. Или един от двамата е много добър лъжец, или пък е станало някакво невероятно съвпадение и намерената от момчето кесия не е загубената от търговеца. Но в твоя живот, посветен на Бог, си виждал и много по-големи чудеса, така че защо да не се е случило и това? **Премини на #131** за допълнителни разпити.

50

Нижат се ден след ден, монотонни и безрадостни. Единственото, което нарушава цикъла на работа, оскъдна храна и тежък сън е редовното бръснене на покарващата ти коса. С всяка изминалата седмица вярата ти намалява, докато идва моментът, когато се запитваш дали Бог съществува и ако Го има, защо е позволил това да се случи с теб.

Ако имаше вяра поне колкото просено зрънце, може би животът ти щеше да се увенчае с героична смърт, но сега умираш от изтощение, докато мелиш зърно. В Светата книга е написано: „Блажени са верующите, защото тяхно е царството небесно“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

51

Нещо в начина, по който говори младата жена, те навежда на мисълта, че тя носи вина за смъртта на мъжа си. Може би си предубеден, защото вярваш в синовната обич, а виждаш как тя не понася свекървата си, може би я подозираш във връзка с друг човек...

Каквито и съображения да имаш обаче, тя е невинна. Недоволна от твоето отсъждане, гражданска комисия се е заела да разследва случая и с помощта на трима лекари успява да открие виновника за смъртта — една отровна кобра. Губиш десет точки Справедливост.
Отиди на #311.

52

Нареждаш на хората си да запалят големи огньове, около които да останат няколко човека и да вдигат шум. Нека египтяните си мислят, че ще стануват там тази нощ. През това време ти повеждаш останалите си воини към мястото, където очакваш да има най-малко противникощи часовои. Предположенията ти са правилни, но един особено бдителен египтянин забелязва групата ви и вдига тревога. Успявате бързо да се справите с него, но към вас се спускат нови и нови войници. Имате късмет, че нощта е безлунна, и малко по малко преследвачите ви загубват дирите. За съжаление, не само преследвачите, но и голяма част от твоите воини се залутват в мрака. На сутринта виждаш, че около теб са останали шепа хора, но все пак продължаваш с тях в посока Газа.

Няколко дена по-късно си останал сам, почти си достигнал стените на града, но египетски патрул е по петите ти. **Отиди на #33.**

53

Усилията, които полагаш, са наистина героични, чуваш, че от покрива падат няколко керемиди, но за съжаление, това не е достатъчно, за да срути цялата сграда. Повечето от филистимците дори не разбират какво се опитваш да направиш, но опитните стражи усещат какво се случва, затова те откарват набързо в твоята тъмница, където ще доизживееш живота си, мелейки зърно на омразните си врагове, затворен в тясната клетка срещу порцийка храна на ден.

Ти се провали в последния момент. Опитай се да изиграеш книгата отново, като този път запази повече сила и вяра за решителния миг. В Светата книга е написано: „Добре е да се опиташи, но още по-добре е да успееш“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

Работата се оказва неособено тежка, но това, което най-тешко мъчи, е силната миризма от изпражненията на кравите. Откъсваш един ръкав от ризата си, намокряш го и го завързваш, така че да покрие устата и носа ти. Надяваш се, че това ще помогне да дишаш по-леко. Уви, това не се случва и на няколко пъти за малко не припадаш, замаян от животинската смрад.

В края на деня оборът е изчистен благодарение на силните ти мищци и ти тръгваш да излизаш от него, когато изведнъж почва да ти се гади. Усещаш, че част от силата ти те напуска след това великанско изпитание на духа и тялото. Хвърли един зар — ако числото е поголямо от три, губиш две точки Сила, иначе губиш една точка.

Премини на #175.

55

Вече си спастрил някоя пара настрана и решаваш, че няма да е зле да започнеш собствена търговия. От стария търговец научи много и той не е особено щастлив от избора ти, но няма що да стори. Все пак изпитваш към него твърде силно уважение, за да му отнемаш клиентите, така че решаваш да се захванеш с нещо, в което той не участва.

Можеш да отвориш самостоятелен дюкян, като **преминеш на #42**. Ако морските приключения са ти по вкуса, **отиди на #243**. А можеш и да се присъединиш към кервана, който преминава през града на път за далечен Китай, като **отгърнеш на #338**.

Но преди да отидеш на избрания епизод, си отбележи загубата на 10 точки Вяра, защото, въпреки че имаш правото на свободен избор, вървейки по пътя на търговеца, се отклоняваш от мисията, отредена ти от Бог.

56

Докато се биеш, пееш хвалебствени химни в прослава на Господ и Той те дарява с победа, а освен това печелиш и 10 точки Вяра. С мощн удар пречупваш копието на противника си, а след това го поваляш в прахта и отнемаш живота му, верен за закона „Око за око, зъб за зъб“. Ако мислиш, че египетската армия ще се оттегли и ще ви остави на мира, каквато ви беше първоначалната договорка, **премини на #306**, а ако очакваш предателство от тях, **върви на #122**.

След кратък размисъл се смиляваш. Даваш месото на бедняка, който благодари и се отдалечава. А ти нямаш увереност в себе си дали си свършил истинско добро или не.

И с право. Яхве е твоят Творец и Бог, а юдеите са Неговият народ — филистимците не са! Те са ваши врагове и като даваш храна на един от тях, престъпваш волята на Бога твой.

Губиш 5 точки Вяра.

Мини на #70.

58

Разбойниците стесняват кръга около теб. Един-двама аха-аха да те нападнат, но водачът им изкрешява да не бързат, а да действат заедно.

Без да изчакваш, атакуваш най-близките. С бърз замах на едното желязно острие отбиваш настрани насочените към теб копия, с другото буквально разсичаш на две най-близките двама. Но докато го правиш, внезапно хвърлено откъм гърба ти копие пронизва сърцето ти. Рухваш на земята мъртъв. Уви, този ден Бог може би е бил зает да бди над някой друг Свой избраник. В Светата книга е написано: „Ако някой някого убива със сабя, и той трябва от сабя да бъде убит“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

Плаването ви до Ханаан е безпроблемно и спокойно. Търговецът, за когото работиш, не е щастлив заради получените десет делви по-малко. Но и признава с въздишка, че наистина е изпратил не особено пресни фурми, с надеждата родосците да не забележат. Похвалва те, че въпреки всичко си успял да сключиш сравнително изгодна сделка.

Мини на #70.

60

Влизаш в селището и започваш да търсиш брачните си другари. Лесно откриваш двадесет и девет от тях в къщите им. Не успяваш да откриеш тридесетия и се чудиш къде може да се е дянал... Тъкмо е времето на жътвата на пшеницата, сигурно се е запилял по полски работи, предполагаш мъдро.

Решаваш да не го търсиш повече, оставяш му подаръка пред вратата и се насочваш към дома на Авгиле и родителите ѝ, за да се видиш с нея. Купуваш едно тълсто яре от пазара, което смяташ да ѝ дадеш като дар и тя да го сготви.

Премини на #125.

61

Пристигналият военачалник отначало не ти вярва, но твойт командир не е умел лъжец. Изобличават го и след бой с пръчки си признава. Отсичат му главата веднага.

Изпитанието по сила е спечелено от теб като на шега. Никой от другарите ти по оръжие не успява да помести огромния камък, а ти го повдигаш десет пъти, без да се умориш. Определен си за командир на остатъците от частта ти. Войниците в нея обаче няма да ти простят това, че издаде един от бойните им другари. Губиш 1 точка Очарование.

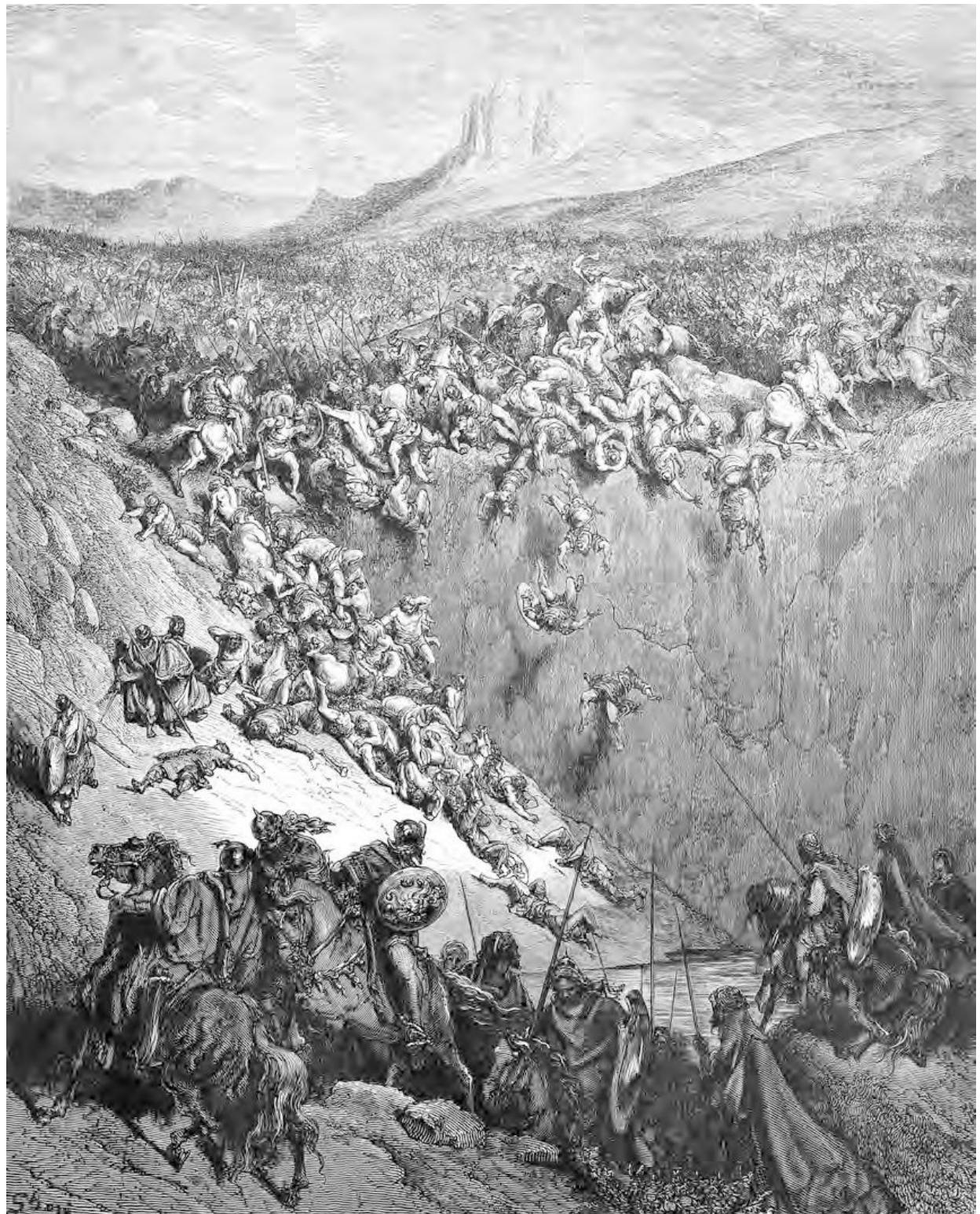
Мини на #103.

62

Решаваш, че този случай ще се разреши най-лесно с груба сила. Завличаш тримата воини в мазето на съда и им хвърляш един як бой. Сега пък се изправяш пред нов проблем — всеки от тримата признава, че е откраднал златото. След още една порция бой обаче двамата си признават, че са излъгали, а този с тигровата кожа си изпява и майчиното мляко. Така намираш укритото съкровище. Губиш десет точки Справедливост. Запиши си кодовата дума ТОЯГА. **Премини на #106.**

63

Стискате си ръцете. Ти за миг притваряш очи и отправяш молитва към Бог — да ти даде сила и да просветли ума ти. Хвърли един зар и го прибави към точките си Мъдрост. Ако резултатът е по-голям от десет, **премини на #301**, а в противен случай не се сещаш какво може да направиш, за да си улесниш задачата, така че **върви на #312**.

64

Гласът е така величествен и заповеден, че се подчиняваш без замисляне. И точно навреме — иззад ъгъла изскочат двама мъже, увити с черни плащове и с мечове в ръце. Личната страж на фараона! Сигурно им е наредил да те следят и убият, ако се опиташ да се измъкнеш!

Ти обаче си предупреден и изненадата е на твоя страна. Докато успеят да спрат, единият вече е нанизан на меча ти. Другият се опитва да замахне със своя, но юмрукът ти го запраща назад в безсъзнание. Без да чакаш подкана, побягваш с всички сили.

Дни наред бягаш и се криеш из гори и скали. На няколко пъти забелязваш голям отряд отлично въоръжени египетски войници, който върви след теб и явно се опитва да открие дирите ти. Ти обаче си предпазлив и бдителен и успяваш да избегнеш копията им, докато не се озоваваш в покрайнините на Газа.

Премини на #33.

65

Египетската армия не е онази разпасана команда от филистимци, която разхвърля на Шимронското поле. Тук цари ред и дисциплина, на всеки войник му се зачислява оръжие, а наказанието, ако не го поддържаш, е смърт. Освен това всички са с еднакви дрехи, гладко избръснати и подстригани. Ето защо още от първия ден ставаш обект на подигравки заради твоите плитки и буйната ти брада.

Можеш да се подстрижеш и избръснеш и така да се слееш с останалите. При този избор **премини на #104**.

А можеш, разбира се, и да се разправиш с нахалниците, които ти се подиграват, както ти си знаеш. **Премини на #217**.

Но преди това си запиши кодова дума ФРИЛАНС и извади 10 точки Вяра, тъй като се отклони от предопределения ти път.

66

Решаваш, че не е достойно да погубваш лодкаря, който само за една сребърна монета се съгласи да те преведе през реката. Не след дълго се озовавате на другия бряг. Благодариш му, но той не изрича ни дума, обръща лодката и я подкарва по течението.

Свиваш рамене и се оглеждаш наоколо, когато рязка болка пронизва тялото ти. Губиш 10 точки Вяра. Лодкарят беше езически демон, който можеше просто да те хвърли в реката. Извади късмет. На този демон се кланят различни народи, едни от които са сребролюбивите елини. Не биваше да стоиш безучастен, а трябваше да го погубиш. Угрижен и с повищено внимание, продължаваш своето приключение [на #220](#).

Спускаш се по каменните стълби сякаш цяла вечност. Те се вият надолу и надолу в земните недра. Чудиш се дали не водят право към Ада. Решаваш да потърсиш съвет от Бог. Молиш се усилено, но Господ не ти проговаря дълго време. Почти си готов да се откажеш, когато чуваш в мислите си Неговия глас, но той е много тих и сякаш идва от далечно разстояние. „Самсоне, попаднал си на място, което е извън пределите на моето царство. Върни се, не продължавай!“ Опитваш се да попиташи още нещо, но отговор не последва. Потръпваш. Дали наистина не си се отправил към преизподнята? Губиш 10 точки Вяра. Твърде е късно за връщане назад, казваш си ти и продължаваш да слизаш по стъпалата.

Не знаеш колко време си се спускал по каменната стълба, но най-сетне тя свършва, а ти се озоваваш в гигантска пещера. По средата ѝ тече мътна река. Прималява ти. Къде си попаднал?! Отново се опитваш да влезеш във връзка с Бог, но уви, Той не ти проговаря. Явно е, че за да разплетеш загадката на това подземие, ще трябва да прекосиш реката и да видиш какво се крие отвъд нея.

Приближаваш се към водата и откриваш дървена табелка, като пътен знак, на която е изписано с непознати за теб знаци *'Αχέρων*. Какво ли означават? Докато се чудиш, в далечината дочуваш плясък и с изумление виждаш ладия, карана от сам лодкар. Мъжът е с дълга бяла коса и брада, но тялото му е като на млад юноша атлет. Единственото му облекло е препаска от червено платно около слабините. Странно, но той не ти обръща никакво внимание, дори не те удостоява с поглед, въпреки че си вече едва на двайсетина крачки от него.

Какво ще предприемеш?

Ще заговориш стареца и ще го попиташи дали не може да те преведе на другия бряг на реката — **прехвърли се на #335**.

Ако предпочетеш да го оставиш да те подмине и сам да преплаваш реката, **премини на #328**.

68

Малко по малко идваш в съзнание. Сънцето се скрива зад хоризонта. Оказва се, че лудешкият ти бяг е траял цял ден и те е закарал на сред пустинята, където прекарваш нощта, треперейки от студ. Съжаляваш, че не си по-топло облечен, но пък използваш това изпитание, за да калиш духа и волята си. На сутринта, вече добре отпочинал, се стягаш за път. Пустинята ти изглежда еднаква във всяка посока, но ти се молиш на Бог и Той сякаш ти показва накъде да тръгнеш.

Вървиш дълго из пустинята и вече започваш да се чудиш дали това е правилният път, но преодоляваш съмнението с нова молитва. А сънцето пече ли пече... Събличаш връхната си дреха, но това не ти помага особено. Сещаш се, че има още един начин да се разхладиш — можеш да си острижеш косата. Ако решиш да облекчиш страданията си по този начин, **те очаква #339**, в противен случай мини на **#83**.

69

Прегръщаш двата средни стълба, на които се крепи храмът, и започваш да ги теглиш към себе си с всичка сила.

Колоните започват да пукат, от тавана се посипва мазилка и усещаш, че конструкцията се разклаща. Пот като град рука от челото ти, а жилите ти са се опънали до скъсване, но дали ще имаш достатъчно сила да се справиш с тази невероятна задача? Събери точките си за Вяра с точките за Справедливост, точките за Сила, умножени по 10, точките за Очарование, умножени по 5, точките за Мъдрост, умножени по 5, както и сбора от два зара, умножен по 10. Ако общийт резултат е по-голям от 480, **премини на #215**, а иначе **горчивият край е на #53**.

Времето тече като река — могъща и пълноводна, и годините преминават неусетно. Успяваш да напреднеш в търговията, но напоследък си задаваш въпроси за бъдещето си и за съдбата си.

Тази вечер сънят упорито ти бяга. Потънал си в мисли — от една страна, вече доста дълго работиш като помощник на търговец и не искаш цял живот да си нечий слуга. Но от друга страна, поне си скътал някоя пара и ако решиш, можеш да се опиташи да се впуснеш в търговията самостоятелно — **премини на #55**. Ако носталгията надделее и поискаш да се завърнеш в Рафат, **премини на #173**. А преди няколко дена си видял поборници, събиращи хора за армията на Египет — можеш да се опиташи да обърнеш страницата и да станеш наемник **на #237**.

В едно закътано вътрешно дворче виждаш интересна гледка. Групичка деца разиграват точно този случай. Едното от децата се преструва на съдия и когато довеждат детето, което играе търговеца, първото нещо, което „съдията“ прави, е да опита от маслините. Удивен от детската мисъл, можеш да поканиш детето да води това дело. Този избор ще те заведе **на #101**. А можеш и сам да се заемеш — **отиди на #123**.

Смяташ, че след първия път, когато Далила е предала доверието ти, този път няма да ти измени. Запиши кодова дума **ДВЕ и премини на #105**.

73

Много добър аргумент. Печелиш две точки Дебат. Брахмапутра целия почервенява от яд, а ти доволен **отиваш на #299.**

След още няколко дни наближаваш Тамнат, водейки стадото от триста овце. Мръква се, когато забелязваш в далечината очертанията на селището, и затова предпочиташ да запалиш огън и да пренощуваш.

Събиращ сухи съчки наоколо и стъкмяваш хубав огън, на който се сгряваш. През нощта по тези места става доста студено. Издояваш една овца и блажено отпиваш от млякото. Не след дълго се унасяш в спокоеен сън. Сънуваш как продаваш овцете на филистимците и придобиваш много сребро, с което си построяваш къща, взимаш си жена, а след това се нарояват и деца. Изведнъж в съня ти се появяват пламъци... навсякъде около теб са и се доближават. Надаваш вик и се събуждаш, а когато се оглеждаш, виждаш, че наистина всичко наоколо е в пламъци. Овцете незнайно как са се подпалили от буйния огън, който ти накладе, и гъстата им вълна гори. Животните се щурат на всички страни, подпалвайки близките ниви, лозя, овощни градини, пожънато жито... Настанал е огнен ад. Цялата околност на Тамнат е в пламъци.

Стоиш и не можеш да повярваш на очите си. В далечината забелязваш група полски пазачи, които се приближават към теб. Решаваш, че е по-добре да избягаш, и отново хукваш с всички сили към пустинята.

Премини на #92.

Храмът е пълен с мъже и жени, а ти служиш за посмешище на всички. Сълзи напират в избодените ти очи и жаждата за мъст те изпълва изцяло. Тогава се обръщаш към Бога в последна и отчаяна молитва, извираща от обруганото ти сърце:

— Господи Йехова, спомни си за мен и ме подкрепи само още веднъж, Боже, за да отмъстя на филистимците поне за двете си очи.

Напрягаш яките си мищци и си изправен пред последния избор в живота си. Какво искаш да правиш с колоните?

Ако мислиш, че ще нанесеш най-много поражения, ако буташ настани, **те очаква #88**. Ако пък решиш да дърпаш към себе си, **върви на #69**. А ако смяташ, че ще е най-добре да буташ напред, **отиди на #274**.

Продължаваш спокойно, без да се боиш. Та кой би посегнал на командира на египетската армия?

Уви, има кой. След петдесетина крачки чуваш зад гърба си стъпки и задъхано дишане. Обръщащ се и се оказваши лице в лице с двама мъже, увити в черни платове и с мечове в ръце. Личната стража на фараона!

Без да чакаш, измъкваш меча си и парираш удара на единия от тях. Другият обаче се оказва ловък и пъргав и успява да те наниже на своето острие. Нека ти е за урок — никога не пренебрегвай Божиите повели! Особено когато Той ти е проговорил лично! В Светата книга е написано: „Последвай Моя глас сега и ще те избавя от Фараона, за да избягаш из Египет“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

Въпреки че възможността да станеш безсмъртен те привлича, решаваш, че е по-добре да вървиш по пътя, който си изbral.

Продължаваш с кервана и няколко дена по-късно достигате покрайнините на Дзянду. Разпъвате си сергиите извън града, тъй като на чужденци не е разрешено да ползват градското пазарище, но любопитни купувачи не липсват. Пред себе си нареждаш накити, религиозни предмети, както и няколко чувалчета със сушени сливи. Чувал си, че в Китай това е деликатес, което се оказва самата истина. Другата стока не се харчи много добре, но за кратко време разпродаваш половината сливи. В този момент опърпан просяк с грозен белег на лицето те моли за една сушена слива. Милосърдието в теб ти казва, че с една слива няма да обеднееш и е добре да помогнеш на човек в беда, та бил той и неверник. Ако решиш да му дадеш желания плод, **премини на #288**, а в противен случай **те очаква #283**.

Правиш две крачки напред, пронизваш с меча си най-близкия от пиратите и го запращаш връз следващите. Докато те се надигат, подпираш с ръце мачтата и я натискаш с всички сили. В първия момент ти се струва, че няма да успееш — въжетата я държат прекалено здраво. След това обаче наоколо се чува пукот и сякаш по Божия воля въжетата на мачтата се скъсват и тя рухва върху пиратите. Премазани са само двама-трима, но останалите са толкова уплашени от силата ти, че мигновено се предават, начело с капитана си.

Вземането в плен на флагманския кораб и капитана му обръща хода на битката, която до този момент се развива в полза на пиратите. Един след друг корабите им се предават. Докато ги карате към площада, където да бъдат съдени, моряците от кораба ти разказват на всички наоколо какво си направил. На следващия ден разказите вече са придобили легендарни размери — срещнатите те питат дали е вярно, че си потопил половината пиратски кораби с един-единствен юмручен удар. **Мини на #41.**

Филистимецът благодари, взема парчето месо и се отдалечава с него. А ти нямаш увереност в себе си дали си свършил истинско добро или не.

И с право. Яхве е твоят Творец и Бог, а юдеите са Неговият народ — филистимците не са! Те са ваши врагове и като даваш храна на един от тях, престъпваш волята на Бога твой.

Губиш 10 точки Вяра.

Мини на #70.

Проклиняйки нерадостната си съдба, се отправяш към съседния град, където да продадеш сватбения си подарък. Не можеш да рискуваш да направиш това в Тамнат и да станеш за посмешище на всички филистимци, както и на хората от народа ти.

След няколко дни усилено крачене най-после стигаш до Ейлат, красиво селище на брега на Червено море. След известно лутане намираш на пристанището белобрад финикийски търговец, който се съгласява да купи сватбения ти подарък. С болка в сърцето се разделяш с предмета (задраскай тази кодова дума — САМУРАЙ, ЖИЦА или СКРИЖАЛ, която си записал, и извади съответно две или три точки от Сила, Очарование или Мъдрост — толкова, колкото си добавил по-рано). След това отиваш до пазара и купуваш дрехите, както и едно муле. Натоварваш ги и унило потегляш обратно към Тамнат.

Премини на #60.

81

След дълъг размисъл и събиране на ключови доказателства откриваш истинския виновник. Славата ти се разнася из града и доволен от себе си, печелиш десет точки Справедливост и можеш да **отидеш на #181.**

Смяташ, че тези змии, които срещна, докато обикаляше комшиите, не могат да бъдат случайност. Ето защо събираш няколко човека и започвате да търсите змийско гнездо в къщата на мъртвеца. Намирате го на тавана, точно над кухнята. А при по- внимателно вглеждане откриваш, че над печката има малка дупчица. Сякаш като на длан виждаш какво се е случило: змията се е сгряла от топлината на печката и е изплюла отрова в чайника, където се е приготвяло грено вино. Така тя е причинила смъртта на Ам non. След блестящото разгадаване на случая печелиш 15 точки Справедливост и **те очаква #311.**

Ти постъпи мъдро: не подхожда на един назорей да бъде с остригана глава. Но има и нещо далеч по-важно — буйната ти коса е извор на твоята сила. Сам Бог те е дарил с нея, като е вплел в къдриците ти частица от Своята огромна мощ. Би било светотатство да ѝ посегнеш. Господ проговаря в съзнанието, хвалейки те за мъдрия избор. С радостно тананикане закрачваш по-нататък. **Премини на #140.**

84

Не след дълго довеждат хората от пазарището. От тях разбиращ, че познават момъка и той обикновено е плащал с медни монети, но този път е намерил отнякъде сребро. Бил по-разточителен от обикновено и похарчил две сребърни монети, като купил доста неща за ядене. Никой обаче не се сетил да го пита откъде има сребро. **Отиди на #178.**

85

Обвиняваш погрешния човек. Не може само затова че някой е по-различен от другите и вместо цял живот да стои на едно място, иска да обиколи нови и различни места, да му вмениш вина. Губиш десет точки Справедливост и **преминаваш на #181.**

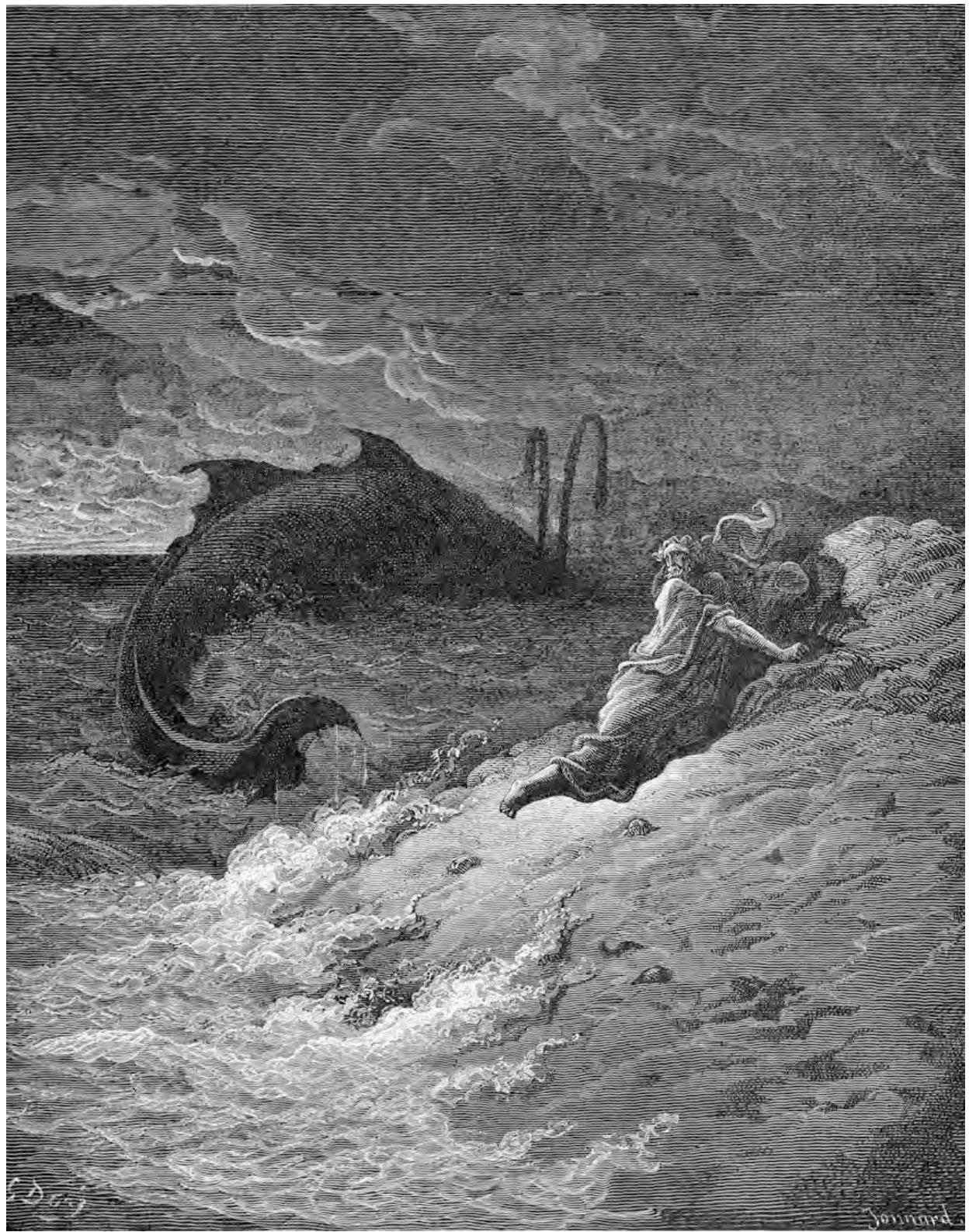
Изпитанието по сила е спечелено от теб като на шега. Никой от другарите ти по оръжие не успява да помести огромния камък, а ти го повдигаш десет пъти, без да се умориш. Определен си за командир на остатъците от частта ти. Бившият ти пряк командир никак не е щастлив, че вече ти е подчинен, но какво да се прави, такъв е понякога животът. Да е доволен, че е жив и че не го тормозиш. Е, поне не твърде много.

Мини на #103.

Постепенно идваш в съзнание, но още не виждаш нищо — обгръща те пълна тъмнина. В главата си чуваш Бог да ти говори:

— Самсоне, видях, че си изпаднал в беда, и изпратих могъщия Левиатан да те спаси. Знай, че сега се намираш в стомаха му, но след няколко дена ще достигнете до бреговете, където пътищата ви ще се разделят.

Успокояваш се и отново се унасяш в дълбок сън. Прекарваш времето си в пост и молитва, благодарен за чудното си спасение, докато идва ден, в който виждаш светлина. Ставаш и пристъпваш бавно към нея. Излизаш от устата на морското чудовище и се озоваваш на каменист бряг, а наблизо съзиращ крепостните стени на голям град. Левиатан вече е навлязъл далеч в морето, откъдето ти маха с опашка за движдане, а ти поемаш към града. **Премини на #100.**

88

Прегръщаш двата средни стълба, на които се крепи храмът, и се опираш на тях — на единия с дясната си ръка, а на другия с лявата, а след това ги натискаш с всичка сила настрани. Колоните започват да пукат, от тавана се посипва мазилка и усещаш, че конструкцията се разклаща. Пот като град руква от челото ти, а жилите ти са се опънали до скъсване, но дали ще имаш достатъчно сила да се справиш с тази невероятна задача? Запиши си кодова дума КОЛОНА. Събери точките си за Вяра с точките за Справедливост, точките за Сила, умножени по 10, точките за Очарование, умножени по 5, точките за Мъдрост, умножени по 5, както и сбора от два зара, умножен по 10. Ако общият резултат е по-голям от 360, **премини на #215**, а иначе те очаква поражението на **#53**.

Къщата, в която Шарлот се подвизава, носи недвусмисленото име „Дом на удоволствията“ и щом се озоваваш там, изживяваш такива наслади, които не си очаквал, че може да съществуват на този свят.

Чувстваш се на седмото небе и даже започваш да се чудиш дали спазваш повелята на Бога, споделяйки ложето на Шарлот, но успяваш да потиснеш тези мисли и вярваш, че не правиш нищо нередно, защото все пак си се озовал тук, заплашен от египетската армия.

Прекарваш няколко дена, наслаждавайки се на прелестите на Шарлот, но една сутрин, когато тя се връща от пазар, усещаш, че е доста уплашена. Оказва се, че началникът на стражите е разпитвал за странник с твоето описание, явно освен египтяните и други те търсят. Филистимците не са забравили погрома, който им спретна преди години. Шарлот е успяла да се измъкне от разпита и вярва, че не е предизвикала подозрение, но няколко часа по-късно, с падането на нощта, тежки удари по вратата на къщата прекъсват интересните ви занимания. Бърз поглед през прозореца ти казва, че враговете са обградили къщата от всички страни. Сякаш нямаш друг изход, освен да се впуснеш в неравна битка.

Ако избереш този вариант, **премини на #176**.

Другата възможност, която ти хрумва, е да се измъкнеш през капандурата на тавана и да избягаш от града по покривите на къщите. Ако решиш да изprobваш тази идея, **премини на #163**.

90

Избираш най-сигурната търговия и пълниш дюкяна със сушени плодове, кедрови ядки, вино и зехтин. Това наистина е избор без риск, но ти беше дал обет да не отнемаш клиентите на патрона си, а той точно с това се занимаваше. Губиш 1 точка Очарование и **преминаваш на #245.**

91

Бог е създателят на всичко живо, така че има пълното право да се разпорежда със съдбите на хората. Потопът е можел да бъде предотвратен, но хората тогава са спрели да почитат Бог и да живеят според Неговите повели. Той им е дал многократни шансове да избегнат сигурната си гибел, но никой не е повярвал в това. Единствено Ной е водел живот, отдален на Бога, и е получил правото да се спаси и да даде ново начало на човечеството. Във всеки случай това не е правилното решение на загадката. Губиш десет точки Справедливост и **отиваш на #181**.

Бягаш дълго на изток, докато най-накрая се озоваваш близо до градовете Етам и Витлеем. Вторият сега се владее от филистимците, затова разумно предпочтаташ да се насочиш към Етам. В околностите му намираш малко възвишение, а досами върха му има хубава пещера. Решаваш да се скриеш в нея.

Прекарваш може би около седмица в пещерата, като си почиваш добре, а всяка сутрин се разхождаш в подножието на хълма и закусваш с узрели фурми и банани. След това се изтягаш по гръб на една равна скала и се наслаждаваш на слънчевите лъчи. Кожата ти потъмнява, а ти се чувствуваш изпълнен със сили за нови подвизи.

Съвсем неочеквано на сутринта на осмия ден виждаш огромно множество хора от народа ти, които са обградили възвищението и те викат по име. За какво ли са дошли тук, как са узнали къде се намираш? Нещо лошо трябва да се е случило...

— Самсоне — провиква се към теб един старец с дълга бяла брада. — Какво ни докара? Ти си подпалил целия имот на филистимците. Нима не знаеш, че те владеят над нас и се разполагат с нашия живот?

— Както те постъпиха с мене, тъй и аз постъпих с тях — отговаряш спокойно. — Те ни поругават и унищожават народа на Бога. Нима ще стоите безучастни?

— Дойдохме да те вържем, за да те предадем в ръцете на филистимците. Ако не го сторим, те ще ни изколят, а децата ни ще продадат в робство на съседните племена — въздиша примирено старецът.

Няколко здрави мъже от народа ти се приближават към теб. Ще им разрешиш да те вържат и да те предадат в ръцете на твоите врагове, от които не можеш да очакваш никаква милост — **премини на #332;** ако се възпротивиш — **премини на #171.**

93

Този случай май се оказа по-труден, отколкото очакваше. Направо започваш да съжаляваш, че не отиде да помогнеш на Исай. Изборите, докато правиш разследването, нямат край. Можеш да разпиташ златарите или пък търговците на плодове и зеленчуци. Първият избор ще те **отведе на #183**, а вторият — **на #214**.

94

Търговията с оръжие си е нещо опасно — едно, заради конкуренцията, второ, заради спецификата на стоката. Трудно можеш да изградиш подобно начинание, ако разчиташ единствено на себе си. Ако имаш кодова дума **ФРИЛАНС**, **премини на #295**, а в противен случай **на #319**.

95

Няколко седмици преминават в усилени тренировки и военни учения. Можеш да увеличиш Силата си с 2. А близо месец по-късно тръгваш заедно с дузина други новонаети към Египет. След седмица път минавате покрай крепост на египтяните в Мафкат. Командирът ѝ иска двама души за подсилване на гарнизона му. Вашият водач е съгласен, с условието двамата да го желаят. Командирът вече те е харесал заради силата ти и ти обещава спокоен и охолен живот — гарнизонът не е влизал в схватка от стотици години, а и заплатата в него не е лоша. Водачът обаче те съветва, че в редовната армия ще има повече опасности, но и повече възможности за издигане.

Оставаш в гарнизона — #137.

Избираш да отидеш в редовната армия — #141.

96

Прекарваш три дена на пост и молитва, но накрая си озарен от Божията милост. Разбираш, че какъвто и избор да направиш в тази ситуация, ще е правilen, така че ако решиш да помогнеш на Исай **отиди на #152**, а в противен случай — **на #129**. Но преди това увеличи точките си Вяра с 10. Винаги е добре да се допиташ до Всевишния, преди да предприемеш нещо!

Едва изчакваш слънцето да се скрие и лагерните огньове да осветят цялата околност. Утре ще е решителната битка, но ти няма да участвуваш в нея. Прокрадваш се тихо и не след дълго лагерът остава далеч зад теб.

Утрото те заварва на километри от двете армии, но вятърът донася до ушите ти воплите на ранените. С този си избор се показва като страхливец, затова губиш 1 точка Очарование и пет точки Вяра.

Уви, въпреки че избяга, не след дълго египетски патрули надушват следите ти и упорито продължават да те преследват. Ти вървиш на север към Газа с надеждата анонимността на града да бъде твоето убежище, но си без кон, докато преследвачите ти яздят.
Премини на #33.

98

Не знаеш къде да търсиш дом с леки жени в Газа, но двама-трима минувачи ти показват пътя. След още тичане и два разговора се озоваваш надеждно скрит под леглото в една от стаите на дома. И се молиш леглото да не се срине от горещите ласки на една от девойките в дома и нейния клиент.

Малко по-късно в стаята грубо нахълтват двама египетски войници. След като виждат какво става обаче, изругават грубо и се измъкват, без да претърсят. Малко по-късно девойката, която те е приела в стаята си, остава сама... ако не броим теб. Представя се с името Шарлот, а когато те поканва усмихнато да излезеш изпод леглото, е твой ред да се погрижиш тя да не е сама.

Мини на #89.

99

Двама от тях се осмеляват да те доближат, но ти лесно пречупваш вратовете им като вейки. Останалите обаче не се отказват, а налитат връз тебе сякаш с удвоени сили. Ще трябва да се биеш с всички тях, но ти знаеш, че с Божията сила, която струи от пестниците ти, това е лесна задача. Отново усещаш как мощта, която позна в битката с лъва, изпълва тялото ти и можеш да увеличиш показателя си за Сила с 10 само за тази битка.

Тъй като противниците ти са обикновени хора, но все пак многобройни, ще приемеш, че се бориш с тълпа хора със следните показатели:

Тълпа филистимци: Сила 18, Живот 38

Ако спечелиш битката, **премини на #219**, иначе **те чака #200**.

100

Близо до града виждаш чудесно смокиново дърво, отрупано с плод, а стомахът ти напомня за себе си. Нахвърляш се лакомо върху смокините, все пак не си ял от много време. След това умората ти надмогва.

Сънуващ пророчески сън, в който Бог ти казва, че след 40 дена този град ще бъде разрушен, освен ако жителите му не се променят към по-добро.

Събуждаш се добре отпочинал и се запътваш към портите, за да предупредиш хората за надвисналото нещастие. Все пак не може в целия град да няма поне един праведник, мислиш си. Заставаш на агората и започваш да проповядваш това, което ти е спуснато от Бог. Около теб се събират хора, но вместо да видиш покаяние по лицата им, те ти се присмиват, а положението става още по-лошо, когато египетски патрул пристига да види кой предизвиква размирици. Решаваш да избягаш и да оставиш хората на съдбата им, но египтяните те преследват дни наред.

Изтощен от тичането и криенето, едва се добираш до един от съседните градове — Газа. **Премини на #33.**

101

Ненапразно е казано: „Чрез устата на младенеца глаголи истина“. И в съдебната зала детето пожелава да види делвата, в която са преседели маслините. След това се допитва до двама търговци на маслини и те потвърждават, че тези маслини са пресни, на не повече от година и в никакъв случай не са седемгодишни. Детето намира виновника в лицето на търговеца, който си признава всичко и връща откраднатите скъпоценности. Към славата ти се прибавя нов ореол, а именно че дори се вслушваш в гласа на обикновените хора. Прибави си 20 точки Справедливост и **премини на #181**.

Хукваш към центъра на Газа. На неголям площад се извисява хан, за който си чувал — първенците на града се събират на горния му етаж, за да обсъждат градските дела. Разблъскваш посетителите пред входа и изкачваш стълбите с няколко скока. За щастие или нещастие, градските първенци наистина са седнали в най-голямата стая и мъдруват дали да разширят пазара или не.

Прекъсваш ги и им разказваш, че те преследват и искат да те убият, въпреки че си невинен. Хората се споглеждат, кимват и един от тях се изправя. Повежда те надолу по стълбите, след това още надолу към подземието на хана. Посочва ти да се свиеш в един от ъглите му и те затрупва с чували и указания да не мърдаш, докато той не дойде да ти каже, че опасността се е разминала.

След известно време чуваш стъпките на няколко души, които слизат в подземието, и си разтревожен. А когато чуваш египетска реч, разбиращ, че си предаден. Градските първенци са купили спокойствието на града с живота ти! Скачаш, но преди да успееш да отметнеш чувалите, няколко копия се забиват в теб. Успяваш да ги счупиш, но отгоре слизат още и още войници и нови и нови остриета намират тялото ти. Скоро мракът приклопва очите ти.

Уви, няма да можеш да изпълниш повелята на Яхве. В Светата книга е написано: „Когато се ограничава доверието, цари недоверието“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

103

Едва си поел командинето, когато те изпращат на бойна задача. Местно племе в Мафкат е отказалось да плати данъка си на бирниците на фараона. Възложено ти е да ги откриеш, да унищожиш селището им и да накажеш със смърт вожда им.

След двуседмичен поход пристигаш в най-близката до племето египетска крепост. Там те чака водач, който познава тези краища. След още два дни успяваш да заловиш племето с изненада. Всички са събрани насред селото им, побутвани от копията на войниците ти.

Както ти е наредено, обезглавяваш вожда им. За твоето учудване хората от племето не изглеждат твърде ядосани. Водачът ти превежда от езика им, че вождът е бил непоносим тиранин и ужасно алчен и те са щастливи да се отърват от него.

С това обаче заповедите ти не са свършили. След кратък оглед решаваш, че унищожаването на селището е безсмислено — колибите са сглобени от пръчки и листа, дори да ги изгориш, племето ще си направи нови още същия ден. Единствената по-масивна структура е храмът на боговете им, голям и построен от дялан камък. Вероятно би им отнело десетилетия да го изградят отново.

Ще разрушиш храма — **отиди на #150**.

Няма — **отиди на #313**.

104

Нещастнико, нима забрави, че си назорей, който се е врекъл на Бога?! Не стига, че постъпи на служба в армията на Египет, които дълги години са властвали над народа ти, но сега потъпка и свещената клетва към твоя Бог. Със загубата на косата си губиш 2 точки Сила, а освен тях — и 20 точки Вяра. Запиши си кодовата дума СКИН и **премини на #95.**

105

Изповядваш пред спътницата си къде се крие силата ти:

— Бръснач не е минавал през главата ми, защото аз съм назорей на Бога още от утробата на майка си. Ако се обръсна, тогава силата ми ще се оттегли от мен и ще отслабна, ще стана като всеки друг човек.

Тогава Далила сякаш се преобразява и отново става любящата жена, в която откри своето щастие и обич. Тя те приспива на коленете си.

Когато се събуждаш от познатия шум на предпазливо приближаващи нападатели, установяваш, че коварната филистимка е извикала човек, който да обръсне седемте ти плитки. Ставаш, за да се разправиш с враговете си, но силата ти е изчезнала и си хилав като новородено. Така попадаш в позорен плен, а повече за него ще разбереш **на #146**.

Преди това обаче, ако имаш някоя от кодовите думи ЕДНО, ДВЕ или ТРИ, извади толкова точки от Силата си.

106

Няколко месеца всичко върви като по вода, но един ден получаваш съобщение от Исаи, който е съдията в Ашдод. Моли те да отидеш при него, защото имал спешна нужда от помощ. Познаваш го съвсем бегло, но и от кратките си впечатления нямаш особено високо мнение за него. Той е човек, неуверен в силата си и нерешителен. Дори и най-простите случаи го затрудняват, но хората го търпят, защото е благ и предпочита да не накаже виновния, пред това да накаже невинен. Ако решиш да се отзовеш на молбата на Исаи, **те очаква #152**. Ако смяташ, че е по-добре да си останеш където си, **върви на #129**. И, разбира се, може да се помолиш на Бог да те насочи в тази ситуация. Тогава **върви на #96**.

Югоизточният път преминава през пясъчна пустош, изпъстрена с групички скали. Още първия ден започваш да се чудиш как водачите ти не изгубват посоката сред еднообразието. След това обаче виждаш как един от тях драска нещо по скалите. Приближаваш да видиш — той доочертава поизтрит от времето знак, за да се вижда по-добре. Очевидно пътниците оставят тези знаци като ориентири.

На сутринта на втория ден двамата водачи започват да спорят. Единият от тях упорито твърди, че по негови спомени пътят трябвало да върви от другаде, въпреки че знаците недвусмислено сочат посоката. Май ще се наложи отново ти да разрешаваш спора.

Ще наредиш да тръгнете по пътя на знаците — **мини на #147**.

Ще наредиш да изчакате, докато невярващият се убеди, че не е прав — **мини на #226**.

След битката смяташ, че евнухът вече ще се съобразява с теб и поне на пръв поглед нещата се нареждат точно така. Ашгарот започва да ти прави дребни услуги и бързо намираш общи теми за разговор с него, така че ден след ден печели доверието ти. Твърде късно осъзнаваш, че всичко това го е правил с цел да те предаде, когато най-малко го очакваш. Една вечер се заседявате до късно над бъчвичка бира, а той те забавлява с пикантни историйки от времената, преди да бъде кастиран. Но когато се прибираш в отреденото ти жилище, силни болки сякаш разкъсват корема ти. Последната ти мисъл, преди да паднеш мъртъв на земята е, че си отровен. В Светата книга е написано: „Красивите слова не са правдиви, добрият не е словоохотлив“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

На сутринта напускаш дома си и се отправяш на неочеквано приключение. Пътят към Газа е дълъг, но и спокоен. След няколко дена преход виждаш крепостните стени да се белеят в далечината, а вечерта достигаш тежката порта на града. Поради късния час стражите са особено бдителни и сякаш един по-възрастен воин с посребряла коса и лице, нашарено от белези, те разпознава.

От битката ти срещу хилядата филистимци е минала цяла вечност и не е много вероятно някой да те помни, но от друга страна, малко предпазливост никога не е излишна. Ако смяташ, че е по-добре да си по- внимателен, запиши си кодова дума ГУЗЕН, а в противен случай си запиши кодова дума НЕГОНЕН.

Все пак влизаш в града без особени проблеми... и още след портата се вкаменяваш. Първият човек, когото виждат очите ти, е блудницата от съня ти. Или поне двете си приличат като две капки вода. Сякаш и тя усеща нещо магическо, защото ти подава ръка, за да те заведе към дома си, с думите:

— Драго ми е, аз съм Шарлот.

Можеш да приемеш подадената ръка и да се отправиш с Шарлот към нейната къща. **Премини на #139.**

Можеш също така да се пребориш с изкушението **на #115.**

110

Пристигналият военачалник отначало не ти вярва, но твойт командир не е умел лъжец. Изобличават го и след бой с пръчки си признава. Отсичат му главата веднага.

Изпитанието по сила не се оказва никак лесно. Уморените ти другари по оръжие не успяват дори да повдигнат огромния камък, посочен им от командира на подкрепленията. Ти се преструваш, че също не можеш. Камъкът е сменен с друг, по-лек, който трима от войниците успяват да повдигнат, единият от тях дори три пъти. Той става новият ви командир.

Нещата се успокояват и като че ли всичко е наред. Още същата нощ обаче новият командир те издебва, докато спиш, и те убива. Никой не иска да има сред подчинените си предател, за да не бъде издаден някой ден. В Светата книга е написано: „Не крий силата си, защото тя от Бог ти е дадена. А тези, които познават силния, се и боят от него“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

111

Това е лесна задача за чутовната ти сила. Захвърляш вилата пред смаяния поглед на господаря ти и му казваш да донесе една здрава лопата. Той изглежда втрещен от тона ти и сякаш забравя, че уж той трябва да команда. След малко се завръща, мъкнейки с пъшкане огромна бронзова лопата. Подсмихваш се и без никакво усилие подхвърляш инструмента от ръка в ръка.

Отиваш до потока и с няколко загребвания на лопатата успяваш да отклониш потока, така че водите му да минат направо през обора с кравите. Господарят ти занемява, като гледа как бистрите води отмиват огромното количество нечистотии. Ти се подпираш на лопатата, за да си починеш, и доволно наблюдаваш страхът, изписан в очите на другите работници. Ясно е, че от тук насетне ще трябва да се съобразяват с теб.

Премини на #175.

Успяваш да умъртвиш демоничните зверове и хвърляш поглед към ангела и Хадес, които продължават да си нанасят страховити удари. За твой ужас виждаш, че ангелът е целият облян в кръв, а блъскавият му златен нагръдник е разбит на парчета и лежи на земята. Изведенъж обаче ти хрумва хитроумна идея. Прокрадваш се покрай биещите се и грабваш разцепения нагръдник. След това го мтяаш, така че да падне близо до краката на титана. Почвата е разкаляна и сега само трябва да чакаш Хадес да стъпи на него и да се подхлъзне. Не ти остава нищо друго, освен да стоиш и да се молиш на Бог, надявайки се, че Той ще успее да те чуе.

За твоя най-голяма радост след броени мигове Хадес наистина стъпва на строшения нагръдник и залита назад. Това се оказва повратен момент в схватката. Ангелът Господен с ловък удар посича левия крак на езическия демон и той пада на колене пред него.

Внезапно Господ ти проговаря: „Самсоне, с твоя помощ отвоювахме подземното царство от ръцете на демоните. Ти се доказа като неустрашим воин. Сега обаче ти предстои най-тежкото изпитание. Ще трябва да се изправиш срещу най-стршните врагове на твоя народ — филистимците, но преди това ще ти дам оръжие. Вземи оръжието на Хадес и се изправи срещу враговете“. Запиши си кодова дума ТОР и **премини на #196.**

Северозападният път върви през безкрайно море от пясък. Тук-там подминавате групи скали, кога — по-малки, кога — цели хълмове. След ден и половина вече ти се струва, че се въртите на едно място, толкова еднообразен е пейзажът. Водачът обаче е уверен, че се движите по правилния път. А и слънцето изглежда подкрепя думите му — доколкото успяваш да се ориентираш по него, следвате неотклонно една и съща посока.

Внезапно обаче един от камиларите се разvikва. Обръщате се към него — той сочи към хоризонта вдясно и креши, че оттам приближава самум. Двамата водачи се споглеждат объркано, след това започват да се вайкат и да проклинат. Тежестта на решението отново се пада на теб.

По обяд сте подминали неголямо скалисто хълмче — силни очи все още могат да го различат на хоризонта зад вас. Ако решиш да побързате да се върнете при него, **мини на #285**.

Ако предпочетеш да не губиш времето за пътуване, а вместо това да продължите бързо напред с надеждата да откриете някаква защита от бурята там, **мини на #172**.

Ако пък решиш да не обръщаш внимание на предупреждението на камиларя и да си продължите спокойно напред, **мини на #18**.

Започваш да проповядваш, че в Тората пише само за Яхве, а не става дума за никакъв Брама, така че няма как същество, което не е описано в свещените книги, да е създало цялата вселена само с диханието си. Брахмапутра се опитва да цитира Ведите, но ти вече си набрал скорост и печелиш убедително тази част от спора. Печелиш една точки Дебат и **отиваш на #224.**

Мотаеш се известно време из града. Хапваш си мекици с мед от един уличен продавач, минаваш през кръчмата „Златен дракон“, където споделяш кана вино с трима търговци на коприна от Далечния изток. Излизаш, леко олюолявайки се, и тръгваш да подириш място, където да останеш тази нощ, преди да си заминеш на следващата сутрин. Луташ се из тъмните и кални улички и се чудиш защо Бог те е пратил тук и каква е била задачата ти, когато чуваш стълки зад гърба си.

Ако имаш кодовата дума ГУЗЕН, **премини на #133.**

Ако имаш кодовата дума НЕГОНЕН, **премини на #186.**

116

Това е пътят, който сам Бог е предначертал за теб. Другите деца в подготвителната школа за воини са твърде слаби противници, затова не след дълго започваш да се учиш от по-големите деца, докато в един момент започваш да участваш наравно с мъжете. Тренировките те увличат и неусетно ставаш все по-смел и силен. Мускулите ти се оформят и усещаш, че вървиш според Богоизбрания ти път. Увеличи Сила с 2. Запиши си кодова дума ПЕХЛИВАНИН.

Премини на #26.

Опитваш се да разпиташ двете жени, но те крещят една срещу друга, мъчат се да си издерат лицата с нокти и избухват в неудържими пристъпи на плач. Не можеш да изкопчиш нищо ново като информация, но опитите ти да ги успокояваш и разтърсваш ти костват немалко нерви. Губиш 2 точки Живот. Виждаш, че по-нататъшен разпит е безполезен, затова прецени добре следващия си ход.

За да направиш оглед на къщата, **премини на #250**.

Ако пък смяташ, че можеш да посочиш виновната жена с информацията до този момент, **отгърни на #236**.

118

Подобен развой на събитията може и да звучи логично, но за съжаление, е далеч от истината. Действително ли очакваш човек, който постоянно борави с пари, да не може да запомни кое къде слага? Не, истината е далеч по-логична — просто търговецът е загубил друга кесия. Ти пък губиш 10 точки Справедливост и **преминаваш на #311**.

Народът правилно е казал: „Бий, за да те уважават“. След славната победа на бойното поле оковите на робството сякаш вече не тежат толкова много, а и самите филистимци са загубили усещането, че могат да правят безнаказано каквото си искат. Малките деца подтичват след теб, девойките те гледат с томителен копнеж, а нерядко се случва дори жени на годините на майка ти да ти целуват ръка. Опитваш се да продължиш нормалния си живот, но всяко тво излизане по улиците на града е съпътствано с радостни възгласи. Хората смятат, и с право, че извоюваната свобода се дължи до голяма степен на теб. Ето защо, когато в дома ти влиза делегация от старейшини и смутено ти предлага да заемеш мястото на Бозе почившиия съдия, ти приемаш, без да се замислиш особено. Запиши си кодовата дума ГУНАН.

Отгърни на #278.

120

Не искаш още от началото на дните си в личната гвардия на фараона да влизаш в конфликти, още по-малко с един от любимците на владетеля. Опитваш се да убедиш евнуха, че и за двама ви ще е по-добре да бъдете съюзници, нежели врагове. Пускаш в ход цялото си очарование. Хвърли един зар и ако сборът му с точките ти за Очарование е по-голям от 10, **премини на #180**, иначе — **на #142**.

Арфата е прекрасен инструмент, достоен за царе, а дори твоите неумели пръсти изтръгват от нея звуци, способни да предизвикат блаженство. Увеличи Очарование с две точки, а ако имаш кодова дума СЛАВЕЙ, добави още една точка, тъй като вече имаш някакви умения с този инструмент. Запиши си кодова дума ЖИЦА и **премини на #36.**

Твоите воини радостно крещят, но с повелителен жест на ръката ги караш да замлъкнат. Това спасява животите им, защото след като са видели гибелта на своя водач, египтяните, вместо да ви оставят на мира, са се прегрупирали и ви нападат. За щастие, сте подгответи и им давате достоен отпор, а ти като самия ангел на смъртта косиш вражите редици. Вдъхновени от твоето мъжество, хората ти обръщат вражеската армия в бягство.

А след като успяваш да отвоюваш независимостта на събрата ти си, решаваш да се върнеш към родния си град. **Премини на #156.**

123

Събираш двамата обвиняеми и нареждаш да донесат делвата. Отваряш я и си вземаш една маслина. Тя е лъскава, черна и твърда. Сдъвкваш я с удоволствие, а след това изяждаш още две и замислено изплюваш костилките им. Да, определено маслините си ги бива, но все пак кой според теб има право в този случай? Ако мислиш, че пътешественикът е получил достатъчно вкусни маслини и не е давал никакво злато на съхранение, **отиди на #85**. От друга страна, ако ти се струва, че маслините са твърде вкусни, за да са престояли седем години в делва, и търговецът лъже, **отиди на #81**.

124

Хвърли един зар и прибави към него точките си за Мъдрост. Ако резултатът е по-голям от 9, **премини на #86**, а в противен случай **те очаква #110**.

Наближаваш дома на жена ти. Къщата е хубава и китна, в двора блеят няколко млади агнета, които похрупват от листата на младо маслиново дръвче. Почукваш на вратата, както е редно. Не след дълго през нея се показва главата на твоя свекър.

— Върнах се, отивам в спалнята при жена ми — казваш радостно ти.

— Не може! — отвръща твоя свекър за най-голяма твоя почуда.

— Защо, какво се е случило, да не е болна?

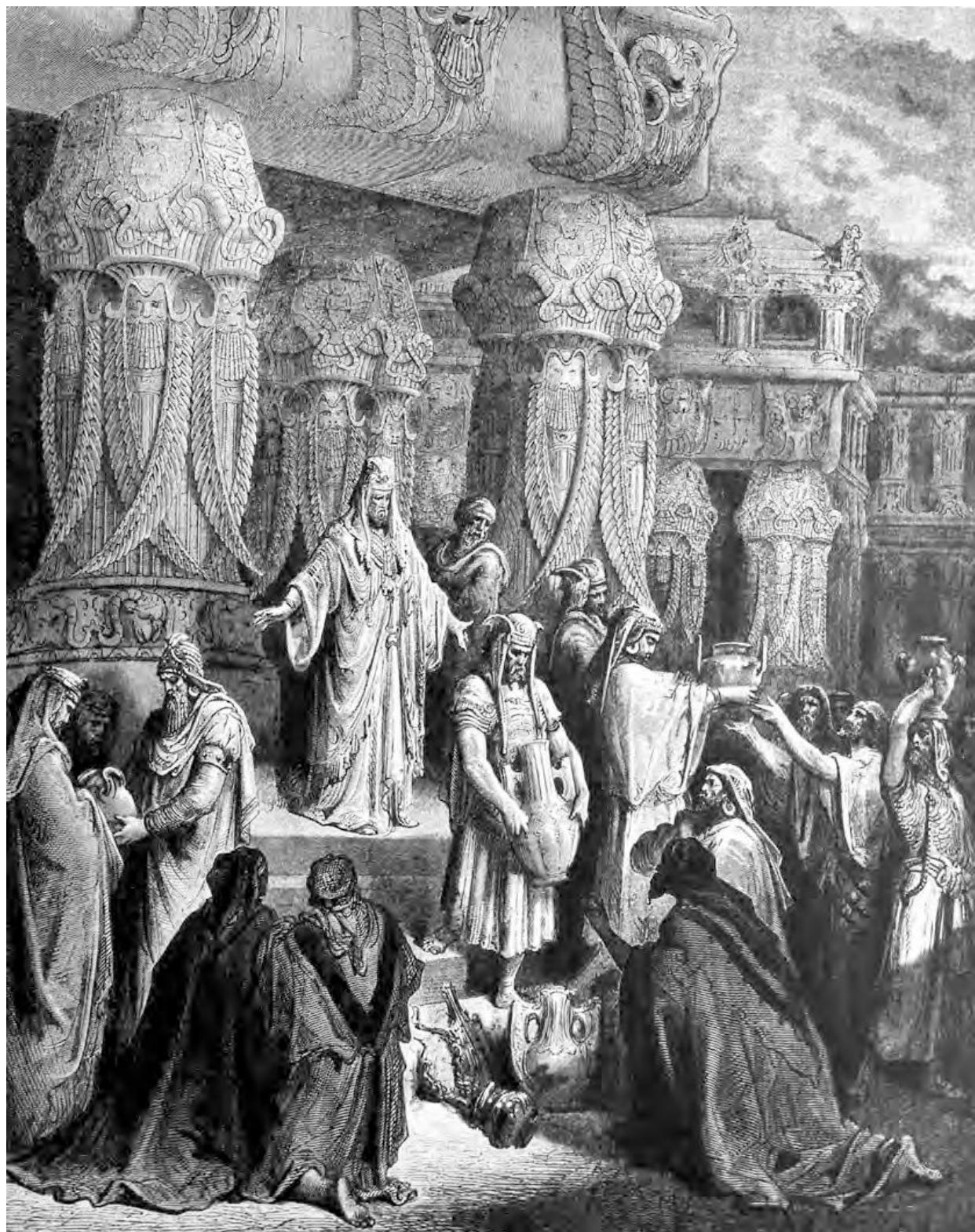
— Не, Самсоне. Ти избяга нанякъде, без да кажеш нито дума след сватбата, и аз помислих, че си я намразил. Заради това я дадох на единого от брачните ти другари за жена. Но ако искаш, мога да ти дам Авива, нейната сестра, която е още по-хубава!

Потресен си! Едва съдържаш гнева си. Внимателно обмисляш как да накажеш нечестивите филистимци. Как ще постъпиш?

Ще опожариш къщата, заедно с цялата фамилия на неблагодарната ти жена — **премини на #158**.

Ще предприемеш по-кардинални действия и ще подложиш на опустошение земите на цялото филистимско население в Тамнат и околностите му — **премини на #20**.

Ще се оттеглиш в пустошта за няколко дена с надеждата Бог да те насочи по правилния път — **премини на #3**.

126

Двете жени принадлежат към висшата класа, така че не можеш да изкопчиш признания с много бой, както си свикнал. Но все пак ги затваряш в подземията и им отсъждаш по десет удара с камшик. Малко преди палачът да изпълни тази присъда, в съда влетява задъхано момче. Оказва се, че междувременно и дядото е починал. Очевидно си допуснал грешка, няма как и двете жени да са тук, а някоя от тях да е отровителка. Отиваш до къщата, но там вече са те изпреварили. Гражданска комисия се е заела да разследва случая и с помощта на трима лекари успяват да открият виновника за смъртта — една отровна кобра. Записваш си кодова дума БУХАЛКА, губиш 15 точки Справедливост и **преминаваш на #311**.

Мислиш, че и двамата казват истината, но как ще си го обясниш? Едно възможно обяснение е търговецът да е загубил друга кесия. При този избор **отиди на #45**. Другото, което ти хрумва, е, че търговецът е смятал да прибере диамантите в кесията, но не го е направил. Така той вярва, че ги е прибрали, но в действителност те са някъде у дома му. Ако мислиш, че събитията са се разиграли така, **върви на #118**. И накрая, може момчето, докато е проверявало съдържанието на кесията, да е изръсило брилянтите и да не е обърнало внимание на случката. Ако си склонен да поддържаш тази версия, **мини на #342**.

128

Отново отказваш. На просяка не му остава нищо, освен да си тръгне. А ти нямаш увереност в себе си дали е свършил истинско добро или не.

Но не се беспокой. Яхве е твоят Творец и Бог, а юдеите са Неговият народ — филистимците не са! Те са ваши врагове и ако дадеш храна на един от тях, престъпваш волята на Бога твой.

Печелиш 5 точки Вяра.

Мини на #70.

129

Доколкото познаваш Исаи, преценяваш, че случаят, с който той ще те занимае, не е нещо важно. Ето защо предпочташ да си останеш у дома и да си починеш малко.

Но Бог е решил друго, защото тъкмо когато си се разположил удобно с трима стари приятели на сладки приказки, в къщата ти идва самият началник на стражата. Знаеш, че не биха те обезпокоили, ако ситуацията не го изисква наистина, така че се извиняваш на приятелите си и се запътваш към съда. А там те очакват двама души с интересна история и предизвикателен случай за разрешаване.
Премини на #307.

130

Замисляш се по-съсредоточено върху това, което вече знаеш. Очевидно е, че двете жени се мразят, но не дотолкова, отровата да е попаднала в чашата погрешка, но сериозно се съмняваш някоя от двете жени да е замисляла подобно престъпление. Може би най-правилното решение би било да разследваш случая по-сериозно и да посетиш мястото на убийството, но така или иначе изборът е твой.

Ако предпочиташ да разпиташ двете жени, **отиди на #117**.

За да направиш оглед на къщата, **премини на #250**.

Ако пък смяташ, че можеш да посочиш виновната жена с информацията до този момент, **отгърни на #236**.

131

Много правилно решаваш да проучиш нещата, преди да действаш. По-добре малко по-бавно разрешаване на случая, но вярно, отколкото бързо, но грешно. Сега имаш няколко възможности. Да разпиташ търговеца за кесията — **очаква те #316**. Да си поговориш повечко с момчето — **мини на #47**. Или пък да видиш какво ще ти кажат хората, от които момчето е пазарувало с намерените пари. В този случай **отиди на #84**.

132

Търговията с плодове е чудесна идея, стига да имаш какво да продаваш. А търговецът, за когото работиш, няма. Но смята да го поправи — чул е, че в оазис на няколко дни път навътре в пустинята са се сдобили с чудесна реколта от фурми, но нямат на кого да я продадат. Някоя монета и малко хубаво вино са разкрили за него и какво биха искали да купят хората от оазиса.

Още на следващия ден потегляш към въпросния оазис заедно с нает от търговеца керван. Камилите носят какво ли не — медни ножове и върхове за стрели и копия, обработени кожи, подправки от Изтока — все неща, които хората от оазиса ценят.

Само ден след като навлизате в пустинята обаче, двамата водачи на кервана се скарват. Оказва се, че не могат да се разберат по кой от двата възможни пътя да тръгнат. Северозападният минава през откритата пустиня и ако ви застигне там самум, я оцелеете, я не — а сега е точно сезонът на самумите. Югоизточният е по-защитен от бурите, но там пък често се срещали разбойници. Двамата упорито не могат да постигнат съгласие — налага се да решиш ти.

Ще тръгнете по северозападния път — **мини на #113**.

Ще тръгнете по югоизточния път — **мини на #107**.

133

Ненапразно си нащрек цяла вечер. От сенките изскача човек, загърнат в тъмен плащ, и замахва към гърба ти с нож. Тялото ти реагира само — завърташ се около единия си крак, едната ти ръка блокира коварния удар, а другата намира гръклена на нападателя. Той пада в краката ти с хъхрене, опитвайки да си поеме дъх. С бърз ритник го изваждаш от играта, но с това опасностите не са приключили. За тези няколко мига, докато е траяла схватката, от всички посоки са изскочили нови противници и са ти отрязали пътя за отстъпление. Остава ти само едно — битка, която ще е почти невъзможно да спечелиш. Поне на пръв поглед нещата изглеждат така, но когато гърбът ти опира в стената, се замисляш дали не можеш да се изкачиш по нея и да избягаш по покривите на града.

Ако избереш неизбежната битка, **те очаква #176.**

В противен случай опитай си късмета да се качиш по стената **на #163.**

Ухилваш се и отговаряш, че с удоволствие би дал някоя пара за добро предсказание — но как да си сигурен, че тя има силите да види бъдещето? Нека ти каже как ще изглежда пристанището след много години, примерно. Логично е да е по същия начин — как иначе може да изглежда едно пристанище?

Старицата обаче пророкува нещо друго — че над входа на пристанището ще се извисява огромна статуя на езическия бог Аполон с факел в ръка, който ще дава светлина на корабите нощем. И че ще е толкова голяма, че кораби, по-големи от твоя, ще минават спокойно между нозете ѝ.

Ще повярваш ли на такова баснословно твърдение? Ако да,
мини на #136.

Ако не, **мини на #296.**

Въпреки че никой не те обвинява пряко за смъртта на Ашгарот, всички си вадят съответните изводи и повече никой не се изпречва на пътя ти, а ти бързо се издигаш до най-доверен страж на фараона. Лична охрана и дори приятел.

А фараонът има нужда от твоята помощ. Кастата на жреците се е опълчила срещу него, а тяхното влияние в Египет е огромно. Много хора им се подчиняват сляпо, а никой от останалите, дори армията, не би посмял да вдигне ръка срещу тях. Единственото спасение за фараона е да използва подразделения, командвани от някой, който не се кланя на египетските богове. А единственият подходящ командир в армията си ти.

Ще откажеш да смажеш метежа на жреците — **мини на #16**.

Ще приемеш да потушиш бунта им — **мини на #235**.

136

Пъхваш монета в ръката на старицата и изчакваш. Известно време тя се взира някъде покрай теб, след което внезапно те предупреждава да изчакаш два дни, преди да отплаваш обратно. Отначало думите ѝ ти се струват глупави, но нещо в теб остава нащрек. Когато стигаш на кораба, се вглеждаш внимателно над морската шир и забелязваш далеч напред отсянка на облаци. Дали там не се е надигнала буря?... Решаваш за всеки случай да изчакаш и още на следващата сутрин си благодарен за това — на хоризонта, точно в посоката на Ханаан, се вижда черна стена от облаци, която се движи към вас. В ранния следобед тя връхлита върху острова със страховита сила — единствено скалите, обгърнали пристанището, попречват на вълните да потопят кораба ти. Случайно или не, старицата е отгатнала истината.

Мини на #59.

Животът в гарнизона наистина е точно както го описва командирът — спокоен и охолен. Започваш да обмисляш идеята да останеш там завинаги. Един ден обаче, докато стоиш на пост на върха на крепостната стена, внезапно от надвисналите облаци те удря мълния. Докато издъхваш, получаваш прозрение — Бог не проща на тези, които се отклоняват от предначертанията му. В Светата книга е написано: „Неведоми са пътищата Божии и непреобродими са те, но следвай повелите Му във всяка своя стъпка“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

138

След като поваляш с лекота първите си противници, враговете ти изглеждат разколебани и това ти дава нов кураж. Следващите няколко човека падат лесна жертва на могъщите ти ръце, но стражите отново стягат обръча, а и забелязваш, че се появяват стрелци с лъкове.

Можеш да се откажеш от битката и да се опиташи да се измъкнеш по покривите. **Премини на #163.**

Можеш обаче да се биеш до победа или смърт. Този избор ще те заведе на #272.

Къщата на Шарлот носи недвусмисленото име „Дом на удоволствията“ и щом се озоваваш там, изживяваш такива наслади, които не си очаквал, че може да съществуват на този свят.

Чувстваш се на седмото небе и даже започваш да се чудиш дали спазваш повелята на Бога, идвайки тук, но все пак си ръководен от съня си за блудницата и вярваш, че не правиш нищо нередно. Прекарваш няколко дена, наслаждавайки се на прелестите на Шарлот, но една сутрин, когато тя се връща от пазар, усещаш, че е доста уплашена. Оказва се, че началникът на стражите е разпитвал за странник с твоето описание. Явно филистимците не са забравили погрома, който им спретна преди години. Шарлот е успяла да се измъкне от разпита и вярва, че не е предизвикала подозрение, но няколко часа по-късно, с падането на нощта, тежки удари по вратата на къщата прекъсват интересните ви занимания. Бърз поглед през прозореца ти казва, че враговете са обградили къщата от всички страни. Сякаш нямаш друг изход, освен да се впуснеш в неравна битка.

Ако избереш този вариант, **премини на #176.**

Другата възможност, която ти хрумва, е да се измъкнеш през капандурата на тавана и да избягаш от града по покривите на къщите. Ако решиш да изпробваш тази идея, **премини на #163.**

Но преди това си запиши кодова дума ЗАЕК.

Продължаваш да вървиш в пустинята, като се молиш поне по четири пъти на ден, а Господ ти указва вярната посока.

Вече си съвсем отмаял, краката ти едва те държат, когато в далечината зърваш смътните очертания на няколко палми. Решаваш, че това е илюзия, пратена от Всевишния, който иска за пореден път да постави силите ти на изпитание. Но за твоя радост след двеста-триста крачки разбираш, че си намерил оазис. От радост закрещяваши. След като се напиваш с вода до насита от малкото езерце, лакомо се нахвърляш на фирмите от дърветата.

Няколко дни се наслаждаваш на спокойствието, което цари на това блажено място, като се чудиш дали не си попаднал в самия Рай. Една вечер полягваши на мекото легло от палмови клонки, което си направил, и се унасяш в сън. Сънят ти този път обаче е неспокоен. В него бягаш от лъва, а той тича все по-бързо и по-бързо, като в един момент се хвърля с разтворени лапи към теб. Събуджаши се с вик, но вече е твърде късно. С ужас виждаши, че целият си омотан във въжета, а над теб са надвесени група амонити. Те се смеят и си подхвърлят груби шеги. Знаеш, че лесно можеш да се освободиш от въжетата, и започваши да напъваш с всички сили. Изведнъж един от амонитите замахва с нещо масивно към главата ти... и губиш съзнание.

Премини на #25.

Редовната египетска армия не е място за слаби и безволеви. Физическата ти сила обаче бързо става легендарна сред братята ти по оръжие, за голямо неудоволствие на командира ти. Между вас се поражда прикрита, но остра неприязън.

Само месец след постъпването ти на служба идва и първата задача. Критските пирати са станали по-нагли от всякога — двадесетина техни кораба блокират пристанището на крайбрежното градче, където са казармите, и искат откуп от жителите. Градчето има кораби, но екипажите им са мирни хора. Налага се да помогне армията. Тъй като битката е не сухоземна, а по море, командирът на гарнизона нареджда да се включат само доброволци, които знаят да плуват.

Няма да се включиш — **иди на #249**.

Ще се включиш, въпреки че не знаеш да плуваш — **иди на #337**.

Бързо намираш общи теми за разговор с Ашгарот и той разбира, че не си заплаха за него, а дори можеш да му бъдеш удобен съюзник, а защо не и приятел? Твърде късно осъзнаваш, че евнухът е имал съвсем друга цел. Опитвал се е да спечели доверието ти, за да те предаде, когато най-малко го очакваш. Една вечер се заседявате до късно над бъчвичка бира, а той те забавлява с пикантни историйки от времената, преди да бъде кастриран. Но когато се прибираш в отреденото ти жилище, силни болки сякаш разкъсват корема ти. Последната мисъл, преди да паднеш мъртъв на земята е, че си отровен. В Светата книга е написано: „Красивите слова не са правдиви, добрият не е словоохотлив“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

143

След трудно извоюваната победа лягаш на дъното на лодката, за да се съвземеш. Не знаеш колко време си лежал, когато ладията се удря в нещо и спира да се движи. Достигнал си до другия бряг и не ти остава нищо друго, освен да слезеш и да видиш накъде ще те отведе пътят. Угрижен и с повищено внимание, продължаваш своето приключение **на #220.**

С всеки ден навлизаш все по-дълбоко в тайните на древните даоси. Скоро можеш да летиш с вятъра, да смаляваш и увеличаваш предмети и да ставаш невидим. Но все още си далеч от безсмъртието или поне така си мислиш.

Един ден Цюен казва, че вече си готов да достигнеш безсмъртието, и ти предлага помощ, за да направиш личния си хап за безсмъртие. Смесваш тайните съставки и скоро еликсирът весело клокочи над малкото огнище. До него в друго кotle Цюен забърква свой еликсир с отровно зелен цвят, както сам обяснява — „в случай че нещо се обърка“.

Уморен си от очакването и лягаш да поспиш, а няколко часа покъсно наставникът ти те побутва. Събуждаш се и виждаш, че Цюен е протегнал към теб двете си ръце. В едната стои хапче с цвят на цинобър, а хапчето в другата е изумруденозелено.

— Да достигнеш безсмъртието не е толкова лесно, колкото си мислиш. Пред теб стои последният избор. Едното хапче ще ти донесе безсмъртие, а другото — моментална смърт. Избирай, Сам Сон, и избирай мъдро!

Ако се спреш на цинобърното хапче, **премини на #155**, а изумруденото ще те отведе **на #22**.

Застанал начело на войската, напредваш уверено към северните гранични райони на Египет, а славата ти върви пред теб и прави задачата, която фараонът ти е възложил, доста лесна. И наистина, още щом вятаърът донася до вас топъл средиземноморски дъх и доближавате становете на племената, обитаващи тези земи, вождовете им свалят оръжие. Те разумно предпочитат да се присъединят към Египет, отколкото да воюват с воин като теб и бляскавата армия, която водиш. За кратко време всички земи по крайбрежието на Средиземно море стават египетски. Зимата те заварва в Тамнат, където решаваш да останеш няколко седмици и да си починеш в очакване на нови заповеди.

Десетина дена по-късно пратеник пристига с утрото, а вестите му са объркващи. Фараонът е много доволен от делата ти до този момент, но сега настоява да се насочиш на изток, за да разшириш неговата империя със земи, населявани от твоя народ. Можеш да приемеш тази задача, все пак работата си е работа. В този случай **те очаква #294**. Или пък да откажеш да вдигнеш нож срещу братята си и да видиш какво ще се случи **на #256**.

Това, че силата ти е отнета и косата ти е обръсната, не е достатъчно на филистимците — за да е пълна гаврата с теб, избождат очите ти и те подкарват окован в медни вериги към Газа, сякаш си някакво впрегнато добиче. След което те затварят в тъмницата и те принуждават да мелиш зърно за тяхната трапеза.

Усещаш, че Бог се е оттеглил от теб, но не знаеш за какви грехове те наказва. Смяташ, че си изпълнявал всичко по Неговата воля и си живял според повелите Му. Ще се молиш ли всеки ден на Бог да ти се яви и даде нови напътствия **на #293**, или ще се примириш безропотно със съдбата си **на #50**.

Камилите потеглят по пътя, указан от знаците. Направо се чудиш на ума на неверника — толкова добре и ясно са очертани, защо се съмнява?... И след половин ден път виждате в далечината, размити и трепкащи от маранята, очертания на палми. Оазисът е пред вас!

Вече си готов да отдъхнеш с облекчение, когато съмняващият се керванџия отново се обажда. Оазисът трябвало да не се вижда поне още половин ден път, ако не и повече. След кратко почесване по главата към него се присъединява и другият от водачите. Двамата обсъждат мъничко дали не е възможно да са вървели по по-прям път, но скоро стигат до извода, че би било странно. Изглеждат поуплашени и нерешителни и не смеят да ти предложат какво да направите. Решението пак пада върху теб.

Ще наредиш да продължите към оазиса — **мини на #167**.

Ще наредиш да се върнете обратно и още веднъж да проверите дали не сте се отклонили — **мини на #213**.

Побягваш бързо към градския пазар. Очакванията ти не са излъгани — голям брой търговци предлагат какви ли не храни. Избиращ си един продавач на фурми, който наглед вдъхва повече доверие, доближаваш се до него и го молиш за помощ. Обясняваш му, че те преследват несправедливо и имаш нужда да бъдеш скрит. Той кимва и отхлупва един от кошовете за фурми. Кошът се оказва празен. Скачаш вътре, продавачът те захлупва и поставя отгоре друг кош. Изглежда си скрит добре.

Трудно ти е да прецениш колко време е минало, но накрая чуваш как някой отмества коша върху твоя. Нечия ръка маха капака на коша ти и ти се изправяш... в кръг от насочени към теб копия, които мигновено те пронизват. Така и не разбираш дали те е предал продавачът или някой от колегите му, който е забелязал как те крият. В Светата книга е написано: „Когато се ограничава доверието, цари недоверието“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

И рече Бог на Ној: влез ти и цялата ти челяд в ковчега, защото тебе видях праведен пред Мене в тоя род. И от всеки чист добитък вземи по седем, от мъжки и женски пол, а от нечистия добитък — по две, от мъжки и женски пол. Тъй също и от птиците небесни по седем, от мъжки и женски пол, за да запазиш род за цялата земя. Защото след седем дена Аз ще изливам дъжд на земята четирийсет дена и четирийсет нощи; и ще изтребя от земното лице всички същества, които съм създал. Ној направи всичко, що му Бог заповяда. А Ној беше на шестстотин години, когато стана водният потоп на земята. И поради водата от потопа влезе в ковчега Ној и синовете му, и с него жена му и жените на синовете му. И от птиците и от зверовете, и от всички влечуги по земята влязоха при Ној в ковчега по две, от мъжки и женски пол, както Бог бе заповядал на Ној. След седемте дена потопните води дойдоха на земята. В шестстотната година на Ноевия живот, във втория месец, на седемнайсетия ден от месеца, в този ден се раззинаха всички извори на голямата бездна, и окната небесни се отвориха. И валя дъжд на земята четирийсет дена и четирийсет нощи. В същия този ден влезе в ковчега Ној, и Сим, Хам и Мосах, синове Ноеви, и жената Ноева, и трите жени на синовете му с тях. Те, и всички зверове земни според рода им, и всякакъв добитък според рода му, и всички гадове, които се влекат по земята, според рода им, и всички хвъркати според рода им, всички птици, всички крилати, влязоха в ковчега при Ној по две (от мъжки и женски пол) от всяка плът, в която има жива душа. И Бог затвори след него ковчега. И наводнението продължи на земята четирийсет дена и четирийсет нощи, и водата се умножи, подемна ковчега, и той се дигна над земята. А водата се усилваше и твърде се умножаваше на

земята, и ковчегът плуваше върху водата. И водата се усили твърде много на земята, тъй че се покриха всички високи планини, каквито има под цялото небе. Водата възлезе петнайсет лакти над тях, и всички високи планини се покриха. И се лиши от живот всяка плът, която се движи по земята: и птици, и добитък, и зверове, и всички гадове, които пълзят по земята, и всички човеци. Всичко на сушата, що имаше дихание за живот в ноздрите си, умря. Изтреби се всичко, що съществуваше по лицето на цялата земя; от човек до скот, гадове и птици небесни — всичко биде изтребено от земята; остана само Ной, и каквото беше с него в ковчега. А водата се издигаше над земята сто и петдесет дена.

Ако мислиш, че можеш да определиш какво нередно има в този текст, **отиди на #195**. Иначе можеш да се опиташ да подходиш мъдро към този случай **на #282**, или пък да разчиташ на грубата си сила и да видиш какво се случва **на #330**.

150

Нареждаш на войниците си да разрушат храма. Хората от племето са ужасени и възмутени, но след като двама по-буйни се оказват нанизани на копия, останалите се овладяват и гледат примирено как символът на вярата им рухва. Нареждаш на войниците да натрошат камъните, за да не могат диваците да построят от тях храма си пак.

И така е редно. Яхве е единственият Бог, неговото и ничие друго слово е истина. Всеки друг бог е лъжлив и фалшив и не бива да съществува, нито пък да има храм. Печелиш 10 точки Вяра. **Мини на #35.**

С дълбоко съмнение в душата не се решаваш на дългото пътуване. Нещастнико, нима след всички ясни знаци не разбра, че този сън е дошъл от Бог? За съжаление, не се показа достоен да изпълниш съдбата, която Бог ти беше предначертал. Раждаме се със свободна воля, но ти се отклони от правилния път и ще завършиш своя живот като съдия, макар да можеше да постигнеш толкова повече, ако беше повярвал. В Светата книга е написано: „Осъзнай сънищата си, за да можеш да ги управляваш. Осъзнай реалността, за да можеш да я управляваш“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

152

След два дена път пристигаш до Ашдод, където служители на съда те посрещат почтително. С радост установяваш, че този път случаят е наистина интересен. В ръцете на Исаи е попаднал древен ръкопис, в чиято достоверност се съмнява. Всеизвестно е, че Исаи колекционира старинни ръкописи и премъдрости, и някакъв странник се е възползвал от тази му страсть, като се опитва да му продаде въпросния манускрипт. Твоята задача ще бъде да прегледаш документа и да прецениш дали е истински или не. За да се запознаеш със съдържанието му, **премини на #149**.

Бягаш с всички сили от огнения ад, който се развихря в земите на амонитите. Няколко дни по-късно достигаш бреговете на река Йордан, която с лекота преплуваш. Освежен от водите, с бодра стъпка се отправяш по посока на Тамнат, но пътят до там е дълъг.

Седмица по-късно вече се чувствуаш доста уморен от прехода и търсиш къде да се подслониш. За твой късмет недалеч виждаш входа на голяма пещера. Когато влизаш в нея, откриваш, че точно в центъра ѝ има огромен каменен казан, в който ври овче месо. Решаваш, че това е дар от Бога, и лакомо се нахвърляш на храната, ядейки направо от котела. След като засищаш глада си, лягаш да си починеш доволен.

Не знаеш колко време си спал, но когато се пробуждаш, с ужас установяваш, че целият си овързан със здрави конопени въжета. За още по-голям ужас виждаш някакво много високо човекоподобно същество, надвесено над теб. Най-страшното е, че то има само едно око, в средата на челото. Потръпваш. Разни легенди разказват за съществуването на подобни еднооки чудовища, но винаги си смятал, че това са измислици на неверниците, които се кланят на нечестиви демони.

Чудовището за момента не ти обръща никакво внимание, заето да дои овцете от голямото стадо, което е вкарано също в пещерата. Обмисляш внимателно как да постъпиш:

Ако решиш да използваш хитрост, за да се измъкнеш от коварния циклоп, **премини на #204**.

Ако заложиш на грубата сила, като просто разкъсаш въжетата и нападнеш чудовището, **премини на #233**.

След няколко дена се завръщаш в Рафат, но сякаш не си на себе си. (Ако имаш кодова дума СКИНАР или КУБЕ, можеш да възстановиш една точка Сила, защото косата ти отново израства дълга и къдрава.) В главата ти постоянно се явява прелестната Шарлот, а чертите ѝ се преплитат с тези на мистериозната девойка от съня ти. Седмици наред блуждаеш като привидение по улиците на града, докато накрая твои добри приятели почти насила те извеждат на разходка до близката река. Сядате сред тучна зеленина на обилно хапване, полято с тригодишно вино и сладки приказки. Още не сте започнали да се храните, когато виждаш реката да носи човек, който размахва ръка за помощ. Без да се замислиш и за миг, оставяш другарите си на трапезата и хукваш към реката. Нагазваш вътре както си с дрехите и с мощнни тласъци достигаш давещия се — прекрасна жена, която спасяваш. Изнасяш я на брега, а твоите приятели ѝ дават дрехи, с които да се наметне. След това всички заедно я придвижвате до Рафат.

Името на жената е Далила и се оказва, че е влязла да се къпе в реката, но течението я е повлякло и само твоята намеса я е спасила от сигурна гибел. Макар да сте заедно едва от няколко дена, ти чувствуваш, че зад цялото това приключение стои Божията промисъл. Още повече че за пръв път, откак си се завърнал от Газа, не мислиш за Шарлот, а само и единствено за Далила. Ето защо, когато тя решава да се прибере в Сорат, не е нужно да те убеждава дълго, за да я придружиш.

Преди това обаче провери колко точки Очарование и Мъдрост имаш. Ако сборът на един зар и точките ти Очарование е повече от 11, **премини на #287**, а ако сборът на един зар и точките ти Мъдрост е повече от 10, **премини на 193**. Ако отговаряш и на двете условия, сам избери на кой епизод да отидеш. В противен случай **отиди на #5**.

155

Премини на #317.

Завръщаш се в Рафат и не очакваш съгражданите да те познаят след толкова години странстване, но си приятно изненадан. Битката при Рамат-Лехи все още се помни и не си изкаранал и една седмица в къщата си, когато първенците идват и те канят да заемеш мястото на градски съдия.

Градът е спокоен и дните преливат един в друг, без да се случва нищо интересно. Започваш да мислиш, че животът ще тече все така кратко и безметежно. Забравяш, че човек предполага, но Бог разполага.

Един сив есенен ден вратите на съдилището се отварят от польха на вятъра и с вихрушка от листа в залата влиза висок и много слаб тъмнокож човек. Представя се като Брахмапутра и твърди, че е странстваш брахмин. Знаеш, че на изток има земи, населени с еретици, които се прекланят на лъжебожества, и си виждал такива хора и преди, но не и в земите на юдеите. Неканеният гост не само че минава през вашите земи, но и има наглостта да твърди, че Брама е върховен бог на всички живи същества, и те кани на публичен диспут. Можеш да приемеш предизвикателството, като **преминеш на #259**, или пък да предпочетеш Божи съд — това е двубой, в който Бог ще застане на страната на правдата. За този избор **отиди на #225**.

Баща ти приветства този избор и веднага намира учител, който да се занимава с теб. Сравнително скоро разбиращ, че новото поприще не е за теб, тъй като ти липсва талант, пръстите ти са твърде дебели за нежните струни на арфата, а и нямаш нужното търпение да разучаваш с часове сложните мелодии. Въпреки това дори простичките песнички, които научаваш, те правят по-привлекателен в очите на девойките. Тези песни обаче не блестят с текстове, дори напротив — някои от тях са откровено цинични и хулещи Бога. А освен това през времето, когато подрънкаш на арфата, силните ти мускули се отпускат, а умът ти загубва своята острота. Намали Вярата си с 20, увеличи Очарование с 1, намали Сила и Мъдрост с 1. Запиши си кодова дума СЛАВЕЙ.

Премини на #26.

— Сега ще бъда прав, ако сторя зло на теб и целия ти народ — отвръщаш наперено ти. След тези думи бащата на вече бившата ти жена ядно затръшва вратата пред носа ти.

Отиваш на пазара и купуваш три делви с маслиново олио, както и кремък и огниво. Изчакваш да се мръкне и се промъкваш до къщата на жена ти. Поливаш стените с олиото, а след това взимаш малко слама от близкия плевник и я разхвърляш наоколо. Запираш с няколко здрави дъски вратата на къщата. Не искаш да допуснеш възможността някой да се спаси от наказанието ти. Драсваш огнивото и скоро всичко е обхванато от пламъци.

Отдалечаваш се от къщата и с наслада гледаш как пламъците погълъщат постройката. Отвътре се чуват викове и писъци, но ти знаеш, че няма как да се измъкнат. Не след дълго огънят се разпростира и отвъд двора и започва да обхваща близките лозя.

Изведнъж усещаш някаква слабост, а Божият глас отеква в съзнанието ти: „Самсоне, не трябваше да подпалваш само тази къща. Ти постъпи, мислейки само за себе си, а трябваше да накажеш цялото филистимско племе, което обругава твоя народ“.

Знаеш, че думите Господни са прави, но вече е твърде късно. Извади десет от точките си Вяра и **премини на #92.**

159

Преглеждаш трупа и от скромните познания, които доби от древни ръкописи, решаваш, че отровата е змийска. Никой не ползва подобна отрова, за да убие човек умишлено, така че се замисляш дали не е добра идея да изследваш по-подробно чашата с вино. **Премини на #170.**

160

Цяла нощ прекарваш в дълбока молитва Бог да проясни съзнанието ти, но не успяваш да измислиш нищо ново по случая. За твоя радост утрото е по-мъдро от вечерта — още с пукването на зората морен пътник влиза в съдилището и ти подава една кожена кесия, с думите, че я е намерил недалеч от града. Отваряш я и ахваш от изненада — вътре има 30 сребърни монети и два едри брилянта. С Божията помощ загадката беше разгадана, печелиш 10 точки Справедливост. **Премини на #311.**

161

Може би гадаеш, но това е правилният избор. В действителност Мосох е внук, а не син на Ной, което прави ръкописа сигурен фалшификат. Увеличи си точките Справедливост с 10, а ако действително си знаел генеалогията на Ной, увеличи и точките си Вяра с 20. **Премини на #181.**

162

Нареждаш си дюокяна с вкус и човек може да се заблуди, че е попаднал в храм, като влезе вътре. Миризма на тамян и смирна посреща любопитните посетители още от входа, а любезната ти усмивка и подробните обяснения кой предмет кога и за какво се използва ти спечелват множество постоянни клиенти. Въпреки че в града няма много евреи, ти се радваш на добър търговски успех. Този успех до голяма степен дължиш на Бог, но и Той печели от това, защото обръщаш доста неверници в правата вяра. Можеш да увеличиш точките си за Вяра с 10, а после хвърли един зар и ако сборът от резултата и Очарованието ти е повече от 11, добави си още 10 точки Вяра.

Иди на #245.

163

Успяваш да се изкачиш на покрива, с което определено изненадваш стражите. Оттам нататък вече е лесно — имаш поглед върху целия град. За щастие, пълната луна ти осветява пътя, а факлите, които стражите неразумно са запалили, ти помагат да ги избегнеш. Без особени проблеми достигаш до северната част на града, където портата все още е отворена. Двама стражи се опитват да те спрат, но ги бълсваш един в друг и необезпокояван от никого, се измъкваш от града. **Премини на #154**, за да се прибереш вкъщи.

Решаваш, че така и така си тръгнал да лъжеш — този път ще му отпуснеш края. Рازказваш й, че силата ти е на върха на златна игла, скрита в диамантиено яйце в корема на птичка. Птичката пък е погълната от черен котарак, лежащ на дъното на море от лава, което се пази от двама ангели с огнени мечове. Ако някой счупи върха на иглата, едва тогава ще загубиш и ти силата си.

Обаче май малко пресоли манджата, защото още на морето от лава усещаш, че Далила те гледа с недоверие. Все пак не казва нищо, само се запътва към кухнята, за да вземе още една делва с вино. Изпиваш няколко чаши, но и двамата сте без настроение и лягате да спите.

Събуждаш се посред нощ от ужасни болки в корема. Оглеждаш се, но Далила я няма, а ти едва успяваш да направиш няколко крачки към вратата и се строполяваш на пода. Това е твоят край — отровен си от жената, за която мислеше, че те обича. В Светата книга е написано: „Не лъжете жените си повече от три пъти подред, защото са лукави и гневливи“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

Духът се намръщва зловещо, но изглежда няма избор. Въздъхва и плясва с ръце. Внезапно те заслепява ярка светлина. Когато очите ти привикват, виждаш, че стоиш на пясъка пред група стърчащи от него скали, а духът е изчезнал.

Решаваш да го повикаш отново и посягаш към пръста си, но те очаква изненада — пръстена го няма! Твърде късно се досещаш, че си помолил духа да измъкне от онази тъмница теб, но не и пръстена. Истина е речено, че хитростта и подлостта на демоните и идолите край нямат.

От другата страна на скалите те очаква приятна изненада. Керванът ти тъкмо се стяга да потегли на път. Когато те виждат, избухват в ликуване. Разбираш, че са те търсили, но безуспешно. Е, за щастие, това приключение свършва добре.

Мини на #179.

Заедно с цялото множество твои събрата вървите към уреченото място, което се назава Лехи и се намира близо до Зора и Тамнат, точно по средата на Иудея. Там филистимците са се установили на стан и те чакат.

По пътя си се натъквате на скорошни следи от някакъв бивак. Забелязваш наблизо и скелета на магаре, явно изпечено цяло и изядено от пътниците, които са били отседнали тук. Най-силно впечатление ти прави гигантската оглозгана челюст на животното. Нещо ти нашепва, че тази челюст може да ти послужи. Помолваш един от мъжете, които те пазят, на име Нехаб, да я вземе и носи, тъй като, овързан с корабните въжета, ти няма как да го сториш. Той те поглежда странно, но не посмява да ти противоречи. Слага челюстта в един здрав чувал и го нарамва на гръб. Запиши си кодова дума ЧЕНЕ.

Най-сетне, след като петите ти се подбиват от ходене, достигате до Лехи. Надълъж и нашир се простират многобройни палатки, в които е отседнала филистимската войска. Твоите събрата те избутват напред и изведнъж се оказваш сам с лице към целия вражески лагер. Враговете това и чакат и докато хората от народа ти страхливо отстъпват назад, те обграждат и почват да ти се смеят и подиграват.

Яростта напира в теб. Усещаш как въжетата се разхлабват и с едно съвсем леко усилие ги разкъсваш. Филистимците те гледат с отворени уста. Използваш моментното им вцепенение, за да ги атакуваш. Знаеш, че и Бог е с теб — усещаш, че силите ти са нараснали хилядократно.

Премини на #13.

Тръгвате към оазиса пред вас. Вървите известно време, но странно — той сякаш изобщо не се приближава! Нещо повече, сякаш все повече се отдалечава, докато не се изпарява съвсем! А когато разбирате, че сте били подмамени от мираж, вече сте изгубили пътя напълно. За щастие, се досещаш да тръгнете обратно по следите си в пясъка.

Идеята се оказва чудесна, но само на пръв поглед. Докато минавате между няколко скали, които сте подминали по пътя насам, внезапно иззад тях изскачат двадесетина мъже с копия в ръце и ви обграждат. Нападнати сте от разбойници! И което е най-лошото, хората от кервана мигновено се изпокриват зад камилите, без никакво желание да ти помогнат да се справиш с нападателите.

Сам човек срещу двайсет никога не е добро сътношение, но ти имаш на своя страна невероятната си физическа сила. А когато с един замах измъкваш от товара на най-близката камила най-ценното, което носите — две дълги остриета от ковано желязо от Дамаск — битката не е чудно да се окаже що-годе равностойна.

Дали ще я спечелиш, е въпрос на шанс. Избери си дали да минеш **на #58** или **на #270**.

168

Мислиш си, че тълстият евнух ще бъде лесен противник, а действията ти го доказват. Макар и много силен, Ашгарот е бавен и ти се възползваш от тази му слабост, за да спечелиш битката. След серия от юмруци в корема го просваш в несвяст с мощн удар в слепоочието. След победата евнухът определено те гледа с респект и ако мислиш, че боят, който му хвърли, ще е достатъчен, за да не ти се пречка повече, **премини на #108**, а ако предпочиташ все пак да го държиш под око, **отиди на #280**.

Ясно ти е, че така няма да успееш. Затова се връщаш в Тамнат и се установяваш в околностите на селището, в една стара и запусната плевня. След това отиваш в градчето и на централния площад заявяваш на всеослушание, че ще дадеш по една жълтица на всеки, който ти донесе лисица, но най-важното — лисицата трябва да бъде жива.

През следващата седмица пред запуснатата плевня се изреждат множество филистимци, като всеки от тях носи по една лисица, а някои — дори и по две. Лошото е, че малкото злато, което имаш, бързо свършва, но ти хитро обещаваш да платиш две жълтици вместо една само след месец. Разправяш на наивниците, че си решил да започнеш доходоносна търговия с лисичи кожи, които се търсели много в Египет.

Неусетно се сдобиваш със стадо от триста лисици, което предвидливо си затворил в плетени кошове, като във всеки от тях държиш по три-четири. Те са се свили на топка, спят вътре и засега не ти създават проблеми. Но как да ги използваш, за да отدادеш на огъня имота на филистимците? След нова молитва Бог ти нашепва, че трябва да намериш воськ, от който да направиш свещи. Това е лесна работа и една вечер се промъкваш до кошерите на Пикол, виден местен стопанин, известен с вкусния си мед. Разбиваш няколко кошера и взимаш восьчните пити, пълни със сладкия дар, но пчелите те нажилват навсякъде.

С придобития воськ се заемаш да направиш свещи, но чак сега ти хрумва, че нямаш фитил за тях. Решаваш за по-лесно да използваш няколко кичура от дългата си коса, от които да изработиш фитилите. Не след дълго имаш цели сто и петдесет свещи.

Уморен от усилния труд, полягаш на леглото, което си стъкмил, когато изведнъж една купа слама в двора на плевнята избухва в пламъци и от нея се разнася глас:

— Самсоне, свържи опашка с опашка и привържи по свещ между всеки две лисичи опашки. Запали свещите и пусни лисиците в

посевите филистимски, та да изгори всичко — кръстци и непожънато жито, и лозя, и маслинени градини.

Така и сторваш. Гледката не може да се опише с думи. Животните се втурват във всички посоки, носейки запалените свещи между опашките си, и скоро цялата околност на Тамнат е обхваната от страшни пламъци. Чуват се викове, хората се щурат и се опитват да спрат огнената стихия, но без никакъв успех.

Ти за по-сигурно хукваш да бягаш и се спираш едва когато достигаш една пещера в пустинята, където прекарваш нощта, а на сутринта отново се впускаш в бяг. **Премини на #92.**

Оглеждаш внимателно бокала, но не откриваш нищо подозрително, затова отиваш в кухнята, за да видиш съда, в който е правено греяното вино. Топваш парче хляб в чайника и го хвърляш през прозореца на едно преминаващо куче. То го подушва и не иска да го яде. В този момент дочуваш някакво шумолене и поглеждаш към тавана, където тъкмо се скрива зеленикова змия.

Сякаш като на длан виждаш какво се е случило: змията има гнездо точно над кухнята и очевидно е изплюла отрова в чайника, като така е причинила смъртта на Ам non. След блестящото разгадаване на случая печелиш 15 точки Справедливост и **те очаква #311.**

Качен на скалата, надменно поглеждаш на съbralото се под теб множество.

— Нима си мислите, че аз, Самсон, който наказах цялото филистимско племе с помощта на Господ, нашия Бог, сега ще се оставя да ме вържете и да ме предаде на враговете ни? Тъй им речете: „Самсон е на скалата до Етам, ако искате — то там го подирете“.

Хилядите твои братя се умълчават и с наведени глави се отправят на север.

Следващите няколко дена си поспиваш до късно, дори си изработваш копие, с което ловуваш. Успяваш да заловиш няколко заека, които си опичаш на шиш. Една утрин далеч в равнината виждаш четирима конника. Острият ти поглед улавя подробностите във вида им, въпреки че са на няколко стадия разстояние. Първият язди бял кон, а на гърба си е преметнал лък. Вторият е яхнал огромен червен ат, какъвто никога преди не си виждал, а в едната си ръка държи дълъг меч. Третият е възкачен на черен жребец, а в десницата му съзираш нещо, което ти прилича на везна, като тези по пазарищата. Последният от тях, четвъртият, се извисява над останалите, яхнал пепелявосив кон, а в лявата си ръка стиска дълга коса.

Не знаеш кои са тези странници, но сърцето ти се свива от страх, страх, какъвто никога досега не си изпитвал. Предусещаш, че конниците идват за теб. Отправяш гореща молитва до Бог и той ти проговаря: „Самсоне, ти предаде народа си. Филистимците погубиха три хиляди твои братя, защото ти не се остави да те вържат и предадат в ръцете им. Сега аз не мога да ти помогна. Трябва сам да се срещнеш със сили, които няма да възпра“. Бог не ти казва и дума повече.

Конниците се приближават към възвищението и след смела, но неравна битка с тях губиш живота си. В Светата книга е написано: „И земните люде, всеки роб и всеки свободен, се скриха в пещерите и между скалите на планините, но конниците ги откриха дори и там“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

Грабвате поводите и хуквате напред. Уви, камилите не обичат да тичат — не се придвижвате много по-бързо, отколкото иначе. Когато най-сетне различавате някакви скали пред вас, бурята вече се вижда ясно. А когато ги достигате, първите пориви на вятъра вече хвърлят в лицата ви струи пясък.

Уви, скалите се оказват само няколко щръкнали от пясъка по-едри камъка и предлагат твърде малко защита от бурята.

Бързо карате камилите да легнат зад тях, прикривате главите им с наметалата си и се свивате до тях.

Точно навреме! Само след мигове бурята се стоварва върху вас с цялата си мощ. Ако не е защитата на скалите, със сигурност би ви погубила. За съжаление, и така е на косъм да го стори. Когато най-setne ревът на вятъра стихва, си буквально затрупан под пясъка. Единствено невероятната ти сила ти помага да се измъкнеш изпод него.

Останалите ти спътници не са много по-добре. Двама-трима успяват да се изровят сами изпод пясъка, на останалите се налага да помогнете. И това е лесната част — трудното идва, когато се налага да изровите камилите. След непрекъсната бясна работа до среднощ успявате да измъкнете всички животни живи и дори да спасите товара им, но сте така катнали, че другите просто се просват и заспиват. Изпълнен си с възхищение пред могъществото на Бог, който никога няма да позволи някой прост смъртен да стигне където е решено не когато е решено.

Докато другите си почиват, решаваш да разгледаш скалите, зад които сте се прикрили. Уж обикновени камъннаци, щръкнали от пясъка, но в тях се долавя нещо странно... И като че ли не се учудваш, когато между две от тях, добре укрита от пясъка, намираш дупка, която води надолу — пещера наслед пустинята.

След кратък размисъл импровизираш факла от парче плат, омотано около върха на бронзов шиш и напоено с палмово масло, и се опитваш да се спуснеш в пещерата. Още преди обаче да си се гълхнал

изцяло в нея, камъните под краката ти изчезват, ти политаш надолу в мрака и изпускаш факлата. Миг по-късно падаш върху каменен под, удряш си главата и губиш съзнание.

Мини на #289.

Завръщаш се в Рафат и не очакваш съгражданите да те познаят след толкова години странстване, но си приятно изненадан. Битката при Рамат-Лехи все още се помни и не си изкаран и една седмица в къщата си, когато първенците идват и те канят да заемеш мястото на градски съдия. Поласкан приемаш предложението — **премини на #181.**

След справка в свещените книги установяващ, че макар лъвове и носорози да обитават Африка, тигри на този континент не се срещат. Ето защо обвиненията ти са насочени към воина с тигрова кожа — и правилно. Печелиш десет точки Справедливост. **Премини на #106.**

Въпреки че си роб, всички са отнасят с огромно уважение и почит към теб. Господарят ти казва, че много пъти са се опитвали да изчистят кравешките обори, но никой досега не е успявал. Ти му отвръщаш, че всичко това е благодарение на Божественото провидение, което влива сили в десницата ти. Амонитът ти признава, че той почита единствено бога на слънцето, Моллох, звяр с човешко тяло и глава на бик. Дори те завежда до едно малко светилище, посветено на това нечестиво лъжебожество, на този демон. Гледката, която виждаш там, те отвращава дълбоко. Пред каменната статуя се забелязват кървави следи от човешко жертвоприношение. Яростта напира в теб. Очаква те труден избор:

Ще призовеш мощта на Бог да унищожи това демонско място, заедно с всичките му обитатели — **премини на #297**.

Или ще се примириш със съдбата си и ще търсиш друг сгоден случай да избягаш от робската си ангария — **премини на #7**.

А ако мислиш, че можеш да се опиташ да проповядваш правилната вяра, разчитайки на своята мъдрост, **премини на #263**.

176

Пред теб мигом се изправят двама стражи с леки мечове.
Споглеждат се и те атакуват в синхрон със заучени движения.

Страж 1: Сила 8, Живот 7

Страж 2: Сила 7, Живот 9

Ако Бог е с теб в тази битка, **премини на #138**, в противен
случай — **на #200**.

Докато вървиш към пристанището, стара просякиня ти предлага да предскаже бъдещето ти срещу някоя дребна монета. В кесията ти има дребни монети, взети за из път, които не си похарчил. Ще повярваш ли на просякината?

178

Вечерта бавно се спуска над града. Ако смяташ, че съ branите доказателства достатъчно ясно сочат вината на момъка, **отиди на #292**. Ако пък мислиш, че трябва да обвиниш търговеца, **върви на #44**. Ако по никакво странно стечениe на обстоятелствата вярваш, че и двамата казват истината, **мини на #127**. И накрая, можеш да изчакаш до сутринта и да се помолиш на Бог за напътствия. В този случай **те очаква #160**.

Малко по-късно керванът отново пътува към оазиса. Пренощувате още веднъж, а преди средата на следващия ден виждате в далечината палми. Не след дълго навлизате сред тях.

Преговорите с вожда на хората, които живеят в оазиса, се оказват приятни, но продължителни. Да, той буквално няма какво да прави чудесната реколта от фурми, а докараните от теб стоки са нужни на хората му, но въпреки това се пазари майсторски. Когато си стисвате ръцете, на небето вече греят звездите. Но на следващия ден потегляш обратно с натоварения керван. А след още седмица търговецът, за когото работиш, се радва на докараните фурми. Сергията за плодове вече ще има какво да продава.

Мини на #70.

180

Бързо намираш общи теми за разговор с Ашгарот и той разбира, че не си заплаха за него, а дори можеш да му бъдеш удобен съюзник, а защо не и приятел? Ето защо, когато научавате, че кастата на жреците се опитва тайно да премахне фараона и да издигне свое протеже на негово място, самият Ашгарот отива при фараона и му казва, че ти си единственият човек, който може да се справи с тази невидима заплаха. На тайна среща само между вас тримата фараонът ти предлага да оглавиш тази операция.

Ще откажеш да смажеш метежа на жреците — **мини на #16**.

Ще приемеш да потушиш бунта им — **мини на #235**.

Дните се нижат един след друг, повтарящи се в своето еднообразие. В околностите почти не стават престъпления, тъй като народът знае, че си съвестен и боголюбив, но и строг към престъпниците. Най-често делата са дребни междуусъедски свади, като твоята задача се свежда до помиряване на скараните. Често потъваш в мисли за непознатите земи, които би пребродил, ако беше станал търговец или пък наемник... докато един ден от унеса те изкарва сериозна шумотевица. В съдебната зала влизат дебел чифликция и slabичък момък, водени от стражите.

Преди няколко дена момъкът е намерил на пътя кесия с 30 сребърни монети. Изхарчил част от тях, за да посрещне най-належащите нужди на семейството си, но след това разбрал, че чифликцията загубил кесия със сребро. Веднага върнал остатъка и обещал да се издължи колкото се може по-скоро и за изхарчените пари. За съжаление, чифликцията твърди, че освен 30 сребърни монети в кесията е имало и два едри брилянта. Тъкмо когато двамата привършват с историята, говорейки един през друг, и ти се вгълбяваш в размисъл, нова, още по-сериозна врява раздира тишината.

Премини на #286.

182

Отново отказваш предложението, под порой от подигравки. И най-лошото е, че към него се присъединяват и останалите месари, които са се събрали да гледат какво ще стане. Предполагаш, че са искали да се опиташ да счупиш костта и да не успееш. Но каквато и да е причината, не ти остава нищо, освен да мълчиш позорно.

Губиш 10 точки Вяра, понеже си оставил оскърбление към Господ невъзмездено.

Мини на #269.

183

Разпитваш търговците на златарската улица. Всички са единодушни, че техният колега не би поsegнал на чуждо и като цяло е с репутация на сериозен и честен гражданин. Ако вярваш на поговорката „Гарван гарвану око не вади“, обвини търговеца и **премини на #81**. Ако обаче мислиш, че щом всички останали търговци го защитават, няма как да не е честен, **отиди на #85**, за да обвиниш пътешественика.

Правиш няколко гигантски крачки и достигаш до падналия си меч, вдигаш го и се устремяваш към огромния филистимец. Противникът ти е истински майстор на боздугана и го върти с лекота — тежката топка описва шеметни фигури във въздуха. Въпреки че силата ти е многократно по-голяма от неговата, умението му във въоръжения бой чувствително превъзхожда твоето. Все пак успяваш да го надвиеш, но уви, твърде е късно. Вече си в обсега на отряда лъконосци и острите им стрели политат към незашитеното ти тяло. Първите десет не успяват да спрат устрема ти, но следващите ти идват в повече.

Намираш смъртта си на бойното поле със стотици стрели, забити в окървавеното ти тяло. Допусна грешка — не биваше да се осланяш на оръжие, което не владееш до съвършенство. Но все пак можеш да си доволен, че приключението ти завърши по един достоен и смел начин. В Светата книга е написано: „Магарешката челюст е по-силна от меча, ако имаш вяра колкото просено зърнце“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

185

При подобен завъртян отговор Брахмапутра може само да изсумти недоволно, но все пак приема, че си прав. Печелиш една точка **Дебат и преминаваш на #32.**

186

Виното е забавило рефлексите ти, а и крачиш така спокойно, все едно си в родния си град. Ето защо човекът, загърнат в тъмен плащ, който изскуча от сенките, те заварва неподгответен. Той замахва към гърба ти с нож и реагираш изцяло по инстинкт — завърташ се около единия си крак и се опитваш с едната ръка да блокираш коварния удар, а с другата да уцелиш нападателя. За съжаление, си твърде бавен и острието прави широк разрез на дясната ти ръка. Имаш късмет и раната не е дълбока, но все пак губиш две точки Живот. След това действието се развива мълниеносно — с бърз ритник сваляш нападателя си на земята, а втори ритник го изважда от играта, но с това опасностите не са приключили. За тези няколко мига, докато е траяла схватката, от всички посоки са изскочили нови противници и са ти отрязали пътя за отстъпление. Остава ти само едно — битка, която ще е почти невъзможно да спечелиш. Поне на пръв поглед нещата изглеждат така, но когато гърбът ти опира в стената, се замисляш дали не можеш да се изкачиш по нея и да избягаш по покривите на града.

Ако избереш неизбежната битка, **те очаква #176.**

В противен случай опитай си късмета да се изкачиш по стената **на #163.**

Тръгваш смело в посока на рева и след няколко крачки се озоваваш очи в очи с млад лъв. Сега разбиращ и защо животното е толкова разярено: от хълбока му стърчи пречупена стрела. Оглеждаш се за подходящо оръжие, но наоколо няма нищо, което би могъл да използваш. Макар и ранен, лъвът все още е твърде силен. Звярът скача към теб, но ти прилякаш и избягваш първата атака. Вкопчвате се един в друг и се опитваш да го удушиш, разчитайки на яките си мищици. В този миг усещаш как силите ти нарастват многократно, сякаш сам Бог насочва десницата ти в тази схватка. Само за битката с лъва увеличи силата си с 20 точки!

Млад лъв: Сила 28, Живот 14.

Ако спечелиш битката, **премини на #38**. Иначе те чака **#200**.

Войниците ти разрушават синагогата със същото удоволствие, както и всеки друг храм, който са срещнали. Твоето сърце обаче е пълно със смут. Да, синагогата е не храм, а само молитвен дом. Но въпреки това по този начин ти се изправяш срещу Господ. Няма ли това да ти навлече гнева Mu?

През следващите дни сякаш всичко е наред. Връщаш се в Египет като победител, прославян от всички и щедро дарен от фараона. Но още същата нощ, когато си лягаш, усещаш неочеквано убождане. Сред завивките ти се е скрила отровна змия! Умираш, без да разбереш дали това е дело на завистливия фараон, или на решилия да те накаже Яхве. В Светата книга е написано: „Изгради храм от драгоценни камъни и блестящо злато, та там да бъде моят дом сега и вовеки веков“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

189

Всъщност този откъс стига само до средата на потопа. В действителност минава цяла една година, преди водата да спадне и отново да се покаже суша. Губиш десет точки Справедливост и **отиваш на #181.**

Включваш се в кръга на моряците, а от монотонното мърморене
сам започваш да се унасяш. Сякаш в полуслън чуваш как повтаряш
думи, които не разбираш:

*Ом Джаянти Мангала
Кали Бадракали Капалини
Дурга Ксама Шива Датри
Шива Свада Намо Стуте*

Броени мигове или няколко часа по-късно — това никога не
разбираш — светкавица удря кораба и той се разцепва на трески, а ти
намираш своята смърт на дъното на океана. В Светата книга е
написано: „Чеда, пазете себе си от идоли и лъжебогове, защото Бог
вижда“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

191

Нещо в начина, по който говори възрастната жена, те навежда на мисълта, че тя носи вина за смъртта на сина си. Най-вероятно целта ѝ е била снахата и е уморила детето си погрешка, но дали умишлено или не, фактите са налице — един човек приключи житейския си път без време...

Каквите и съображения да имаш обаче, жената е невинна. Недоволна от твоето отсъждане, гражданска комисия се е заела да разследва случая и с помощта на трима лекари успява да открие виновника за смъртта — една отровна кобра. Губиш десет точки Справедливост. **Отиди на #311.**

С този отговор се закопаваш. Сам признаваш, че Яхве не е всемогъщ. Сякаш да ти се подиграе, Брахмапутра добавя, че Брама пък може, но не иска. Губиш две точки Дебат и **преминаваш на #32** за реванш.

193

Достатъчно си мъдър, за да се досетиш, че трудно такава прекрасна девица като Далила може да се влюби в старчок като теб, без да има никакви странични фактори. Възможно е това, че я спаси, да е достатъчен мотив, но все пак се съмняваш дали няма и нещо друго и смяташ да я следиш по-изкъсо. Така или иначе, вече си се решил да предприемеш това пътуване, но предупреденият човек е въоръжен. Увеличи точките си за Сила с 1 заради решението да бъдеш нащрек и **премини на #5.**

194

Тази вечер сънят упорито ти бяга. Потънал си в мисли — от една страна, вече няколко години живееш тежкия живот на наемник, ветровете са обрули лицето ти, а сърцето ти е закоравяло за чуждата болка. Но от друга страна, поне си скътал някоя пара и ако решиш, можеш да се опиташ да се впуснеш в търговията — **премини на #252**. Макар и кален воин, носталгията понякога ти идва твърде тежко бреме и има дни, когато бленуваш за родните земи. Ако искаш да се завърнеш в Рафат, **премини на #173**. А можеш, разбира се, и да продължиш по нелекия път на наемника **на #199**.

195

Ако смяташ, че не е възможно човек да доживее до 600 години,
върви на #229.

Ако пък ти се вижда невероятно потопът да продължава толкова
много време, **те очаква #189.**

Ако мислиш, че има нещо нередно около синовете на Ной, **отиди
на #161.**

И накрая ако не вярваш, че Бог може да прояви такава жестокост
и да изтреби всичко живо на белия свят, **отгърни на #91.**

196

Облива те бяла светлина и загубваш съзнание. Когато отново отваряш очи, се намираш в средата на смътно позната равнина. Край теб са твоите събрата, а в далечината настъпва филистимско войнство. По чудодеен начин си се озовал в разгара на битката, за да помогнеш на народа си. Яростта напира в теб и с мощн рев тръгваш към армията на враговете. Филистимците те гледат с отворени уста, не вярвайки, че е възможно човек да се появи от нищото. Знаеш, че и Бог е с теб — усещаш, че силите ти са нараснали хилядократно.

Премини на #13.

Разгневен от твоя отказ, капитанът нарежда на моряците да те хвърлят в морето. Заставаш в позиция за отбрана, но в този момент нова вълна повдига кораба, ти загубваш опората под краката си и докато разбереш какво става, се озоваваш в разпенената вода. Като по чудо се задържаш над водата, но корабът се отдалечава и не виждаш никаква надежда за спасение, ала не се отказваш и продължаваш да се бориш с вълните, а душата ти отправя страстна молитва към Бог за спасение. Тогава осъзнаваш всемогъщиято на Твореца, защото виждаш как в далечината светкавица удря кораба, който се разцепва на трески. После пред очите ти притъмнява и **преминаваш на #87.**

198

Залагаш на това, в което си най-добър — грубата сила. Губиш 10 точки Справедливост и си записваш кодовата дума ЦЕПЕНИЦА. Лошото е, че след цял ден побой и мъчения и двамата продължават да държат на версиите си. Няма как и двамата да са прави, затова с настъпването на вечерта се прибираш у дома да си починеш след неплодотворния ден. Цяла нощ обаче не можеш да мигнеш, мислиш за неуспехите и се чудиш какво да предприемеш на другата сутрин.

Но както знаеш, утрото е по-мъдро от вечерта — още с пукването на зората морен пътник влиза в съдилището и ти подава една кожена кесия, с думите, че я е намерил недалеч от града. Отваряш я и ахваш от изненада — вътре има 30 сребърни монети и два едри брилянта. Разпореждаш да освободят затворниците и им се извиняваш за станалата грешка. Важното е, че все пак загадката беше разгадана.
Премини на #311.

199

Правилно или не, продължаваш да продаваш силата си на чужди владетели. Губиш 10 точки Вяра, защото въпреки че имаш правото на свободен избор, вървейки по пътя на наемника, се отклоняваш от мисията, отредена ти от Бог.

Влизаш в тронната зала и прекланяш коляно пред фараона, а той ти предлага да продължиш службата си при него, като станеш човек от личната му гвардия — **на #221**; или като заминеш на север, за да разширяваш империята до самото Средиземно море — **на #145**.

200

Биеш се отчаяно, но явно в тази битка Бог не е с теб. Последната мисъл, което минава през ума ти, преди да загубиш живота си е, че ако отново срещнеш този противник, трябва да си по- внимателен с него. В Светата книга е написано: „Ако познаваш и врага, и себе си, не трябва да се страхуваш, дори от стотици битки“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

201

Усмихваш се на двамата бивши приятели и им казваш, че искаш да ги почерпиш нещо скромно, докато ти разказват подробности за случая. Плясваш с ръце и прислужници носят от най-доброто ти вино и отбрани хапки, за да се подкрепите.

Чаша след чаша пътешественикът става все по-вгълбен в себе си, докато търговецът добива самоувереност и разказва за успехите си. След поредната глътка той споделя, че преди няколко години е направил един голям удар, и ти намига. Може би ти се струва, но миг преди това погледът му е бил насочен към пътешественика. Опитваш се да изкопчиш още малко информация, но за съжаление, виното в този момент му идва в повече и той шумно захърква на масата. Другият ти гост е заспал малко по-рано, така че и от него не успяваш да научиш нищо ново.

Свикнал си хората да те уважават и случайте едва ли не да се решават сами, но този път май все пак е добре да се опиташи да събереш допълнителни доказателства. **Върви на #314** за този вариант.

Ако смяташ, че на търговеца не му е чиста работата и големият удар се отнася до този случай, **отиди на #81**, за да го обвиниш.

Ако пък мислиш, че пътешественикът умишлено се е затворил в себе си, за да не се издаде, **върви на #85**.

И, разбира се, винаги можеш да действаш силово. Вярваш, че с бой ще успееш да изкопчиш признания и да разкриеш истината. При този вариант **те чака #203**.

202

Изключителната ти сила помита първите неколцина с лекота. Докато се биеш с тях обаче, един от по-задните е успял да се покатери на другата мачта. Сграбчва едно въже и се залюлява с него над теб, скча зад гърба ти и те пробожда, докато си зает с другарите му. Време е да научиш, че Божията сила не бива да бъде пиляна за дреболии. В Светата книга е написано: „И лъвът силен, макар и цар на всички животни, може да бъде спасен от малката мишка“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

203

Разчиташ на изпитаните средства. Бой и глад, глад и бой — и след няколко дена търговецът със сълзи на очи признава, че се е поддал на изкушението и е откраднал златото на своя приятел, но ще го възстанови до жълтица. Е, поступал си и невинен човек наред с виновния, но той е достатъчно благодарен на това, че е намерил скъпоценностите си, които вече е смятал за загубени. Губиш десет точки Справедливост, запиши си кодова дума ПАЛКА и **премини на #181.**

Гледайки огромният циклоп, преценяваш, че едва ли е от най-умните създания, които бродят по Божията земя. Навярно можеш да го измамиш по някакъв начин и така да се измъкнеш. Хвърли един зар и го прибави към точките си за Мъдрост. Ако резултатът е 7 или по-малко, не успяваш да измислиш как да го надхитриш, така че **премини на #210** за битка. В противен случай заговаряш циклопа:

— Защо си ме завързал? — питаш го. — И как е името ти?

Чудовището се обръща към теб и ти хвърля втренчен поглед.

— Името ми е Бронт. Баща ми е Уран, а майка ми — Гея. А ти кой си, че така неканен си влязъл в моя дом и си ял от храната ми?

— Името ми е Никой. Развържи ме и ще ти помогна да издоиш овцете, само ме остави жив и не ми сторвай зло. Два пъти по-голям и силен си от мен, а скалата, с която си затворил входа на пещерата, няма да мога да помръдна, за да избягам — престорено му отвръщаши ти.

За твоето учудване циклопът се съгласява. Помагаш му с издояването на овцете, а след това вечеряте със сирене и мляко. Не след дълго чудовището започва да заспива и ти решаваш, че сега е удачният момент да се разправиш с него. Но първо намираш дълго въже и навързваш овцете една за друга, така че по-лесно да ги измъкнеш от пещерата.

След това взимаш една тояга, подостряш края ѝ с каменния нож на чудовището и започваш да я нагръяваш над огъня. След като дървото се овъглива и зачервява, отиваш до спящия циклоп и със страшна сила забиваш тоягата в единственото му око. Последва смразяваш рев, но ти бързо отскачаш настрани, отиваш до изхода на пещерата и с лекота отместваш тежката скала, която го препречва. Не забравяш и овцете, които се навързали на въжето — повеждаш ги навън.

От устата на ослепения звяр излизат страховити проклятия, кълнящи името „Никой“, с което ти му се представи. Великанът дори излиза от пещерата и започва да мята във всички посоки скали, опитвайки се да те уцели.

Доволен от себе си и най-вече от стадото, се запътваш в посока към Тамнат.

Премини на #74.

205

Когато и последният враг пада мъртъв, твоите събрата получават нови сили. Отърсват се от уничието, сякаш отхвърлят самия робски ярем. Нахвърлят се върху филистимците, които панически бягат накъдето им видят очите. Не след дълго цялата околност е покrita със загинали или умиращи врагове.

Премини на #4.

Скръцваш със зъби и заявяваш на търговеца, че уговорката е била друга и че или ще спази цената си, или ще разрушиш бараката му. В подкрепа на думите си изтръгваш от пода една от подпорните греди. Раздава се трясък, покривът се огъва и отгоре се посипва прах.

И това е грешката ти. Докато бършеш очите си от праха, силен удар с копие в гърба пронизва сърцето ти. Подлите родосци са предвидили подобен развой на събитията. Е, как да не повярваш, че са се готвели да те измамят? Уви, твърде късно е. В Светата книга е написано: „Не търгувайте с елини, ни с варвари, обвити в кожи, защото са коварни и подли“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

На следващата сутрин до другите сергии за месо стои и твоята. Работодателят ти се е погрижил за стоката — на железни куки, окачени на висок прът, висят заклана овца, половин прасе и бут от камила. Доста от местните хора не са бедни и могат да си позволят месо, така че продажбите вървят добре. Купувачите идват, сочат какво и колко месо искат, ти с един замах на острия касапски нож им го режеш — всичко е наред. Когато слънцето накланя към заник, до теб виси само последно парче от прасето.

Вече се готвиш да прибереш сергията, когато пред нея застава съсухрен старец с треперещи ръце. Очевидно преклонната възраст е отнела много от силата не само на тялото, но и на ума му — разговаряте доста време, докато успееш да разбереш, че е твой събрат юдей и иска да купи парче месо.

Ще му продадеш от свинското — **мини на #271**.

Ще откажеш да му продадеш — **мини на #326**.

Ще го попиташи иска ли свинско месо — **мини на #261**.

208

Същата вечер, когато пада мракът, ти се измъкваш тихичко от дома си, облечен като пътник. Носиш със себе си единствено кесия злато и къс меч, скрити под дрехите ти.

Докато минаваш през покрайнините на Мин Нефер, не се чува нито звук. Въпреки това обаче някакво неясно усещане те тревожи. И когато завиваш зад един ъгъл, сякаш чуваш глас, който ти казва: „Спри, обърни се, готви се за бой!“.

Ако решиш да го послушаш, **мини на #64**.

Ако решиш да побегнеш, **мини на #275**.

Ако решиш да продължиш, без да му обръщаш внимание, **мини на #76**

Този път вкарваш малко повече въображение и казваш, че трябва да втъче седемте плитки на главата ти в тъканта, която тъче. Далила, разбира се, ти повярва и докато спиш, втъкава плитките ти, след което заклинва стана, но когато въоръжените филистимци нахлуват и за трети път нарушават съня ти, ти скачаши и изтръгваш клина на стана заедно с тъканта, а след това прокуждаш филистимците далеч от къщата. Смяташ, че те повече няма да стъпят тук и ще те отбягват отдалеч.

Завръщаш се в стаята, но там те чака Далила, която със сълзи на очи ти казва, че не вярва в любовта ти:

— Как можеш да казваш „Обичам те“, като сърцето ти не е с мен? Ето, три пъти ти ме изльга и не ми разкри в какво се състои огромната ти сила.

Нещото, което винаги те е притеснявало, са плачещите жени, затова този път може да ѝ довериш наистина къде се крие силата ти **на #105** или да измислиш още по-невероятна история **на #164**. Запиши си кодова дума НУЛА.

210

Циклопът е огромен и много силен, но все пак твоята мощ идва директно от Бог, така че имаш шанс да го победиш.

Циклоп: Сила 9, Живот 12 (ако имаш кодова дума КРАТУНА, намали живота му с 3 точки)

Ако спечелиш тежката битка, **премини на #257**, иначе **те чака #200**.

211

Хвърли едно зарче и прибави към него точките си за Мъдрост. Ако резултатът е по-малък от девет, не откриваш нищо съмнително и губиш 10 точки Справедливост.

Един от старите служители в съдилището се досеща, че разликата в облеклото им трябва да е важна. Макар и тримата да идват от Африка, една от кожите е сигурно доказателство, че някой от ловците не казва истината. Ако мислиш, че тази информация е достатъчна, **премини на #31**. Ако искаш да ги разпиташ, **отиди на #24**. Ако пък не им се церемониш много-много, можеш да изтръгнеш признания със сила — **отиди на #62**.

Един прекрасен пролетен ден, когато усещаш как цялата природа се събужда за нов живот, филистимските началници се събират, за да принесат голяма жертва на бога си Дагон, а и да се повеселят, защото вярват, че техният бог е предал в ръцете им най-големия им неприятел — теб. Защото, въпреки че са минали толкова години от битката на Шимронското поле, филистимците не забравят унижението, което им нанесе. Тълпата се кланя на Дагон със следните слова:

— Нашият бог предаде в ръцете ни неприятеля ни, опустошителя на земята ни, който е убил мнозина от нас.

Докато празникът е в разгара си и виното развеселява сърцата на филистимците, чуващ от прозорчето как някой предлага да те въведат в храма, за да те поругаят и да станеш за присмех на жените и децата им. Извеждат те от тъмницата и те оковават за носещите колони на храма.

Премини на #75.

Пътят обратно е досаден, а срамът, че се връщаш позорно и губиш време, направо те изгаря. Когато стигате до скалите, където невярващият водач се запъна преди малко, му махваш ядосано — да върви, да ги оглежда, да се чуди, да прави каквото иска, но да намери кой според него е истинският път. Тези керванџии не разбират ли, че за търговеца загубеното време е загубени пари?

Мини на #226.

Отиваш на улицата на търговците на плодове твърде рано, но все пак един усмихнат дядо вече е отворил своята сергия. Подпитваш го за случая и той, естествено, пожелава да види маслините. Още щом ги поглежда, отрича възможността да са на седем години. През това време около вас се е насъбрала тълпа и други търговци потвърждават думите му. Въз основа на това може да обвиниш търговеца — **отиди на #81**. Или въпреки всичко да хвърлиш вината върху пътешественика — **на #85**.

Усилията, които полагаш, са наистина титанични и надали друг човек би успял да повтори подвига ти. Двете колони, на които се крепи храмът, падат, а заедно с тях се срутва цялата сграда и погребва множеството, което се весели в нея. Над три хиляди филистимци загубват живота си този ден, така че тези, които убиваш в смъртта си, са повече от онези, които си убил през целия си живот. Ти изпълни достойно мисията си и след твоя героичен край братята ти израелеви надигат глава, за да се освободят от филистимското иго.

Премини на [Епилог](#).

216

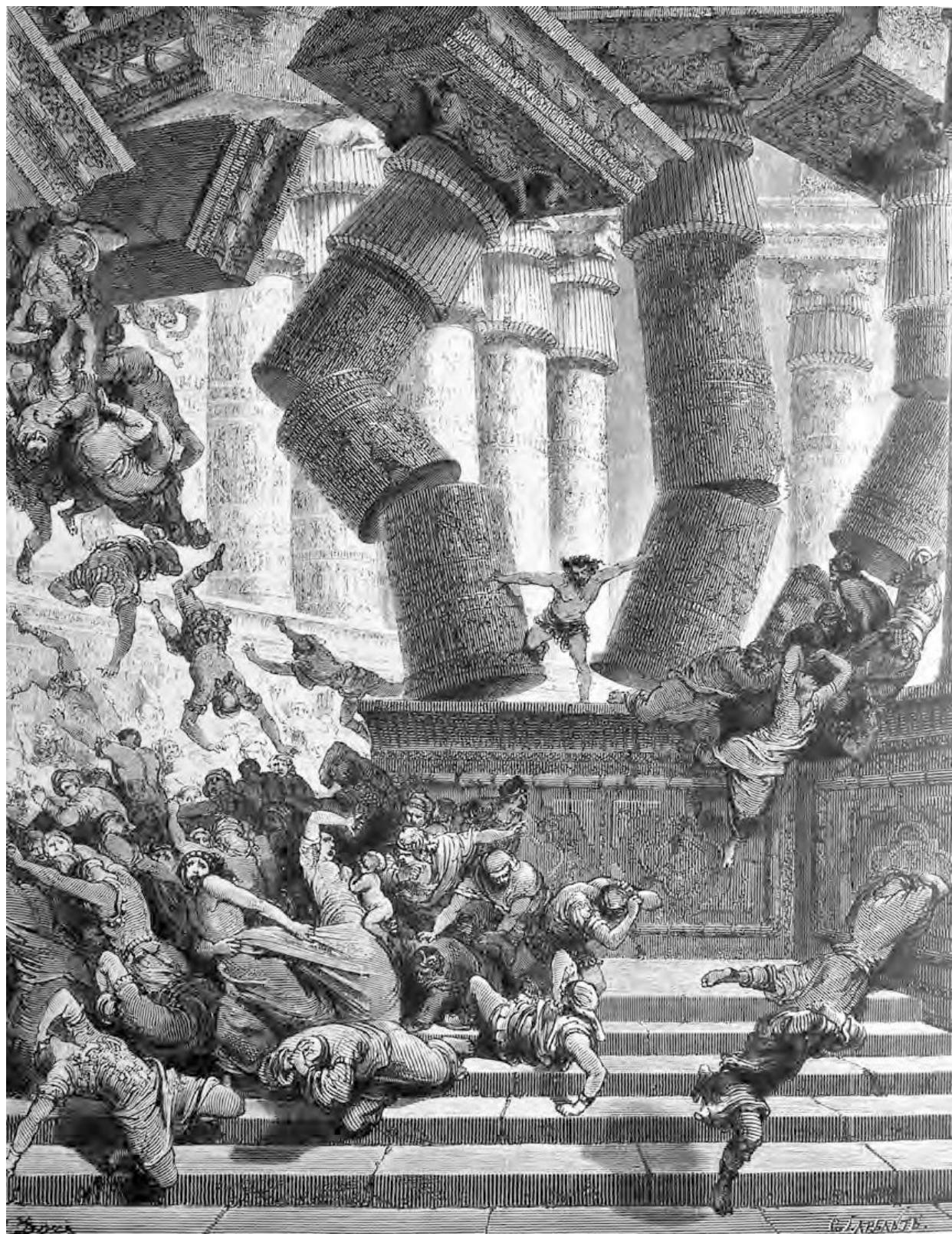
Този дар е наистина прекрасен. Отваряш книгата и се прехласваш, гледайки изящните илюстрации на ангели с пламтящи мечове. Все пак не забравяш, че си на сватба, и оставяш книгата настрана. Увеличи Мъдрост с две точки, а ако имаш кодова дума ЗЕЛОТ, добави още една точка, тъй като времето, прекарано в храма, ти е показвало как да търсиш скрита информация между редовете на книгата. Запиши си кодова дума СКРИЖАЛ и **премини на #36.**

Няколко дена търпиш мълчаливо подигравките, с надеждата да секнат от само себе си, но реакцията е обратната. Нови и нови войници си правят всякакви майтапи с теб. Най-сетне не издържаш, хващаш двама от най-едрите хулигани и забърсваш пода с тях. Това се оказва достатъчно, за да откаже повечето от останалите желаещи да коментират външния ти вид. Но точно когато мислиш, че си спечелил, от трапезарията излиза десятникът на воините, които преди малко победи, и те предизвиква на битка. Стар и опитен воин е той и битката ще е по-тежка от предишната, но все пак правото е на твоя страна.

Воинът е със Сила 8 и ще се биете до загуба на 3 точки Живот.
Ако загубиш, **премини на #304**, иначе **премини на #95**.

Прекарвате известно време в Дзянду, но скоро всички разпродават стоките, които носят, и керванът потегля обратно към Газа.

Пътуването към къщи е също толкова скучно и еднообразно, както на идване, но когато вече сте на няколко дена път от града, братът на водача на кервана почива внезапно през нощта. По всичко личи, че смъртта е настъпила естествено, но водачът ламти за златото, което си натрупал, и обвинява теб за смъртта му. Тъй като ти си единственият чужденец, никой не те защитава, така че решаваш за по-сигурно да се спасиш с бягство. За зла участ точно в този момент наблизо обикаля египетски патрул. Когато разбира какво се е случило, той тръгва след теб. **Премини на #33.**

Телата на насилиците лежат в прахта около теб, някои от тях са мъртви, други дишат тежко и молят за милост. Стига им толкова, мислиш си ти и благосклонно подаряваш живота на оцелелите.

След няколко минути обаче съзнанието ти просветлява, отърсваш се от яростта и на нейно място се настанява страхът. Ами ако сега цялото филистимско население на Тимнат се надигне против теб? Поради тази причина за по-сигурно решаваш да се оттеглиш в околностите на селището, където да преосмислиш събитията от последния месец и да потърсиш съвет от Бога.

Скриваш се в една пещера близо до Тимнат и живееш там като прокудено животно няколко дни, хранейки се с корени и ядки. Вътре е влажно и студено, но ти задигаш няколко наръча слама от близките ниви и през нощта се завиваш с нея.

Отдаваш се на дълги молитви, когато една нощ Господ проговоря в съня ти: „Филистимците заслужаваха наказанието си, Самсоне. Те владеят народа ти дълги години, но ти ще станеш съдия и ще водиш своите братя в дните на трудности. Сега почивай и се върни при жена си, филистимката. Върви!“.

Умислен от думите Господни, се отправяш обратно към Тимнат.
Премини на #125.

Водите на реката остават зад теб и ти продължаваш напред. Неусетно достигаш до някакъв тунел. Смело влизаш в него, но едва след двеста-триста крачки за твоя почуда той свършва, а пред очите ти се простира безкрайна равнина. Къде попаднах и как ще се измъкна от тук сега, питаш се смутен.

Следващите два дни се скиташи из равнината, а безплътните фигури, които срещаш на няколко пъти, те ужасяват. Опитваш се да говориш с тях, но те остават неми и реещи се във въздуха. Дали това не са души на мъртвъци?! Вече почваши да се питаш дали самият ти не си мъртвец, попаднал в Ада, когато силна светлина заслепява очите ти. Когато отново възвръщаши зрението си, виждаши в далечината исполинска фигура, обляна в златиста светлина и стискаща дълъг меч в дясната си ръка. Занемяваш. Дали това не е ангел Господен, пратен да те спаси?

В ръцете на ангела изведнъж се появява дълга медна тръба. Той я надува с все сила и от нея се разнася могъщ звук. Почти оглушаваш. Когато звукът спира и ти махаш ръце от ушите си, виждаши, че пред ангела Господен се е появил висок като бойна кула гигант. Той е възкачен на огромна колесница, теглена от четири черни коня, а наоколо му се навъртат стотина триглави кучета. Гигантът проговоря с гръмотевичен глас.

— Моето име е Хадес и аз съм господар на това царство, където почиват душите на мъртвите. Баща ми е Кронос, а майка ми — Рея. Кой си ти, че се осмеляваш неканен да идваш тук и да ме призоваваш?

— Аз съм ангел Господен и дойдох да сложа край, по заповед Божия, на това демонско място. Има само един Бог.

Свиваш се от страх и се свличаш по очи на земята. Двете гигантски създания се вкопчват в свирепа хватка на живот и смърт. Битка, от която зависи съдбата на вселената, казваш си ти.

Не след дълго силната ти вяра си казва думата и ти се изправяш на крака. Трябва да помогнеш на ангела Господен в неравната му битка с демона Хадес. Запряташ смело ръкави и се втурваш към мястото на

схватката. Ангелът се предпазва умело от страховитите удари, които Хадес нанася с огромния си чук, но същевременно трябва да отбягва и триглавите кучета, които налитат връз него. Доближаваш се и нападаш три от кучетата.

Цербер 1: Сила 8, Живот 6

Цербер 2: Сила 9, Живот 4

Цербер 3: Сила 6, Живот 9

Ако спечелиш битката, **премини на #112**. Иначе те чака **#200**.

221

Още не си постъпил на новата служба, когато разбираш, че ще имаш проблеми. Ашгарот Евнухът е любимец на фараона, на служба при него откак се помни. Издигнал се е до началник на гвардията, комбинирайки ласкателства към висшестоящите и суворо отношение към ниските чинове, но ти се явяваш пълна загадка за него. Вършиш си работата съвестно и не се боиш от никого, така че Ашгарот се притеснява дали един ден няма да пожелаеш и неговата служба. Затова още от самото начало се опитва да те провокира по всячески начини. Можеш да се опиташ да го убедиш, че не си заплаха за него, **на #120**, или да приемеш предизвикателството на битката **на #247**.

Още щом решаваш да последваш Цюен, невидим вихър те повлича нагоре и след няколко минути се озовавате в една пещера високо в планините.

Губиш представа за времето, което прекарваш тук, но научаваш много ценни неща. Пъrvите дни само носиш вода и цепиш дърва, но лека-полека разбираш как да задържаш диханието си, научаваш целебните треви и билки и овладяваш изкуството на лекуването. Замисляш се дали легендарният Метусалем не е живял из тези планини, за да достигне до преклонната си възраст. Чувствуваш се по-млад и много по-жизнен и енергичен от преди. Можеш да възстановиш всичките си загубени точки Живот, както и да прибавиш две точки към Мъдростта си.

Всички тези знания обаче си имат цена. Също като Адам, който заради Дървото на познанието се отдалечи от повелите Божии, и ти чувствуваш, че се отдалечаваш от мисията си, и губиш 20 точки Вяра. Запиши си кодова дума ПЕПЕРУДА.

Въпреки новите си познания все още си далеч от така бленуваното безсмъртие, а времето си минава. Плюен те уверява, че някои неща не могат да се научат набързо, но рано или късно ще те посвети в тайните на безсмъртието. Можеш да продължиш да живееш с него, като **отидеш на #144**, или да се върнеш към родината си, където да помагаш на своя народ с новоовладените познания. **Премини на #156.**

В крайна сметка нямаш за цел да измъчваш гостите си, които вече цяла седмица си бълскат главата с твоята загадка. Прошепваш нежно отговора в ухото на Авгиле. Тя се засмива, става от масата и отива при брачните ти другари. Наблюдаваш цялата сцена отстрани, като си мислиш колко дребнави и стиснати могат да бъдат хората. Другарите ти се радват и прегръщат жена ти.

После идват при теб и тържествено ти съобщават:

— Кое е по-сладко от мед? И кое е по-силно от лъв?

— Ако не бяхте орали с моята телица, не бихте отгатнали гатанката ми — отговаряш им ти.

Сега другарите ти настояват да изпълниш своята договорка от облога, тъй като са познали! Чудиш се дали е редно да постъпваш така, все пак ти им каза верния отговор. Какво ще предприемеш:

Ще се съгласиш и ще им купиш тридесет ката нови одежди — **премини на #310**.

Ще се отречеш от уговорката, нали другарите ти познаха верния отговор благодарение на теб и застъпничеството на жена ти — **мини на #334**.

Ако счетеш, че подобно отношение е меко казано нахално, след като ти им откри отговора на загадката, и е редно да заплатят с кръвта си подобна дързост, **премини на #2**.

Последният вариант е да се съгласиш да изпълниш своята част от уговорката, но откъде ще вземеш толкова дрехи? Останал си почти без пари покрай разходите за сватбата. Може би ще решиш да прескочиш до град Аскалон, където да избиеш тридесет филистимци, за да вземеш техните дрехи, с които да платиш дълга си? Ако това е твойт избор, **премини на #265**.

224

След тежкия и изтощителен спор имаш нужда от сериозна почивка. Ако имаш кодова дума ПЕПЕРУДА, си прибави още две точки Дебат, защото по време на спора си използвал и аргументи, научени от Пюен, за да докажеш грешките на противника си. После умножи точките Дебат, които имаш, по десет и ги прибави към точките си Вяра (ако числото е отрицателно, ще трябва да ги извадиш). Накрая **премини на #238** за заслужена почивка.

225

Гледайки съсухреното тяло на индиеца, си мислиш, че битката ще е лесна, но явно не си чувал за посветените в тайните на бойната йога. Противникът ти може да изглежда много слаб, но това е само привидно. В действителност той е жилав и издръжлив.

Брахмапутра: Сила 5, Живот 21

Ако победиш — доказвайки, че Яхве е по-силен Бог от всички индийски суеверия — **премини на #238**. В противен случай **те чака #200**.

Водачът започва да оглежда внимателно скалите, на които е нарисуван знакът. Отнема му доста време. Когато обаче вече си готов да наредиш да изоставяте тази глупост и да тръгнете по пътя, той внезапно възклика, грабва парче камък и започва внимателно да стърже с плоската му страна една от скалите. Оказва се, че повърхността ѝ е намазана със спечена глина, а под глината е скрит знак като досегашните... който сочи в съвсем друга посока!

Другият водач притичва и оглежда известно време знака с недоумение. След това си признава, че това наистина прилича повече на спомените му откъде минава пътят, отколкото новият знак на другата скала. Двамата водачи се споглеждат подозрително, размислят малко и ти предлагат да тръгнете по пътя на новооткрития знак. Съгласяваш се с тях. Цялата тая работа с глината лъха на гнило...

Мини на #179.

Плаването обратно към Родос отнема цяла нощ. Вече започваш да съжаляваш, когато първите лъчи на слънцето разкриват страховита гледка. На хоризонта, точно в посоката на Ханаан, се вижда черна стена от облаци, която се движи към вас. В ранния следобед тя връхлита върху острова със страховита сила — единствено скалите, обгърнали пристанището, попречват на вълните да потопят кораба ти. Случайно или не, старицата е отгатнала истината.

Мини на #59.

228

Хващаш здраво острия меч и се нахвърляш кръвожадно върху враговете. С лекота посичаш първите двама, които ти се изпречват. Част от останалите се разбягат, но други налитат като оси към теб — и падат като оси под ударите ти. С периферното си зрение забелязваш наблизо огромен воин, облечен в кожена ризница, който замахва към теб с някаква бронзова топка, окачена на дълга верига. Отбягваш първия удар, но вторият избива меча от ръцете ти. Как ще продължиш битката:

Ще се опиташ да притичаш и да грабнеш меча си — **премини на #184.**

Ако ли пък заложиш на здравите си ръце и просто насметеш враговете, **премини на #308.**

Ако имаш кодова дума ТОР, можеш да сразиш враговете с чука на Хадес — **премини на #8.**

И последното, което ти хрумва, ако имаш кодова дума ЧЕНЕ, е да използваш като оръжие магарешката челюст, която току-що намери по пътя — **премини на #253.**

Веднага си личи кой не е внимавал, когато е чел Библията. В прастари времена хората са живели стотици години, тъй като са били праведни. Дядото на Ной — Метусалем, е доживял до 969 години, така че Ной на 600 години е бил в разцвета на силите си. Губиш десет точки Справедливост и **отиваш на #181**.

Седемте дни на сватбения пир са вече към своя край, а ти си полегнал на едно диванче, оглозгвайки кокал от младо яре, когато пред теб се скучват всичките тридесет брачни другари.

— Значи така било — казва най-свирепият от тях, — зададе ни гатанка, която няма отговор.

— Искаш да ни измамиш и ограбиш, така ли? — добавя друг, заплашително стискайки дръжката на затъкнатия в пояса му нож.

— Затова ли се съгласихме да ти станем другари, за да се подиграваш с нас? — добавя трети. — И за лъва се наслушаахме — твоята поредна измислица.

Думите на последния прекрачват всякакви граници на иначе безкрайното ти търпение и смирение. Ставаш от диванчето, запретваш ръкави и се заемаш да въздадеш заслуженото на негодниците.

Премини на #2.

231

На следващия ден отново си на сергията. Месото е прясно, купувачите — доволни.

Един от другите продавачи на месо те предизвиква на облог — можеш ли да счупиш с ръце костта от камилски крак, от която току-що си остьргал и последното месо. Какво ще направиш?

Ще приемеш облога — **мини на #312**.

Ще приемеш облога, но ще използваш и хитрост — **мини на #63**.

Ще откажеш облога — **мини на #320**.

232

След този случай търговията ти тръгва по мед и масло и никой не се опитва да ти прави проблеми. Тъй като няма как да се занимаваш с оръжие и да не си запознат с неговите качества, прекарваш немалко време в тренировки. Хората научават, че освен честен търговец си и добър воин и те могат да разчитат на теб за съвет какво точно да купят. Увеличи Силата си с 3, но намали Вярата си с 20. **Премини на #245.**

Стягаш всички мускули в тялото си и усещаш как въжетата почват да се късат. Циклопът, улисан в работата си, въобще не те вижда. Поглеждаш алчно към овцете и решаваш да не ги оставяш в ръцете на чудовището, а да се завърнеш в Тамнат като пастир на многобройно стадо.

Взимаш една здрава дървена тояга, която едноокият е използвал за водене на овцете, и докато той все още е с гръб към теб, се приближаваш до него и я стоварваш в главата му. Тя изпраща и се счупва на две. Запиши си кодова дума КРАТУНА. Противникът дори не трепва от този удар, а със свиреп животински рев грабва каменния казан и на свой ред те напада. **Премини на #210.**

Наблюдаваш внимателно как докерите товарят стоките ти в трюма на „Кали“, след което се оттегляш в каютата си и потъваш в четене на Тората. Няколко дена не се случва нищо интересно, докато не излизате в открития океан. Тази вечер малко преди залез-слънце сам капитанът те посещава, за да те покани на вечеря в отбрана компания. Приемаш с удоволствие, но още не сте седнали по местата си, когато корабът започва да се клатушка. Разговорите секват, а когато капитанът излиза на палубата и се връща с разтревожено лице, разбиращ, че бурята ще е сериозна.

Вълни като планини подхвърлят кораба ви, сякаш е орехова черупчица, а светкавици озаряват разбушувалия се океан — едновременно величествена и страшна гледка. Виждаш, че моряците са се скучили около някакъв идол и сякаш изпаднали в унес, мълвят странни слова. Може би си въобразяваш, но бурята като че намалява. Капитанът те вика да се включиши в тяхната молитва. Можеш да се присъединиш към тях **на #190** или да откажеш и да се уповаваш за спасение на Яхве **на #197**.

Първата задача на фараона е да плениш и затвориш командирите на армията му, за да не може никой да я вдигне срещу теб, докато изпълняваш мисията си. Още същата вечер той дава пир за армията, в твоя чест след блестящото изпълнение на задачата ти. Когато командирите се събират при фараона, неговите стражи и твоите войници ги обкръжават и след кратка схватка ги пленяват. Малкото, които са се усетили и не са дошли, се оказват срещу оглавената от теб армия на фараона — нямат никакъв избор, освен да ти се подчинят.

На следващата сутрин армията обкръжава храмовете на жреците. Те не са очаквали тя да се изправи срещу тях и не знаят какво да предприемат. Малкото опитали се да окажат съпротива са избити до крак. Участта им последват и водачите на метежа, по заповед на фараона. Изпълняваш я без колебание, защото нещо ти подсказва — смъртта на жреците на лъжебогове е угодна на Яхве. И вероятно наистина Той те подкрепя, защото от този ден ти ставаш върховният командир на египетската армия, подчинен единствено на фараона.

Мини на #240.

236

Щом си стигнал до тук, значи една от двете жени ти се струва подозрителна. Въпросът е коя. Ако мислиш, че младата жена е отровила мъжа си, **те очаква #51**. Ако мислиш, че майка му го е убила, било поради грешка, било умишлено, **върви на #191**.

237

Правилно или не, решаваш да зарежеш търговията и да започнеш да продаваш силата си на чужди владетели. Губиш 10 точки Вяра, защото въпреки че имаш правото на свободен избор, вървейки по пътя на наемника, се отклоняваш от мисията, отредена ти от Бог.

Още от самото начало ти е дадена възможност да станеш човек от личната гвардия на фараона — **премини на #221**, или да заминеш на север, за да разширяваш империята до самото Средиземно море — **отиди на #145**.

Лягаш, но дълго време не успяваш да заспиш. В главата ти преминават моменти от сблъсъка ти с индието. Въртиш се неспокойно в леглото и вътрешният ти глас ти нашепва съмнения относно вратата ти. Ставаш да се разходиш из нощния град и стъпките ти те отвеждат до храма. Влизаш и отправяш гореща молитва към Бог да проясни мислите ти и да те избави от изкушението. След това се прибираш и заспиваш като новородено.

Сънят е толкова ярък и истински, сякаш можеш да докоснеш хората или да ги заговориш. Централно място в него заема блудница с красиво тяло, натежало от грях, и сластни устни. Картините се сменят една след друга. В началото виждаш блудницата посещавана от нескончаем поток от мъже. След това случайна среща с висок и усмихнат млад мъж с дълга коса и брада я кара да се откаже от порочното си занимание. Недоволни от този обрат, бившите ѝ поклонници я пресрещат един пазарен ден и сякаш са решили да я пребият с камъни. Обградена от всички страни, тя се оглежда уплашено в търсене на чудодейно спасение, но никой не иска да ѝ помогне. Миг преди камъните да полетят, младият мъж се появява и с крътък, но нетърпящ възражение глас казва:

— Който е безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея.

Като по чудо тълпата се успокоява и един по един всички пускат своите камъни на земята и лека-полека се разотиват.

Малко по-късно я виждаш как измива краката на мъжа с благованни масла и след това ги избърска с дългите си коси, а следващата сцена няма да я забравиш никога. Младият мъж е разпнат на кръст, но сякаш вместо да страда, той приема болката с радост и облекчение, а около главата му лъчи светлина. Тръненият венец, с който е увенчан, се превръща в ореол за тези, които имат очи да видят. Намираш блудницата в тълпата и този път тя се обръща към теб и ти проговаря:

— Газа. Трябва да отидеш в Газа...

Събуждаш се с объркани мисли. Никога не си срещал в свещените книги описание нито на блудницата, нито на чудния мъж, но вярваш, че

видението ти е от Бога.

Ако решиш да се подчиниш на волята Му, **премини на #109**, за да отидеш в Газа.

Ако смяташ, че сънищата са от Лукавия и този не прави изключение, **премини на #151**.

239

Харон е с гръб към теб и въобще не те забелязва. Прокрадваш се и в един сгоден момент просто го бълскаш с все сили. За твоя изненада лодкарят се оказва непоклатим — като стар дъб, пуснал дълбоки корени в земята. Той на свой ред се обръща разярен и те прасва с греблото по главата. Губиш три точки Живот. Падаш зашеметен на дъното и виждаш как Харон отново вдига греблото, явно с намерение да те довърши. Отбягваш едва-едва удара му и на свой ред контраатакуваш.

Харон: Сила 18, Живот 25.

Ако спечелиш битката, **премини на #143**. Иначе **те чака #200**.

240

Лек и сладък е животът на командира на армията. Разкошен дом, хубава храна, красиви наложници, роби. Но след по-малко от месец започваш да усещаш, че Господ заема все по-малко място в ума ти. Че започваш да Го забравяш. И че единственият начин да се върнеш към Него е да изоставиш постигнатото. Да бъдеш, ако трябва, отново беглец, но по пътя на своя Бог.

Ако избереш да се върнеш към Него, **мини на #208**.

Ако предпочетеш да останеш командир на египетската армия, **мини на #341**.

Взимаш арфата и прокарваш пръсти по струните ѝ. Нямаш голям опит с точно този инструмент — свирил си няколко пъти като дете на други арфи. Но меланхоличната мелодия, която се разнася от нея, учудва и теб самия. Явно арфата е вълшебна и свири сама. Обърканите филистимци постепенно изпадат в транс от божествената музика. Както свириш, внимателно оглеждаш инструмента и забелязваш в дървената му част издълбани три букви: 'Orφ. Какво ли означава това, питаш се ти.

Докато се опитваш да разбереш посланието на знаците, не забелязваш как един глух воин от по-задните редици на филистимците те е достигнал и удря арфата ти, при което една от струните се скъсва. Изведнъж вцепенените врагове излизат от унеса си. Сипейки хули, проклятия и подигравки към теб, те вадят оръжиета си и те нападат. Вбесен разбиваш арфата в главата на глухия филистимец, но е ясно, че трябва да избереш друго оръжие, с което да продължиш битката.

Ако имаш кодова дума ЧЕНЕ, ще пробваш с магарешката челюст, която стои наблизо до теб, скрита в един чувал — **премини на #253.**

Ако имаш кодова дума ТОР, можеш да сразиш враговете с чука на Хадес — **премини на #8.**

Или както обикновено ще заложиш на здравите си ръце — **премини на #308.**

Вече близо двадесет години заемаш поста на съдия. За тези години си разрешил немалко случаи, но вместо да действаш като добър съдник, ти разчиташ да изтрягваш признания от заподозрените с груба сила. Това не е правилният начин и един ден търпението на хората се изчерпва. След поредния случай на побой група граждани с факли и вили нахлуват в съдилището, където те линчуват, а сградата подпалват. Очакваш помощ свише, но Бог се отрича от теб заради жестокостта ти. В Светата книга е написано: „Обичайте доброто и установявайте правосъдие според делата“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

243

За твой късмет, в деня, в който решаваш да се захванеш с търговия по море, от Бейрут се канят да отплават два кораба.

„Афродита“ ще прави курсове в Средиземно море, минавайки през крайбрежието на елините, както и островите Кипър и Крит, а капитанът планира при добра търговия да стигне дори до Силиция и Сардиния. Начинанието обещава да е спокойно и доходносно, така че ако решиш да се присъединиш към него, **отиди на #305**.

Капитанът на „Кали“ от своя страна планира да стигне до бреговете на загадъчната Индия. Можеш да си опиташ късмета с него **на #234**.

След безметежното детство идва моментът и за първия ти избор. Вече си на десет години и трябва да решиш с какво ще се занимаваш занапред. Като единствено дете, родителите ти имат средства да удовлетворят всяко твое желание. Баща ти например като малък много е искал да се научи да свири на арфа, но обстоятелствата не са му позволили. Като всеки родител и той иска да те види реализирал неговите мечти. Майка ти от своя страна иска да изучаваш науките и тайнствата, за да се посветиш на Бог в някой голям храм. Това, което ти знаеш обаче е, че Бог иска от теб да бъдеш силен, за да поведеш евреите срещу филистимците. Въоръжен с това познание, избери как искаш да се развиваш.

Ако избереш музиката като свой път, **премини на #157**.

Ако смяташ, че в храма ще служиш на Бог така, както иска Той, **те очаква #39**.

А ако мислиш, че трябва да калиш тялото си и да изградиш волята си силна, като избереш пътя на воина, **отиди на #116**.

Търговията ти върви все по-успешно, а доброто ти име вече се разнася сред гражданите на Бейрут. Десет процента от всичките си печалби даряваш в местната синагога, а когато има нужда, с охота помагаш на всички синове Аврамови без оглед на пол или занятие.

Една неделна утрин обаче, докато сърбаш с наслада горещото си кафе в очакване на първите купувачи, чуваш шумотевица в съседната уличка. Любопитството ти взема връх и се запътваш натам, където съзираш нелицеприятна картина. Луд човек с вехти, изпокъсани дрехи и рошава коса и брада креци на съbralото се множество, че търговията не е богоугодно дело и всички търговци трябва да бъдат изгонени от храма. Словата му са доста забавни, понеже никой от вас не продава стоките си в храма, а си имате собствени дюкяни. Тълпата се смее, защото отдавна не са виждали безумец, който да разсее сивото им ежедневие, но нещо в думите му те парва. Нима наистина трябва да продължиш да се кланяш на Мамона? Не е ли по-добре да раздадеш всичката си стока на бедните и да се прибереш у дома? Този избор ще те **отведе на #6**. А можеш да се включиши в подигравките над нещастника, като **преминеш на #327**.

Отскачаш наляво. Двата меча профучават покрай теб, без да те засегнат. Усмихваш се злорадо и хукваш обратно към останалите без мечовете си преследвачи. Без да те чакат, двамата побягват. Ужасът е върнал силите им, но не за дълго. Скоро ги настигаш, сграбчваш за вратовете и блъскаш с всичка сила главите им една в друга. Двамата рухват на земята със смазани черепи. Каквото търсили — това намерили.

Следващите няколко дни бягаш и се криеш из гори и скали. На няколко пъти забелязваш голям отряд отлично въоръжени египетски воиници, който върви след теб и явно се опитва да открие дирите ти. Ти обаче си предпазлив и бдителен и успяваш да избегнеш копията им... докато не се озоваваш в покрайнините на Газа.

Мини на #33.

Изчакваш няколко дена с надеждата да спре да те тормози, но когато виждаш как твоето спокойствие го насърчава все повече и повече, разбираш, че битката е неизбежна. Ашгарот е тежък противник, непознал загубата до този момент.

Силата му е 9, а битката е до загуба на 5 точки Живот. Ако победиш, **върви на #168**, иначе те очаква **#340**.

248

След този въпрос се завързва сериозен спор кой от къде е произлязъл, кой бог е по-древен, кои свещени книги са по-стари и по-верни. Спорът е интересен, но безплоден, тъй като никоя от страните не успява да вземе надмощие в него.

Мини на #224.

249

Докато доброволците се подготвят за атаката, сред останалите войници тръгва слух, че си колкото силен, толкова и страхлив. Досещаш се, че зад него стои прекият ти командир, но нямаш доказателства. Губиш 1 точка Очарование.

Мини на #254.

250

Оставяш двете жени под стража в съда, а ти се запътваш към къщата, където е станал инцидентът. Там заварваш прегърбен възрастен човек, потънал в бдение над тялото на покойника. Разбираш, че Амнон е починал внезапно. Приbral се е у дома, направил си е чаша греяно вино и още след първата гълътка се е загърчил в агония.

Можеш да разгледаш по- внимателно чашата, от която е пил.
Отиди на #170.

Можеш също така да оставиш стареца насаме с мъката му и да разпиташ съседите — **#19.**

А можеш и да изследваш по-подробно мъртвеца — **#159.**

251

Пъхваш под дрехите си кесия със злато и къс меч, след което нареждаш да ти приготвят нещо топло за пие и се запътваш към близката горичка с вид на човек, решил да облекчи стомаха си. Естествено, това е преструвка. Когато навлизаш в горичката, се оглеждаш — след теб не върви никой. Хукваш през нея към родните земи.

Дни наред бягаш и се криеш из гори и скали. На няколко пъти забелязваш голям отряд отлично въоръжени египетски воиници, който върви след теб и явно се опитва да открие дирите ти. Ти обаче си предпазлив и бдителен и успяваш да избегнеш копията им, докато не се озоваваш в покрайнините на Газа.

Мини на #33.

252

Правилно или не, решаваш да смениш професията на наемника с по-спокойния занаят на търговеца. Губиш 10 точки Вяра, защото, въпреки че имаш правото на свободен избор, вървейки по пътя на търговеца, се отклоняваш от мисията, отредена ти от Бог.

От годините в египетската армия имаш достатъчно спестени пари, така че можеш да отвориш самостоятелен дюкян и да продаваш оръжие, като **преминеш на #94**. Ако морските приключения са ти по вкуса, **отиди на #243**. А можеш и да се присъединиш към кервана, който преминава през града на път за далечен Китай, като **отгърнеш на #338**.

Нещо ти подсказва, че огромната магарешка челюст, която намери по пътя към Лехи, е оръжието, което трябва да използваш срещу омразните филистимци. Правиш няколко крачки назад, протягаш ръка към чуvalа и я вадиш от него. Челюстта сякаш се уголемява в ръката ти и от нея започва да струи златиста светлина. Стискаш я здраво и се насочваш към насилиниците. Някои от тях заотстъпват, явно объркани от странно изглеждащото оръжие и свирепия ти вид. Отнякъде обаче изскуча един дебел филистимец, облечен в дълга виолетова роба, препречва ти пътя и почва да се смее:

— Вижте го! Самсон съвсем е загубил ума си! Мисли да излезе срещу нашите мечове и копия с магарешка челюст. Набийте го като магаре, набийте го и пак го вържете! Хайде!

Думите на дебелака са последната капка в чашата на досега сдържаната ти ярост. Замахваш с магарешката челюст към него... и резултатът изумява дори теб самия. Тялото на клетника полита разполовено във въздуха. Двете половини се издигат толкова нависоко в небесата, че почти ги губиш от очите си.

Докато погледът ти е зареян из просторите небесни, Бог ти проговаря: „Сега замахни срещу всичките врагове, аз ще водя ръката ти“. Пристъпваш уверено напред и замахваш с челюстта срещу цялата тълпа филистимци, които се свиват уплашено. Това, което последва, не може да бъде разказано. От магарешката челюст излиза като сърп Божествена светлина, която поразява цялата тълпа филистимци и запраща телата им на няколко стадия разстояние. Можеш да бъдеш сигурен, че с Божията помощ си ги погубил всичките.

Заставаш пред занемелите си събрата.

— Какво стори, Самсоне? Избави ни от робството, погуби нашите насилищи — заридава пред нозете ти един белобрад старец. — Името ти ще се слави вечно в паметта на народа юдейски.

— С магарешка челюст убих тълпа, две тълпи филистимци, с магарешка челюст убих хиляда души. Това е, братя, силата на Бога — изричаш ти, — но знайте, че това беше само първата битка от войната

за нашето избавление. Ще трябва да изминем дълъг път, докато отхвърлим напълно робския хомот. Сега отивайте по родните си места и разкажете на всички за Силата Господна и Самсонова и не се оставяйте да бъдете ограбвани и насиливани. И нека това място от сега насетне се нарича Рамат-Лехи.

Така и става: народът ти кръщава това място Рамат-Лехи, или Хълма на магарешката челюст, и така го възпява и помни поколение подир поколение. Запиши си кодова дума ОСЕЛ и **премини на #4**.

Атаката срещу пиратите е неуспешна — свикналите да се бият на сушата войници се оказват неподгответи за корабни схватки. Пиратите успяват да убият или вземат в плен почти всички. След това, събрали смелост, атакуват отслабения ви гарнизон. Повечето от вас загиват, докато прикриват бягството на хората от градчето. Останалите се затварят в казармата, за да отвлечете вниманието на пиратите от преследването.

Идеята се оказва правилна — пиратите не посмяват да преследват бягащите, защото така рискуват да ги нападнете в гръб. Вместо това събират силите си срещу вас. В продължение на няколко дни отбивате опитите им да превземат казармата. След това пристигат на помощ други подразделения, повикани от гражданите, и пиратите побягват.

Командирът на пристигналите не е щастлив от състоянието ви — всички сте изтощени и отпаднали, повечето от вас имат по някоя рана. Нарежда да разчекнат с колесници командирите ви заради глупостта им, а на тяхно място да бъде избран най-силният от вас. Всички военачалници обаче са паднали в схватките, с изключение на прекия ти командир, а той се преструва на обикновен войник.

Ще го издадеш и ще покажеш силата си — **мини на #61**.

Няма да го издадеш, но ще покажеш силата си — **мини на #86**

Ще го издадеш, но няма да покажеш силата си — **мини на #110**.

Няма да го издадеш, нито ще покажеш силата си — **мини на #262**.

А ако мислиш да разчиташ на мъдростта си за този казус, **премини на #124**.

След два дни корабът за Родос потегля, натоварен с фурми, с които да платиш делвите. Уговорката е да помагаш на екипажа — шестима филистимци, включително капитана — в гребането, ако се наложи, но Бог се грижи за теб — по целия път вятърът е с вас. След още няколко дни влизате в родоското пристанище.

Фурмите се оказват не съвсем свежи и търговеца на делви никак не е доволен. Успяваш да го убедиш да ги приеме едва когато му казваш, че този вкус е най-новата мода в Ханаан и търговците специално предлагат фирмите така. Търговеца не е юдей, а критянин, така че Бог ще ти прости лъжата. Дори така обаче са ти предложени десет делви по-малко от уговореното.

Ако се съгласиш, **мини на #318**.

Ако решиш да притиснеш търговеца, **мини на #206**.

256

Историята познава и други случаи, когато силен военачалник се обръща срещу владетеля си и сам заема трона. Защо пък и ти да не направиш нещо такова, още повече че правдата е на твоя страна. Вдигаш хората от околностите на бунт, но за съжаление, надеждата ти армията да те последва не се сбъдва. Към теб се присъединяват дезертьори и, разбира се, цялото еврейско население е на твоя страна, но войската, която фараонът изпраща срещу теб, е далеч по-многобройна, с по-добро оръжие и преминала солидно обучение. Нямаш особени шансове за победа, затова замисляш една рискована стъпка. Можеш да предизвикиаш военачалника на армията на Божи съд и да **преминеш на #300** или пък да избягаш сам под прикритието на мрака **на #97**.

Циклопът се стоварва на земята след поредния страшен удар, който му нанасяш. Мъртъв е. Част от овцете се разбягват по време на битката, но ти успяваш да ги събереш отново на едно място. Започваш да ги броиш и установяваш, че са точно триста на брой.

Преди да потеглиш към Тамнат, решаваш да претърсиш пещерата за други ценности и погледът ти е привлечен от някакво бледо сияние, изльчвано от процеп в дъното на пещерата. Доближаваш се до процепа и внимателно го оглеждаш. Странно, но целият е осветен, въпреки че не виждаш никакъв източник на светлина. Сякаш мъждивото призрачно сияние идва от повърхността на скалните стени. Преди да влезеш в него, запушваш входа на пещерата с огромния кръгъл камък, който циклопът е ползвал за врата. Не искаш овцете да избягат навън и тъй богатата плячка да ти се изпълзне.

Пристигаш предпазливо и започваш да се спускаш по подземния проход. Той не след дълго свършва, а надолу продължават изсечени в скалата спираловидни стълби. Къде ли отиват? Може да е съкровищницата на едноокия звяр, който уби преди малко.

Ще продължиш да се спускаш по стълбите — **премини на #67**.

Ако не си сигурен, можеш просто да подкараш овцете към Тамнат — **продължи на #74**.

258

Взимаш книгата, която между другото е доста тежка, и я вдигаш високо над главата си, така че да я види цялата сган нечестивци.

— В тази книга са вписани десетте заповеди, които Бог даде на Мойсей на планината Синай — викващ с глас като гръмовен тътен, който кара филистимците да запушат ушите си и да налягат по земята. — Неверници! Вие, които държите народа еврейски в подчинение вече четири поколения, сега ще бъдете наказани. Призовавам Бог да ви изпепели.

Забелязваш как отделни групи врагове почват да бягат накъдето им видят очите, но друга, немалка част остават по местата си и чакат развоя на събитията. Трябва да изпиташ вярата си, за да видиш дали Бог ще се отзове на молбата ти, или просто ще те остави сам да се оправяш. Хвърли два зара, умножи резултата по десет и събери с точките Вяра, които имаш. Ако резултатът е по-малко от 221 — **премини на #37**, в противен случай — **на #268**.

Индиецът започва спора ударно с твърдението, че Брама е творецът на всичко. Ти обаче не оставаш по-назад и му връщаш удара с думите, че Яхве е творецът на всичко. Следващото твърдение на Брахмапутра е, че според ведите Брама е поверил на Вишну да бъде пазител на цялата вселена, а на Шива е възложил да разрушава всичко противоречащо на Божествения промисъл. Какво ще отговориш на този аргумент?

Брама има само двама помощници, докато Яхве пък има цял сонм ангели на разположение. При този избор **премини на #17.**

Щом Брама има нужда от помощници, които да разрушават неща, сътворени от него, значи си върши работата калпаво — **върви на #21.**

Яхве върши работата на тримата и следователно е по-сilen бог от Брама — **отиди на #73.**

Отдаден на веселби и наливайки се с младо египетско вино, не забелязваш как напрежението сред тридесетте ти брачни другари постоянно расте. Те се карат помежду си, а на един-два пъти дори са на път да се сбият. Не им обръщаш никакво внимание, наслаждавайки се на екзотичните плодове, с които е отрупана трапезата. Знаеш, че ако се стигне до свада и те се нахвърлят върху тебе, ще ги пречупиш като житни класове с няколко удара на мощните си ръце, така, както стори и с лъва наскоро.

Брачните ти другари обаче в края на третия ден от угощението дръпват настрана жена ти и започват нещо да й говорят. Тя цялата пребледнява и когато след малко идва при теб, се свлича върху рамото ти и заплаква.

— Ти не ме обичаш, направо ме мразиш... Сега заради твоята глупава гатанка аз ще си изпая... Моля те, ако наистина съм ти скъпа, кажи ми! Кажи ми отговора на гатанката.

— Дори на баща си и майка си не съм я разгадал, та на тебе ли ще я кажа? — отвръщаш й ти.

Жена ти продължава да хленчи. На седмия ден от угощението вече ти е дотегнала прекомерно и ти се чудиш дали да не ѝ разкриеш отговора.

Ако решиш да ѝ го разкриеш, **премини на #223**.

Ако ще си мълчиш, **премини на #230**.

261

Обясняваш на стареца, че месото е свинско, и го питаш иска ли такова. Налага се да му го повториш няколко пъти, но дядото упорито отказва да те разбере. Накрая се отказваш и му продаваш исканото парче месо, опитвайки се да успокоиш съвестта си, че поне си направил опит да го предупредиш.

Въпреки това не трябваше да даваш на стареца свинско, което не е кашерна храна. Грехът остава за теб, тъй като стариият юдей не разбираше постъпката си, а ти беше наясно какво правиш. Губиш 5 точки Вяра.

Мини на #231.

Изпитанието по сила не се оказва никак лесно. Уморените ти другари по оръжие не успяват дори да повдигнат огромния камък, посочен им от командира на подкрепленията. Ти се преструваш, че също не можеш. Камъкът е сменен с друг, по-лек, който трима от войниците успяват да повдигнат, единият от тях дори три пъти. Той става новият ви командир.

Нещата се успокояват и като че ли всичко е наред. Още същата нощ обаче бившият ти пряк командир те издебва, докато спиш, и те убива. Не знае дали няма утре да решиш все пак да го издадеш и не иска да рискува. В Светата книга е написано: „Не крий силата си, защото тя от Бог ти е дадена. А тези, които познават силния, се и боят от него“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

263

Опитваш се да убедиш господарите си, че не бива да служат на такива кръвожадни богове, че има само един истински Бог Саваот и Нему трябва да се правят всички ритуали и приношения. За да докажеш правотата си, цитираш избрани моменти от светите книги, но дали можеш да подбереш правилните откъси, за да убедиш идолопоклонниците? Хвърли един зар и прибави резултата към точките си Мъдрост. Ако резултатът е 10 или по-голям, **премини на #279**, а в противен случай **те очаква #321**.

264

Присмиваш се на Брахмапутра и заявяваш, че това само показва, че диханието на Брама е по-силно от самия него. За съжаление, твърдението ти е логическо невярно, тъй като това дихание идва от Брама и няма как да е по-силно от създателя си. Губиш две точки Дебат и можеш да **отидеш на #224**, за да видиш как си се представил.

Казваш на брачните си другари, че трябва да потърсиш съвет от Бог как да постъпиш в тази ситуация. Те се съгласяват, а ти се оттегляш сам в една неожъната нива в околностите на селището. Молиш се и призоваваш Всевишния да ти даде съвет. Внезапно една купа сено, само на няколко крачки от теб, избухва в ярки пламъци, а из нея излиза глас.

— Самсоне, сега се е отдал сгоден случай да отмъстиш на филистимците, които поругават народа ти и властват над него. Бъди оръжието на Моя гняв! Ще те пренеса в Аскалон. Избий там тридесет души, вземи дрехите им и дай ги на другарите си.

Изведнъж ти причернява и краката ти се подкосяват. Светът пред теб сякаш се стопява. Когато отново отваряш очи, се намираш облечен в златотъкана ризница, в лявата си ръка държиш огромен щит, а в дясната — дълъг меч, от който струи вълшебна светлина. Оглеждаш се и на около три стадия пред теб виждаш величествените стени на Аскалон. В стари времена този град е принадлежал на народа ти, но сега го владеят неверниците. Това е най-богатото филистимско пристанище, намиращо се на самия бряг на Великото море.

Скриваш меча под дрехите си и необезпокояван прекрачваш портите на града. Стражата не обръща никакво внимание на блъскавите ти одежди. Неусетно стигаш до централния площад, където е разположен огромен храм на езическата богиня Венера. Решаваш да сринеш до основи това място, което е сбوريще на разгул и разврат. Вадиш блъскавия меч изпод ризницата и влизаш целеустремено в белокаменната сграда.

Това, което се разкрива пред очите ти, в първия миг те стъпква. В храма се вихри неописуема оргия — тридесетина мъже и още толкова жени са се отдали на нечиести плътски наслади. Всички те са голи, а дрехите им са струпани на две големи купчини. Божията промисъл води десницата ти и посичаш мъжете, а жените се разбягват с писъци. Никой не смее да се съпротивлява, а ти ги колиш като

жертвени животни. Градската стража, която пристига не след дълго, вцепенено наблюдава касапницата.

Когато и последният филистимец пада под ударите на остието, ти отиваш до купчината с мъжки дрехи и ги взимаш. Внезапно обаче отново усещаш слабост и загубваш съзнание.

Пробуждаш се след незнайно колко време, лежейки на една скала. В далечината разпознаваш очертанията на Тамнат. Виждаш до себе си и купчината одежди и радостно се усмихваш. Уви, от меча, шита и ризницата няма и помен. Нарамваш на гръб тежката плячка, решен да се разплатиш с брачните си другари. Печелиш 10 точки Вяра. Запиши си кодова дума АФРОДИТА.

Премини на #60

Духът се разсмива с гръмотевичен глас и внезапно ужасна болка пронизва очите ти. След миг разбираш, че не виждаш нищо. Надмогващ болката и питаш духа защо те е измамил. А той през смеха си отговаря — не, не съм те измамил, това е предначертал Бог за теб! Само дето трябваше да послужи на Неговите цели, а сега ще послужи на моите, да не излезеш никога оттук!

И се оказва прав. Без очи не можеш да намериш изхода от пещерата и ще умреш в нея. Така и се пада на тези, които имат вяра на друг освен на Бога свой и искат даровете му твърде бързо.

В Светата книга е написано: „Не вярвайте на духове, ни на зли сили. Не се сродявайте ни с вещици, ни с баячки, ни с магове“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

Оказва се, че войникът те помни от времената, когато чиракуваше при търговеца в Бейрут, и в тежък момент си му помогнал. Сещаш се смътно за случката, това, което си направил, не е кой знае какво — нахранил си гладен в миг на пълно отчаяние, но войникът ти е благодарен и сега вижда възможност да си изплати дълга. Предупреждава те, че е чул как след като си отказал да опожариш синагогата, на няколко човека им е дадена заповед да те убият тази нощ в съня ти. Можеш да му се довериш и да избягаш тайно от армията **на #251**, или да легнеш, но да бдиш цяла нощ **на #43**.

Изведнъж небето притъмнява, в далечината почва да гърми и се извива силен вятър, който внезапно прераства в истинска буря. Филистимците са ужасени. Почти всички се разбягват, но скоро възмездietо ги застига. Бог изпраща от небето гръмотевици и огнени топки, които поразяват нещастниците. Цели колони от хора лумват като факли. Навсякъде се чуват писъци и стенания на умиращи.

Една малка групичка, явно предводителите на тази тълпа неверници, обаче не се плаши от настъпилото Божие наказание, а пристъпва с извадени криви ножове към теб. Почваш да се смееш гръмогласно, разкъсваш ризата си и гол до кръста се устремяваш към враговете. Те се стъпват при вида на могъщото ти тяло, но не смятат лесно да предават живота си. Бог сякаш е влял нова сила в десницата ти и ги пречупваш всичките с един-единствен удар. Телата им се разпиляват в четирите посоки на света.

Премини на #4.

Следващите няколко дни преминават, без да се случи нищо особено. Купувачите на месо постепенно стават все повече — признак, че си извоювал място на пазара. Търговецът, за когото работиш, е доволен от печалбите и от работата ти. Все по-често обаче сърцето ти казва, че ти не си роден за продавач на пазар и Господ ти е предначертал друга съдба.

Една вечер, докато прибираш сергията, към нея се приближава съсухрен филистимец, увит в разпадащи се парцали. Моли те да се смилиш над него и да му дадеш някое останало парче месо.

Ти си продал почти всичко, но все пак ти е останал къс овче месо, малко по-голям от юмрук. Няма как да изтрае до утре, ще се наложи да го изхвърлиш така или иначе.

Ще го дадеш на стареца — **мини на #79.**

Ще му откажеш — **мини на #34.**

Разбойниците стесняват кръга около теб. Уви, отрязали са пътя ти към най-близките скали — няма как да защитиш поне гърба си, докато се биеш. Един-двама аха-аха да те нападнат, но водачът им изкрешява да не бързат, а да действат заедно. Единият от тях обаче се е приближил твърде много и това ти дава шанс. Хвърляш се към него, избиваш копието от ръцете му и го пронизваш, докато мигне око. След това го сграбчваш, мяташ го на гърба си като щит и нападаш без колебание тези пред теб.

Битката е жестока. Изгубваш сметка колко пъти силни разтрисания ти подсказват, че мъртвият разбойник е поел предназначен за гърба ти удар. Тези пред теб обаче падат един след друг, покосени от оръжията ти като тръстики. А когато и водачът им се прощава с главата си, малкото останали живи разбойници побягват. Хвърляш товара си и ги подгонваш. Някои успяват да се измъкнат, но тези, които настигаш, изпращаши при божовете им, за слава и чест на Яхве.

Когато битката свършва, кървиш от десетки рани, но почти всички са само драскотини. Превързваш двете малко по-сериозни, стискаш зъби и повеждаш кервана обратно по следите в пясъка, понадалеч от устроената ви клопка.

Когато стигате до скалите, където невярващият водач се запъна преди малко, му махваш ядосано — да върви, да ги оглежда, да се чуди, да прави каквото иска, но да намери кой според него е истинският път. Тези керванджии не разбират ли, че за търговеца загубеното време е загубени пари?

Мини на #226.

След още малко разговор успяваш да си изясниш горе-долу колко месо иска — приблизително колкото е останалото парче. Увиваш го в последните ти свежи палмови листа, вземаш парите и му го подаваш. Той благодари неразбрано и се отдалечава.

Не бързай обаче да се радваш, че си изкарал добри пари за работодателя си. Извършил си тежък грях пред Господ — юдеите не

ядат свинско, то не е кашерна храна и ти, като юдей, няма как да го знаеш! Губиш 10 точки Вяра.

Мини на #231.

Биеш се храбро и десетки филистимци се пречупват пред силата ти, но на мястото на всеки повален враг се изправят десетки нови. Междувременно стрелците са засели удобни позиции и в тялото ти се забиват няколко стрели. Превъзмогваш болката и атакуваш отново, но стражите са си научили урока и се отдръпват, оставяйки на стрелците да довършат започнатото. Събиращ сетни сили и премазваш още един филистимец в мощната си прегръдка, но след това стрелите те довършват и ти падаш на колене. Поглеждаш към небето и с мъка в гласа прошепваш последните си слова:

— Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?

В Светата книга е написано: „Но Ти, Господи, не се отдалечавай от мене. Сило моя, побързай ми на помощ“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

273

Всеки разумен човек ще се съгласи, че смъртните случаи са с приоритет пред всичко останало, така че с пълно право се заемаш лично с това престъпление. Лошото е, че за толкова време без по-сериозни произшествия си поизгубил форма и не знаеш как да подходиш. След кратък размисъл все пак свеждаш възможните варианти до следните.

Можеш да разпиташ по-подробно двете свидетелки. При този избор **те очаква #117.**

За да направиш оглед на къщата, **премини на #250.**

Ако пък мислиш, че директно можеш да посочиш виновната страна, разчитайки на интуицията си, **отиди на #236.**

От предишни случаи пък си се научил, че винаги можеш да разчиташ на силата, макар и да не обичаш да я използваш срещу беззащитни жени. **Отгърни на #126** за този вариант.

И накрая, можеш да помислиш по-задълбочено върху този случай и да **отидеш на #130.**

Прегръщаш двата средни стълба, на които се крепи храмът, и се опираш на тях — на единия с дясната си ръка, а на другия с лявата, а след това наблягаш с всичка сила напред. Колоните започват да пукат, от тавана се посипва мазилка и усещаш, че конструкцията се разклаща. Пот като град рука от челото ти, а жилите ти са се опънали до скъсване, но дали ще имаш достатъчно сила да се справиш с тази невероятна задача? Събери точките си за Вяра с точките за Справедливост, точките за Сила, умножени по 10, точките за Очарование, умножени по 5, точките за Мъдрост, умножени по 5, както и сбора от два зара, умножен по 10. Ако общият резултат е по-голям от **#420, премини на #215**, а ако се провалиш в самия край на живота си, **отиди на #53**.

Въпреки повелята на гласа ти побягваш с всички сили. И се оказваш прав — след теб отекват стъпки. Оглеждаш се — двама мъже, увити в черни плащове, те гонят с мечове в ръце.

Вече си избрал да бягаш, вместо да се биеш. И изборът не е глупав. Силата и издръжливостта ти далеч превъзхождат техните, до стотина-двеста крачки те ще се уморят и ще започнат да изостават. Уви, те обаче също се досещат. В момента, в който отново хвърляш поглед назад, забелязваш как двамата с всичка сила запращат мечовете си по теб.

Сега животът ти е в ръцете на Бог. Дали Той ще те накаже, че не го послуша преди малко? Или все пак ще те опази, за да изпълниш предначертанията Му? Няма как да знаеш, неведоми са пътищата Господни. Избери си дали да минеш **на #333** или **на #246**.

Няколко дена след поредната ти победа с баща ти вървите към Тамнат, за да купите зехтин. За по-пряко минавате през лозята... и изведнъж чувате ужасяваш рев. Докато се оглеждаш, група жени профучават покрай теб с викове: „Лъв, лъв!“, а ревът се чува все по-близко. Баща ти също е хукнал с жените, поддавайки се на страх, но ти си млад и силен, а и чувстваш как Божията сила напира в теб.

Можеш да потърсиш лъва и да видиш дали ще успееш да се справиш с него. При този избор запиши кодова дума ТИГЪР и **премини на #187.**

Наоколо няма други хора, които да видят малодушието ти, така че ако не се чувстваш готов за подвизи, можеш да се скриеш някъде, докато премине опасността. Запиши си кодова дума МЕЧКА и **отгърни на #315.**

Замълчаваш уж да помислиш, но мълчанието се проточва твърде дълго и става ясно, че няма да успееш да отговориш на въпроса. Губиш една точка Дебат и **отиваш на #32**.

Очакващ, че като съдия в Рафат няма да имаш много работа, защото знаеш, че когато хората имат уважение към властта, те спазват законите. След няколко прости случая, които разрешаваш още първите седмици, сред народа ти пълзва мълва, че си не само смел и силен, но и мъдър и справедлив.

Ала животът би бил скучен без нови предизвикателства.

Един топъл слънчев следобед силни удари по портата те изваждат от леката дрямка. Първият по-напечен случай буквално чука на вратата ти. Само преди няколко дена от съседния град са те предупредили за сериозна кражба на злато. Чернокож мъж, едър на ръст и покрит с животинска кожа, е проникнал в храма под прикритието на нощта и задигнал златен потир и ритуални предмети. На прага ти са застанали десетима момци от градската стража, които водят със себе си трима души, отговарящи точно на описанietо. Едри, с мощни тела, загърнати в животинска кожа и носещи тънки, но остри копия. Единствената разлика е, че този отляво е наметнат с кожа от лъв, воинът в средата — с носорог, а десният — с тигър. Твърдят, че са ловци на диви животни и идват от далечна Африка. Ако мислиш, че това е достатъчно, за да посочиш виновника за кражбата, **отиди на #31**. Ако искаш да ги разпиташ, **отиди на #24**. В противен случай можеш да се разчиташ на мъдростта си — **премини на #211**; или пък да ги принудиш със сила да си признаят кой е виновен — **отиди на #62**.

Господарите ти са добри хора и се вслушват в думите ти, отричат се от Моллох и приемат истинския Бог в сърцата си. А сякаш за да докаже, че Той наистина се грижи за хората си, ден по-късно сънуващ страшен сън: как земите на амонитите са застигнати от огън и жупел. Споделяш опасенията си с господаря си и заедно се измъквате от прокълнатите земи, а когато пресичате река Йордан, небето на изток се изпълва с тъмни облаци и мълнии изпепеляват целия урожай на амонитите. Печелиш 10 точки Вяра. **Премини на #153.**

280

След битката смяташ, че евнухът вече ще се съобразява с теб, но за всеки случай възнамеряваш да следиш по-изкъсо действията му. Ашгарот започва да ти прави дребни услуги и бързо намираш общи теми за разговор с него, така че ден след ден ставате все по-близки. Започваш да се съмняваш дали подозренията ти са основателни. Една вечер се заседявате до късно над бъчвичка бира. Когато пивото свършва, забелязваш, че евнухът донася две нови буренца, но на себе си налива от едното, а на теб от другото, което изглежда като сигурен знак, че едното е отровено. Издебваш го в миг на невнимание и разменяш буренцата, а след това щедро пиеш тостове в негова чест. На сутринта слугите му го намират мъртъв в леглото. **Премини на #135.**

281

Вече близо двадесет години заемаш поста на съдия. През това време си укрепил вярата в Бога сред сънародниците си, а областта, в която раздаваш справедливост, е островче на благоденствието. Знаеш, че още от раждането си предопределен за велики дела, но се чудиш дали това е всичко, което ти е писано. Вече мислиш, че до края на дните си нищо няма да се промени и животът ще тече кратко и безметежно. Забравяш, че човек предполага, но Бог разполага.

Един сив есенен ден вратите на съдилището се отварят от полъха на вятъра и с вихрушка от листа в залата влиза висок и много слаб тъмнокож човек. Представя се като Брахмапутра и твърди, че е странстващ брахмин. Чувал си, че на изток има земи, населени с еретици, които се прекланят на лъжебожества, но за пръв път виждаш такъв човек на живо. Той обаче твърди, че Брама е Пътят и Истината, и Животът, и те кани на диспут пред всички. Можеш да приемеш предизвикателството, като **преминеш на #259**, или пък да предпочетеш Божи съд — това е двубой, в който Бог ще застане на страната на правдата. За този избор **отиди на #225**.

282

Хвърли едно зарче и прибави към него точките си за Мъдрост. Ако резултатът е по-малък от десет, губиш 10 точки Справедливост. Преди да препрочетеш ръкописа, помни, че каквото и да прави, Бог е непогрешим, освен това си припомни, че колкото човек е по-близо до Бог, толкова по-дълго живее. Въоръжен с това познание, **върни се на #149** и нека Бог бъде с теб.

Отрязваш скитника и се връщаш към търговията си.

— Добре, щом не искаш да ми дадеш сушена слива, аз ще си посадя дърво, което ражда сушени сливи — усмихва се той.

След което забива в земята една суха пръчка, полива я с вода и започва да мърмори някакви странни думи. Не след дълго сухата пръчка се разлиства и по нея се появяват сушени сливи. Около вас вече се е събрала пяла тълпа, нетърпелива да види какво зрелище ще има днес. Просякът си взема само няколко сливи, а останалите раздава на хората, след което тръгва нанякъде и сякаш се стопява във въздуха.

Все още леко замаян от представлението, се връщаш към сергията си, за да установиш, че не само сушените ти сливи са изчезнали, но и ритлата на каруцата ти е срязана и парчето, което лежи на земята, подозрително прилича на сухата пръчка, която роди сушени сливи. Проклетият скитник те изигра, но което е по-лошото, всички са разбрали за номера, който ти погодиха, и подигравките валят отвсякъде. Намали Очарованието си с една точка. **Премини на #218.**

Ти предаде съвета Господен и вярата си, затова ще бъдеш безмилостно наказан. Нима забрави как Господ, твоят Бог изля върху Содом и Гомора жупел и огън от небето, и съсира тия градове и цялата околност, и всичките им жители!

Изведнъж виждаш как към теб с шеметна скорост се насочва огромно огнено кълбо. Това е мълния, която те изпепелява и слага край на мъките ти. В Светата книга е написано: „Аз съм Пътят и Истината, и Животът, затова следвай моите повели!“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

Налага се да плеснеш по един шамар на двамата водачи, за да прекъснат вайкането си и да обърнат кервана. След това подкарвате камилите обратно колкото може по-чевръсто... което не е кой знае колко по-бързо от нормалния им ход. Докато изминете средата на разстоянието до скалите, вече всички в кервана ясно съзират надигащата се буря. А когато най-сетне достигате желаното укритие, първите пориви на вятъра вече хвърлят в лицата ви струи пясък. Бързо скучвате камилите откъм подветрената страна на скалите, карате ги да легнат, прикривате главите им с наметалата си и се свивате до тях.

Точно навреме! Само след мигове бурята се стоварва върху вас с цялата си мощ. Ако не е защитата на скалите, със сигурност би ви погубила.

Когато отминава, сте толкова изтощени, че решавате да нощувате там.

Мини на #179.

Излизаш на улицата да разбереш какво става ивиждаш две жени, хванали се за косите, да се влачат към съдилището. Нареждаш на стражите да ги разтърват и с потрес изслушваш една трагична история.

Двете жени са снаха и свекърва и взаимно се обвиняват за смъртта на Ам non. Майката настоява, че откак снахата живее под един покрив с тях, постоянно се опитва да откъсне Ам non от семейството му и освен всичко останало е бездетна, което е сигурен знак, че е грешна пред Бога. Затова, като е видяла, че Ам non продължава да тачи родителите си, се е решила на тази мерзка постъпка.

Младата жена от своя страна се защитава, че още преди сватбата свекървата я ненавижда и все търси повод да я насъкъри. А деца нямат, защото младите влюбени не са имали възможност да се усамотят; във всякакви неочеквани моменти свекървата е влизала в одаята им под различни предлози. Ето защо снахата обвинява свекървата, че е искала да отрови нея, но по погрешка Ам non е изпил горчивата чаша.

Ако мислиш, че този случай заслужава твоето внимание с по-висок приоритет от намерената кесия, **премини на #273**, като оставиш някой от заместниците ти да се заеме с по-лекия случай.

Иначе, верен на максимата „първият по време е първи по право“, поемаш разследването на изгубената кесия, а за смъртта на Ам non назначаваш комисия, съставена от няколко знатни граждани и двама доверени лекари. В този случай **отиди на #28**.

В Рафат си достатъчно известен и немалко жени, та дори и девойки те харесват. Ето защо не се изненадваш, когато вечерта преди отпътуването ти за Сорат в дома ти идва цяла процесия. Хората те молят със сълзи на очите да не ги напускаш и да останеш тук, но ти си непреклонен. Когато най-сетне виждат, че не ще успеят да те убедят, те си тръгват, но обещават, че ще се молят непрестанно за теб, когато си далеч от тях при коварните филистимци. Увеличи Вярата си с десет точки и **върви на #5.**

288

Смиляваш се над клетника и му даваш няколко сушени сливи. Той ги изядва с видима охота и благославя начинанието, с което си се захванал. Дали от добрите му думи или от нещо друго, но купувачите не стихват, докато не разпродадеш цялата си стока. Оказва се, че благословията, която ти е отправил просъкът, се е отнасяла не само до днешния ден, а въобще за всичките ти начинания. Можеш да повиши Очарованието си с една точка, тъй като хората вече ще са по-склонни да ти се доверят. **Премини на #218.**

Свестяваш се сред пълен мрак. Нямаш ясен спомен как си попаднал тук, където и да е това. Започваш да опипваш наоколо. Лежиш на каменен под, отстрани има наредени дървени сандъци... в тях напипваш най-разнообразни метални съдове и предмети. В склад на търговец ли си?

Бръкваш в един сандък наслуки и хващаши първото нещо, около което се сключват пръстите ти — неголям пръстен. Опипваш го учудено, след което го премерваш на пръста си. За твоя изненада, той ти става чудесно, сякаш е направен за теб.

Изненадите обаче едва започват. Пред теб в мрака просветват призрачни очертания — сякаш човек, но по-висок от два човешки ръста. Той се навежда към теб и обяснява, че е дух, който се подчинява на пръстена ти и може да ти даде каквото поискаш.

Първата ти мисъл е да поискаш да те измъкне от мястото, където си попаднал. Преди обаче да успееш да я изречеш, духът те предупреждава да бъдеш мъдър в избора си. Дребните желания са за дребни хора. Дали ти не би искал нещо по-голямо — например да получиш веднага това, което е предначертал за теб Бог? Духът твърди, че може да го стори като на шега.

Ако решиш да поискаш това, **мини на #266**.

Ако предпочетеш да поискаш да те измъкне оттук, **мини на #165**.

290

Изричаш гатанката и тридесетте ти другари мигом изпадат в гробовно мълчание. Навярно са очаквали, че лесно ще намерят верния отговор, подсмихваш се ти. Три дни и три нощи те стоят умислени над празничната трапеза и нито ядат, нито пият от отбраните вина. Междувременно ти се веселиш с жена си и продължаваш да разказваш на останалите гости за премеждията си и най-вече за борбата с лъва.

В края на третия ден забелязваш, че другарите ти стават все по-раздразнителни и дори започват да се карат помежду си. Развеселен си отрязваш голямо парче от печения вол и лакомо го загризваш.

Премини на #260.

291

Обвиняваш търговеца и само късметът ти помага да уцелиш истинския престъпник в този случай. Ако ще ставаш истински съдия, добре е да се замисляш малко повече и да посьбераеш улики, преди да действаш. **Премини на #181.**

292

Момъкът изглежда готов да направи всичко, само и само да не изпада отново в крайната бедност, в която е израснал. А връщането на кесията ти се струва хитро премерен ход, за да спечели симпатиите на тълпата и да премахне всички подозрения от него. Въпреки това ти смяташ, че в кесията не е имало само сребро, но и други скъпоценности.

За съжаление, дедуктивните ти способности не са съвсем блестящи и не се справяш с този случай. Още същата вечер пътник, преминаваш през града, се отбива през съдилището, за да остави намерена от него кесия с тридесет монети сребро и два диаманта. Губиш 10 точки Справедливост и преминаваш на #311.

293

Нижат се ден след ден, монотонни и безрадостни. Ала всеки ден ти намираш сила, за да се помолиш горещо на Бог да опрости греховете ти и да ти укаже правилния път, а вярата ти, вместо да намалее, укрепва! През това време космите на главата ти започват пак да растат след бръсненето и една нощ имаш пророчески сън как да изпълниш предначертания си път и да станеш Божието оръжие срещу филистимците, въпреки страданията и несретата, през които преминаваш. **Подготви се на #212.**

294

Повеждаш войската на изток и след пет дена препускане срещате скотовъдци, извели добитъка си на паша. За разлика от племената по крайбрежието юдеите не са склонни да се влеят в границите на Египет. И ненапразно: те си спомнят годините на робство, а за твой срам сега ти предаваш народа си и го водиш към ново робство. Въпреки тези мисли оръжието ти се обагря с кръвта на твоя народ. Губиш 20 точки Вяра.

Това обаче е само първата стъпка от разширяването на империята. От теб се иска да продължиш на изток, докато не остане незавладяна земя. Ще продължиш ли своя поход срещу хората, които споделят твоята вяра, **на #9**, или ще се обърнеш срещу ръката, която те храни, и ще се разбунтуваш **на #256**.

295

В твоя случай обаче можеш да разчиташ на бившите ти колеги. Годините в армията са ти спечелили име на силен, но справедлив воин, така че лесно успяваш да си спечелиш няколко големи поръчки директно за армията на фараона, което закрепва дюкяна ти. Освен това няма как да се занимаваш с оръжие и да не си запознат с неговите качества, така че прекарваш немалко време в тренировки. Хората установяват, че освен честен търговец си и добър воин и те могат да разчитат на теб за съвет какво точно да купят. Увеличи Силата си с 3, но намали Вярата си с 20. **Премини на #245.**

296

Изсмиваш се — светът е пълен с просяци, които се чудят какво да те излъжат, за да вземат парите ти. Продължаваш към пристанището, и скоро корабът ви отново пори сините води на морето.

Когато островът почти се изгубва на хоризонта и слънцето накланя към залез обаче, капитанът се приближава към теб. Забелязал е ивица черни облаци на хоризонта и смята, че те са предвестници на буря. Предлага да се върнете обратно в защитеното от вълни родоско пристанище.

Ако решиш да го послушаш, въпреки че бързаш, **мини на #227**.

Ако настоиш да продължите, **мини на #12**.

Излизате с господаря ти от нечистото капище, а ти леко изоставаш след него по тясната пътешка. Той се обръща да види защо се бавиш, но вече е твърде късно. Засилваш се и го бълсваш по стръмната урва. После отправяш гореща молитва към Бог да изпепели всички амонити. Всевишният явно те е чул, защото след няколко мига виждаш как облаци изпълват небето, започва да гърми и се завихря страшна буря.

Решаваш, че това е добър момент да избягаш от царство Амон. Хукваш с всички сили в западна посока към река Йордан, отвъд която са земите на твоя народ. **Премини на #153.**

298

Самодоволно задаваш гатанката на тридесетте си брачни другари и ги поглеждаш надменно. Ясно ти е, че те не знаят отговора, защото дори и ти нямаш представа какъв е той. Чувал си тази гатанка от един стар скитник, който ти каза, че я прочел на някаква древна глинена плочка, която намерил заровена в пясъците близо до развалините на далечен град, някога известен като Урук. Старецът цял живот търсил отговора на загадката, но така и не го намерил. Съмняваш се, че и твоите другари ще успеят.

Усещаш някаква вътрешна слабост и за момент ти премалява. Чудиш се дали не е от силното вино. Истината е, че ти предаде своята вяра, обзет от неистова алчност, ламтейки за нови одежди. Губиш десет точки Вяра. Не можеш да си позволиш подобно звероподобно отношение към човеци, които са като твои братя — то противоречи на повелите на Бог.

Премини на #230.

299

Сега е твой ред да задаваш въпрос и след кратък размисъл питаш дали Брама може да сътвори камък, който да не може да вдигне. Брахмапутра за миг се замисля, но после минава в настъпление, като задава контравъпрос дали Яхве може да сътвори подобен камък. Какво ще отговориш?

Може, ама не иска. При този предизвикателен отговор **върви на #23.**

Неведоми са пътищата Божии. Извъртането ще те **отведе на #185.**

Ако замълчиш смутено, **премини на #277.**

И ако решиш да си честен и признаеш, че не може, **те очаква #192.**

300

Противниковият генерал е едър мъж, облечен в блестящи доспехи с меден нагръдник. Въоръжението му включва къс меч, остро копие и малък кръгъл щит. Самоуверено излиза пред армията и крачи напето към определеното за битка място.

Показателите на твоя противник са Сила 7, Живот 11.

Ако спечелиш, **премини на #56**, в противен случай **те очаква #200**.

301

Поглеждаш костта презрително. Неведнъж си виждал камила със счупен крак — значи не е невъзможно. Когато обаче вземаш костта в ръце, усещаш, че е хълзгава от полепналата по нея мазнина. Нищо чудно силата ти да се окаже достатъчна, но да не успееш да я счупиш, понеже не можеш да я удържиш в дланите си!

След миг размисъл се навеждаш и гребваш шепа прах и ситен пясък изпод краката ти. Разтриваш го в дланите си, така че да полепне по тях хубаво. След това хващаш костта с две ръце, опираш коляно в нея и напъваш с всичка сила.

За твоя изненада костта се оказва далеч по-здрава, отколкото си подозирал. На няколко пъти почти се изпълзва от хватката ти въпреки пясъка. И когато вече имаш чувството, че може би няма да успееш да я счупиш, чуваш изпращяване и тя поддава. След миг всяка от ръцете ти стиска парче от нея.

Съседът ти се опитва да те обвини, че си играл нечестно, като си взел пясък. Другите месари обаче, възхитени от демонстрацията на силата ти, се застъпват за теб. Не е имало уговорка да не използваш пясък, така че си бил в правото си и облогът е спечелен от теб.

Печелиш 1 точки Мъдрост заради победата, а ако имаш записана кодовата дума ЛИК, и 10 точки Вяра заради спечеления за Господ авторитет.

Мини на #269

302

За ваше щастие, морето е изхвърлило на брега достатъчно дървен материал, за да направите салове. Връзвате трупите с лико и водорасли и малко преди зазоряване навлизате в открито море. Подхваща ви течение, което води саловете все по-навътре в морето, но ако не друго, поне се спасихте от египетската армия.

Оставяте се на милостта на морето, което в тези ранни часове на деня изглежда гладко като тепсия. За съжаление, това се променя, когато по обед задухват силни южни ветрове, а от пустинята се задават черни облаци. Молиш се на Бог стихията да ви подмине, но волята му е друга. Морето около вас се разбушува и вълни колкото планини надигат саловете ви, а лицето, с което сте завързали дърветата, не издържа и се разкъсва. Ти и другарите ти се озовавате в разпенените води. Един по един ги загубваш от поглед.

Влагаш всичките си усилия да не потънеш, но вълна след вълна губиш сили, докато най-накрая се нагълтваш с вода и пред очите ти се спуска черна пелена. **Премини на #87.**

303

Решаваш, че е най-мъдро да послушаш думите Господни и да подпалиш нивята и лозята на филистимците. Но как да заловиш триста лисици?

За целта купуваш едно магаре, каруца и няколко здрави тръстикови коша с капаци. В тях мислиш да слагаш наловените лисици.

Въоръжен с такъв арсенал, се отправяш към пустинята и започваш да търсиш лисичи дупки. Задачата обаче се оказва непосилна. След два дена бродене си заловил само една лисица. Правиш прости сметка наум и установяваш, че ако я караш по този начин, ще са ти нужни цели две години, за да хванеш животните, а най-лошото е, че някои от тях могат и да умрат от старост през това време.

След още една седмица обикаляне и само три заловени лисици си на път да се откажеш. Ако постъпиш така, **върни се на #284**, но ако все пак предпочетеш да се придържаш към съвета Господен, **премини на #169**.

304

Последното нещо, което виждаш, е летящият към лицето ти юмрук на противника ти.

Когато се връщаш в съзнание, откриваш, че междувременно са ти обръснали както брадата, така и косата. Губиш една точка Сила. Запиши си кодовата дума СКИН и **премини на #95**.

305

За кратко време опознаваш Средиземноморието, хората, които го населяват, техните нрави, обичаи и гозби. Търговията върви повече от успешно, но от ден на ден чувствуваш, че нещо ти липсва. По време на пътуванията четеш задълбочено Тората, докато една нощ сам Бог ти се явява на сън и ти казва, че трябва да помогнеш на своя народ. Това е знакът, който, без сам да съзнаваш, си чакал, така че още на следващия ден разпродаваш всичкото си имущество, раздаваш богатствата на бедните евреи и **преминаваш на #156.**

306

За съжаление, египтяните са коварни и вероломни. След като виждат гибелта на своя водач, вместо да се оттеглят, те се прегрупират и нападат. Твоите воини твърде късно забелязват надвисналата угроза, защото споделят твоята радост от победата. За кратко време армията ти е разпръсната по цялото поле и безжалостно избита.

Ти успяваш да се оттеглиш навреме към морето с малцина храбреци, които са се ориентирали в ситуацията и са те последвали. Зад вас обаче настъпва египетската армия, а вие сте твърде малко, за да ѝ устоите. Нощта ви заварва обкръжени на морския бряг. Можеш да се опиташ да построите салове, с които да избягате в морето **на #302**, или пък да нападнете изненадващо и под прикритието на тъмнината да разкъсате обсадата **на #52**.

Първият от двамата, както си личи от облеклото му, е търговец на маслини, докато вторият прилича на пътешественик, обикалял източните земи. Историята според търговеца е, че неговият приятел му дал делва с маслини на съхранение и седем години по-късно, след като се завърнал от пътешествие, си получил делвата обратно. Но след това имал наглостта да го обвини, че в делвата е имало не маслини, а злато и скъпоценни камъни. Пътешественикът от своя страна твърди, че дал делва с обяснението, че в нея има маслини, за да не въведе приятеля си в изкушение, но всъщност скътал вътре всичките си скъпоценности. Случаят изглежда интересен и се сещаш за няколко подхода към него.

На първо място можеш да предразположиш търговеца и пътешественика и да разбереш от тях малко повече подробности. Ако избереш този вариант, **премини на #201**.

Като уважаващ себе си съдия, можеш да се опиташ да събереш допълнителни доказателства, тъй като в момента имаш единствено думата на единния срещу думата на другия. Тогава **отиди на #314**.

Ако смяташ, че на търговеца не му е чиста работата и самият му занаят е такъв, че постоянно мами хората, **отиди на #291**, за да го обвиниш.

Ако пък мислиш, че нормален човек няма да се скита немил-недраг седем години по Изтока, особено пък ако в родината си има достатъчно пари, значи пътешественикът си измисля тази история, **върви на #85**.

И, разбира се, винаги можеш да действаш силово. Вярващ, че ще успееш да изкопчиш признания и да разкриеш истината. При този вариант **те чака #203**.

308

Запретваш ръкави и се провикваш високо:

— Братя, сега трябва да мъстим на филистимците за всички страдания, които те донесоха на нашия Богоизбран народ, на всички юдеи. За робството и униженията, за непосилните данъци. Напред, след мен!

Част от враговете не могат да се начудят на твоята дързост и стоят като вцепенени. Една малка група, явно техните предводители, въоръжени с дълги ножове, те напада, без да се мае. Строшаваш черепа на първия с юмрука си, но останалите са опитни бойци и те обграждат. Изходът от това сражение ще е от решително значение за цялата битка.

Противниците ти са четирима на брой. Трима от тях са със Сила 8 и Живот 7, а косматият гигант, който върви начело, е със Сила 10 и Живот 11. Ако спечелиш, **премини на #205**, иначе **върви на #200**.

309

Успяваш да убедиш брачните си другари, че не са прави да искат откуп за гатаnkата, защото не са стигнали до верния отговор сами, но в знак на добра воля си готов да им дадеш по-дребни подаръци, за да няма кръвопролития в този мирен ден. По-кортките от тях се съгласяват бързо, а малко по-късно и останалите си сядат по местата, но празничната атмосфера се е изпарила. Довършвате пира в мълчание, след това всички се разотиват, а ти поемаш към съседния град, където има пазарище, за да намериш някакви подходящи подаръци. Смяташ, че няколко делви с вино са напълно достатъчен помирителен дар, така че бързо спазаряваш с винопродавеца 30 делвички и се запътваш обратно към Тамнат.

Премини на #60.

310

Не можеш да нарушиш дадено обещание и се съгласяваш да купиш на другарите си тридесет като чисто нови дрехи.

Прекарваш нощта след седемдневния пир заедно с жена си в брачното ложе. Докато тя кратко спи, тежки мисли измъчват съзнанието ти. Откъде ще вземеш пари, за да купиш дрехите? Правилно ли постъпи, като се съгласи? Как смяташ да се сдобиеш с нужната сума, за да придобиеш новите облекчи:

Ще продадеш някой от сватбените си подаръци — **премини на #80.**

Ще потърсиш работа, за да спечелиш парите — **премини на #10.**

311

Ако имаш поне три от следните кодови думи: СОПА; ТОЯГА;
ПАЛКА; БУХАЛКА; ЦЕПЕНИЦА, **премини на #242**, иначе **върви на #281**.

312

Стискате си ръцете и оглеждаш костта презрително. Неведнъж си виждал камила със счупен крак — значи не е невъзможно. Хващаши костта с две ръце, опираш коляно в нея и напътваш с всичка сила.

За твоя изненада костта се оказва далеч по-здрава, отколкото си подозирал. И дори така може би невероятната ти сила би успяла да се справи с нея, но костта е и хълзгава от полепналата по нея мазнина. На няколко пъти почти успяваш, но всеки път проклетият кокал успява да се изпльзне от ръцете ти. Накрая събралите се да гледат месари шумно обявяват предизвикателството за приключено, а облогът — за спечелен от съседа ти.

Губиш 1 точка Мъдрост. Ако имаш записана кодова дума ДИК, губиш и 10 точки Вяра заради невъзмездното оскърбление към Господ.

Мини на #269

313

Хората от племето се успокояват и ти благодарят. Обещават, че отсега нататък ще плащат данъците си винаги и безотказно. Можеш да си доволен от изпълнението на задачата.

Яхве обаче никак не е доволен от теб. Не стига, че служиш на фараона и неговите лъжебогове, а и отказваш да събориш храм на други лъжебогове. Друго е предначертал Той за теб и да не му отдаваш нужното уважение е престъпление пред Бога. Губиш 10 точки Вяра.

Мини на #35.

314

Лесно е да се каже, че е събереш допълнителни доказателства, но как точно ще го направиш? Отново си изправен пред избор.

Можеш да разпиташ съседите. За целта **премини на #325**.

Или да разпиташ други търговци. Този избор ще те отведе **на #93**.

А можеш да направиш нещо нетрадиционно — да се преоблечеш и тайно да обиколиш града, за да чуеш какво се говори за този случай, който вече нашумя достатъчно. Тогава **те очаква #71**.

315

Решаваш да се скриеш, но лъвът сякаш те надушва. Побягваш надалеч от ужасяващия рев, но чуваш стъпките все по-близо и по-близо. Тичаш все по-бързо и вече усещаш, че си на предела на силите си, когато лъвът като че ли изостава. Радостта от избавлението ти дава криле и ти продължаваш да бягаш. Опасността вече е далеч и искаш да спреш, но сякаш тялото ти се движи независимо от теб. Изпаднал си в някакво полусънно състояние и можеш само да наблюдаваш как пресичаш гори и хълмове, докато най-сетне идва миг, когато не издържаш и грохваш на земята в несвяст. Загубил си две точки Живот и десет точки Вяра. **Премини на #68.**

316

Търговеца взима още веднъж кесията. Сякаш не я е гледал вече десетки пъти. Убеден е, че тази кесия е неговата, защото е протрита на дъното точно като тази, която е загубил. Ти му подхвърляш, че дъното е най-вероятното място, където би се проприла една кесия, а и кожените кесии без знаци си приличат. Виж, ако имаше някакъв знак на нея... След разпита търговеца вече не е напълно убеден, че това наистина е неговата кесия, но продължава да твърди, че в тази, която е загубил, освен сребро е имало и брилянти. Ако това е първият разпит за деня, можеш да разговаряш по- внимателно с момчето **на #47**. Ако това е втори разпит или не искаш да се занимаваш с момчето, **те очаква #178.**

Миг след като си изпил хапчето, тялото ти се издува, а ръцете си започваш да ги усещаш като два балона. Чувстваш се лек и политаш в небето, но след като си се издигнал високо над планинските върхове, тежестта отново завладява тялото ти. Падането е дълго, а срещата със земята — смъртоносна.

Ти предпочете да последваш един езичник, вместо да вървиш според повелите на Бога, и заслужено срещна своята гибел. В Светата книга е написано: „Безсмъртието в тленния свят е дело на Лукавия, познайте Бог и ще бъдете безсмъртни в райските градини“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

318

С голямо неудоволствие се съгласяваш с цената. Очакваш да видиш по лицето на търговеца злорадство, но няма такова — той е угрожен не по-малко от теб. Едва тогава се досещаш, че той не е повярвал на лъжата ти, но я е приел като предлог все пак да сключи сделката — иначе ще остане с цял кораб делви, които няма как да продаде лесно. Справил си се по най-добрния възможен начин в трудна ситуация — увеличи точките си за Очарование с една.

Стисвате си ръцете и помощниците на търговеца се заемат да товарят кораба. С възхищение ги гледаш как старателно нареждат делвите и след това насипват около тях пясък от чували. Аха да попиташи, но се досещаш — дори при бурно море пясъкът ще пречи на делвите да се клатят, удрят и чупят една в друга. Има какво да се научи от тези хора.

Мини на #177.

319

В твоя случай можеш да разчиташ на доброто име, което си изградил сред търговците последните години. За съжаление, това не те опазва от конкуренцията и една вечер имаш неприятно посещение. Двама наемници със страховити белези по лицата ти казват, че в града има достатъчно оръжейници и по-добре да си ходиш по живо, по здраво, докато още разполагаш с пълен набор от крайници. Почервенял от гняв, нападаш двоицата с боздугана, който разглеждаше допреди малко.

Наемник 1: Сила 6, Живот 10

Наемник 2: Сила 8, Живот 6

Ако победиш, **премини на #232**, иначе **те очаква #200**.

320

Учтиво отказваш предложението, но съседът ти не мириясва. След още няколко подкани и отказа той те обвинява пред всички, че си страхливец. И преди да успееш да реагираш, добавя, че юдейският Бог нищо не струва, щом не може да даде сили на свой поклонник да счупи най-обикновена кост. Запиши си кодовата дума ДИК.

Ще приемеш облога — **мини на #312**.

Ще приемеш облога, но ще използваш и хитрост — **мини на #63**.

Отново ще откажеш — **мини на #182**.

321

Опитваш се да убедиш господарите си в правотата си, ала не само че не успяваш, но голите послушнички, танцуващи под бавния барабанен ритъм, дотолкова разколебават вярата ти, че дори се включваш в техните злокобни ритуали. Връщаш се в колибата си, но мислите за гнусното жертвоприношение не ти дават мира. Опитваш се да се помолиш и да потърсиш съвет от Бог, но сякаш връзката ти с Него е прекъсната. Губиш двайсет точки Вяра. **Премини на #336.**

Следващите няколкото дена преминават в усърдна подготовка за сватбата. Поканил си стотици гости, сред които и отбрани знатни люде от града. Опасяваш се, че на празненството ще се изсипят и значителен брой хора, без да са поканени. Е, вече си прочут герой и трябва да свикваш с тежестта на славата, без да загубиш твърдостта на волята и вярата си.

В нощта преди уречения ден се затваряш в храма и се молиш страстно, просейки разрешение от Бог за предстоящото обвързване с красивата филистимка. Всевишият проговаря в мислите ти: „Изпратил съм ти изпитание, само от теб зависи дали ще се справиш!“.

Още от сутринта на следващия ден започва да се стича неизброимо множество, а трапезата е отрупана с избрани ястия и напитки — печени агнета, грозде, маслини... На централно място стои цял вол, печен в яма на огън от благоуханни дървеса в продължение на три дни. Традицията повелява гощавката да продължи една седмица. Твоите близки и тези на жена ти подбират тридесет брачни другари, които ще бъдат свидетели на бракосъчетанието.

Брачните ти другари предлагат да избереш измежду три сватбени подаръка:

— блъскав меч, изкован в Дамаск от метеоритно желязо, толкова остър, че разполюва косьма на две — ако се спреш на него, **премини на #331**.

— прекрасна арфа, от която се разнася Божествена музика, прокараш ли пръсти по златните й струни — ако решиш, че тя ще ти е по-нужна в предстоящото приключение, **премини на #121**.

— книга, която е първи препис на Десетте Божи заповеди от каменните скрижали, които Бог даде на Мойсей на планината Синай; ако това е твоят избор, **те очаква #216**.

323

Опитваш се да убедиш другарите си, че не са прави, но дали ще успееш да укротиш развилнялата се тълпа? Хвърли един зар и прибави резултата към точките си Очарование. Ако резултатът е 10 или по-голям, **премини на #309**, а в противен случай **те очаква #99**, но преди това си отбележи загуба на две точки Живот, защото, докато се опитваш да успокоиш тълпата, на някого не му издържат нервите и със завидна точност хвърля тежка глинена чиния към главата ти.

След дълъг размисъл, през който претегляш наличните факти, посочваш като виновник воина, загърнат в кожа на лъв. Звучи ти най-логично този, който се е осмелил да поsegне на царя на животните, да се осмели и да поsegне на храма. За съжаление, логиката ти куца и впоследствие се установява, че си обвинил невинна жертва. Истинският виновник се оказва воинът с тигрова кожа — един млад страж успява да го проследи до мястото, където крие скъпоценностите. Губиш десет точки Справедливост. **Очаква те #106.**

325

Отиваш да навестиш съседите на пътешественика. Те казват, че човекът наистина е отсъствал седем дълги години, но иначе си е с всички и докато е бил тук, е спазвал Божият закон, помагал е на близките и приятелите си и е бил съвестен гражданин. Интересното е, че съседите на търговеца казват същите неща за него. Явно този избор те доведе до задънена улица. За съжаление, ще се наложи да обвиниш един от двамата без достатъчно улики.

Търговецът — **мини на #81**; или пътешественика — **на #85**.

326

Със съжаление поклаща глава и обясняваш на стареца, че няма да му продадеш месото — за юдеите свинското е нечисто и не става за ядене. Налага се да го обясниш няколко пъти, но накрая старецът разбира, кимва с благодарност и отминава, мърморейки как истинският назорей никога няма да те подведе. Печелиш 5 точки Вяра.

Мини на #231.

Тълпата те увлича и ти започващ също да се подиграваш на странника. За себе си знаеш, че не си грешен, тъй като търгуваш честно и почтено, а и голяма част от приходите си даряваш за Бога, така че когато безумецът загубва търпение и започва освен с хули да ви напада и с камъни, не издържаш и вземаш един по-едър камък, който запращаш към него. Като виждат това, останалите търговци също започват да хвърлят камъни и прокуждате нещастника далеч извън пределите на града. Твоите помисли и дела обаче те отдалечават от Бог, който още същата нощ взема душата ти. В Светата книга е написано: „Изгонете търговците от храма и нека този, който не е извършил грях, пръв да хвърли камък“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

Лодкарят те подминава и не след дълго едва долавяш в далечината плясъка на греблото му. Наистина не е разумно да се доверявам на непознати, казваш си ти. Оглеждаш реката и се подсмихваш. Не може една нищо и никаква рекичка да ти се опре. Влизаш спокойно в нея и не след дълго спокойно си плуваш към отсрещния бряг. Водите са приятно топли. С лекота преплаваш до средата на реката, когато усещаш, че лявата ти ръка се схваща. Не обръщаш внимание на случилото се и продължаваш да плуваш, ползвайки само дясната си ръка... до момента, в който и тя отказва да ти се подчинява. Не губиш самообладание и се обръщаш по гръб, плувайки само с крака, но не след дълго първо ти се схваща десният крак, последван веднага след това и от левия. Потъваш към дъното на реката, неспособен да спасиш живота си.

Тази река, драги читателю, не е обикновена. Това е омагьосаната река Ахерон от езическите легенди. Ти стана жертва на своята собствена безразсъдност, попаднал на място, на което не можеш да подириш помощ и съвет от Бог. В Светата книга е написано: „Светлина щом подирите, светлина ще намерите, но тежко ви, щом мракът на подземното царство ви обгрънне“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

329

Нямаш намерение да лъжеш дамата на своето сърце, а освен това ѝ имаш пълно доверие — нали смяташ да ѝ посветиш живота си. Затова чистосърдечно ѝ разказваш за твоята сила. Запиши си кодова дума ТРИ и **отиди на #105.**

330

Отново решаваш, вместо да помислиш малко, да действаш. Въпреки че Исай се възмущава от варварските ти методи, те дават резултат. Още на дванайсетия удар с камшик продавачът признава, че документът е фалшив и е направен с цел да изтръска с няколко златни слитъка доверчивия и благ Исай. Щастлив от успешно разрешения случай, **премини на #181**. Но преди това си намали Справедливостта с 10 точки и запиши кодова дума СОПА.

331

Още щом хващаш меча и го развърташ над главата си, усещаш, че това е необикновено оръжие. Увеличи Силата си с две, а ако имаш кодова дума ПЕХЛИВАНИН, добави още една точка, тъй като си тренирал изкуството на въоръжения бой и знаеш как можеш да използваш оръжието най-добре. Запиши си кодова дума САМУРАЙ и **премини на #36**.

Осъзнаваш, че ако хората от народа ти се върнат без теб при филистимците, ще ги застигне тежка съдба — навярно ще бъдат избити безмилостно. Но все пак имаш известни съмнения да не би твоите братя, наплашени от враговете ви, да вземат да те посекат на място. Заставаш пред тях и им казваш:

— Закълнете се, че няма да ме убият.

— Не, ние само ще те вържем и ще те предадем в ръцете им. Няма да те убиваме. Можеш да бъдеш спокоен — отговаря ти белобрадият старец.

Решаваш да им се довериш и протягаш ръце, за да те вържат с две чисто нови корабни въжета, изплетени навярно от гръцките моряци и дебели по два палеца всяко. Мислиш си, че ако се наложи, би могъл със съвсем леко усилие да ги разкъсаш като прегорял лен. Но нека вярват, че си усмирен.

Премини на #166.

333

Отскачаш надясно. Единият меч профучава точно където стоеше ти преди миг и с глухо изкънтяване се забива в дървената врата на къщата отсреща. Усмихваш се доволно — уви, твърде рано! Другият преследвач не е бил толкова точен, запратил е меча си встриани, но ти си отскочил право на пътя му! Острието се забива в гърдите ти и пронизва сърцето ти. Очевидно Бог днес не е благосклонен към теб. В Светата книга е написано: „Последвай моя глас сега и ще те избавя от Фараона, за да избягаш из Египет“, но ти не се съобрази с това и играта ти завършва тук.

КРАЙ.

334

— Хахахаха — изсмиваш се гръмогласно ти, — да не мислите, че след като узнахте отговора на гатанката от жена ми, сега ще се съглася да изпълня облога?! Да не сте загубили ума си, кучета!

Брачните ти другари те гледат със зяпнали усти, изпаднали сякаш в унес. Това не продължава дълго — най-свирепият от тях грабва един камък от земята и се хвърля към теб със зловещ вик. Изчакваш го да се доближи и го стисваш за шията. Вдигаш го във въздуха и го захвърляш на тридесет разкрача разстояние, където той се стоварва върху една от празничните маси. Останалите ти другари озверяват и въпреки че осъзнават чакащата ги нерадостна участ, с яростни ревове хукват към теб.

— Безумци, сега ще изпитате Божия гняв — не им оставаш дължен ти.

Извади 10 от точките си Вяра. Въпреки че брачните ти другари узнаха отговора на гатанката по недотам честен начин, не би следвало и ти да се държиш безчестно и да нарушаваш Божиите повели. Ако ли пък имаш кодова дума СКРИЖАЛ, намали точките си Вяра с 15.

Премини на #2, където те чака битка с развиднелите се бивши твои другари.

— Кой си ти, старче? — провикваш се към белобрадия лодкар.

— Можеш ли да ме прекараш през реката?

Лодкарят се обръща и най-сетне те забелязва.

— Името ми е Харон, синко. А това е подземното царство на Хадес, брат на Зевс и Посейдон. Аз превеждам душите на мъртвите на другия бряг на реката, като всеки от тях ми заплаша по една сребърна монета. Но ти си жив и си от плът и кръв? Как се озова тук?

Не е нормално да си жив и двамата с теб да разговаряме. Това ще да е някакъв парадокс. Но като си помисля, си спомням, че преди известно време оттук мина и друг като теб, казваше се Херкулес. Явно и двамата сте надарени с някаква свръхестествена сила. Хайде, качвай се на лодката, но цената си е същата — една сребърна монета.

— А кои са тези трима братя Хадес, Зевс и Посейдон? — питаш ти.

— Това са боговете, момчето ми, господари на небето, земята и Подземното царство.

— Има само един Бог — дръзко отвръщаш.

Хадес не ти обръща никакво внимание, а протяга ръка, за да му дадеш сребърната монета. За щастие, имаш в пазвата си няколко монети и му връчваш една от тях. Той бавно насочва с дългото гребло лодката към отсрещния бряг.

Цялата ситуация е доста странна. Почваш да подозираш, че този Харон като нищо може да е нечист демон. Най-много те разколебават думите му за някакви богове. Та нима има друг освен Господ, твоя Бог?! Какво ще предприемеш?

Ще бутнеш лодкаря в реката и сам ще преведеш лодката до другия бряг — **премини на #239**.

Ако ли пък решиш да не нападаш Хадес, а да го оставиш да си върши работата — все пак с нищо не те е предизвикал — **премини на #66**.

336

Постепенно се сприятеливаш все повече с амонитите и те дори ти поверяват важни задачи. Един ден ти дават да пасеш огромно стадо овце и ти разбираш, че сега е удачният момент да избягаш. Опознал си добре близките земи, затова не представлява никаква трудност да се измъкнеш. Дори решаваш да задигнеш и цялото им стадо. Казваш на господаря ти, че ще отидеш на брега на река Йордан, където има много тучни поляни с трева за животните, а той наивно се съгласява.

След няколко дни вече си на брега на реката със стадото, но сега изведнъж се сещаш за друг проблем. Как ще прекараш овцете през водата? Изведнъж пред очите ти се случва немислимото — водите се разделят на две и пред средата на реката се открива широк път! Явно Бог е видял мъките, които изживява, след като избяга от битката с лъва, и най-после е простиbil за малодушието ти. Благополучно преминаваш на другия бряг заедно с животните.

Иди на #74.

337

Страховете ти от водата се оказват напразни — не ти се налага да плуваш. Корабът, на който си, атакува флагманския кораб на пиратите и двата се сблъскват. Скачаш на носа на вражеския съд и с лекота помиташи първите неколцина пирати. Откъм кърмата обаче към теб тичат поне още двайсет. Оглеждаш се — почти всички други египетски воиници са били изхвърлени от сблъсъка във водата. Ще трябва да победиш пиратите на практика сам.

Ще се сражаваш с тях един по един — **мини на #202**.

Ще събориш върху тях предната мачта — **мини на #78**.

Пътуването до Поднебесната империя е дълго, но скучно. Едва когато пресичате границите на Китай, започват да се случват интересни неща. По време на една почивка решаваш да си свариш супа, така че наливаш вода от бистрото поточе. Докато лежиш и чакаш водата да кипне обаче, от близкия храст се отронват няколко листенца и падат в съдината ти. Ти си човек любопителен, така че вместо да изхвърлиш водата и да си налееш нова, помириш се с омекналите листенца и ароматът им те заинтригува. След това отпиваш и макар и да си пътувал цял ден, умората от деня сякаш се съмъква от раменете ти.

— Чудесно, току-що направи своята първа крачка към безсмъртието.

Оглеждаш се и съзиращ странен човек. Не можеш да определиш на колко е години, но е със закръглено коремче, разгърдена риза и небрежно брадяサラ физиономия. На бедрото му се полюшва кратунка, а от начина, по който говори, не остава съмнение, че кратунката е пълна с вино. Без да чака покана, странникът сяда до теб и се представя като Джюнли Цюен — един от Осемте Безсмъртни, Повелител на Източния вятър и Откривател на Златния еликсир. Всяка една от титлите е последвана от мощна глътка от кратунката, която сякаш е бездънна. Въпреки леко смахнатия си вид човекът ти се струва доста интересен и скоро повеждате разговор, а няколко часа по-късно той те кани да го последваш, за да те научи на всичко, което знае.

Ако смяташ, че можеш да му се довериш, и искаш да научиш тайните му, **премини на #222**, а в противен случай **продължи на #77**.

С големи усилия успяваш да намериш в пясъка подходящ камък с остри ръбове, с чиято помощ отрязваш буйните си къдрави черни коси. Вече няма и помен от тях. Доволен си и съжаляваш само, че сребърното малко огледало, което имаш в наследство от прабаба си, не е у теб, за да се погледнеш в него.

Чувстваш се разхладен, но изведнъж рязка болка пронизва цялото ти тяло. Губиш десет точки Вяра. Освен това чувстваш и десницата си отслабнала. За да провериш дали е така, хващаш твърдия камък, който току-що използва като нож, и се опитваш да го счупиш на две. Знаеш, че това е лесна работа за твоята чутовна сила, но уви, сега не успяваш дори да го пропукаш. Намали точките си за Сила с две и запиши кодова дума КУБЕ.

Не отива на един назорей да подстригва дългата си коса като необрязаните народи — това противоречи на Божиите повели. Заплакваш с горчиви сълзи, но стореното вече е факт. С отпаднал дух отново поемаш през пустинята.

Премини на #140.

340

Мислиш си, че тълстият евнух ще бъде лесен противник, но се заблуждаваш, защото под сланините се крият могъщи мускули. Още в началото на схватката той ти забива коляно в слабините, след което те сграбчва в мечешка прегръдка и не те пуска, докато не изцежда силите ти. Новината за твоя позор се разнася бързо и макар да не си нито първата, нито последната жертва на силата на Ашгарот, решаваш, че няма какво да търсиш повече при фараона. Под прикритието на една безлунна нощ се оттегляш от двореца и се завръщаш в родния си град.
Премини на #156.

341

След като фараонът решава, че си си отдъхнал, ти нареджа да поведеш войската на североизток, към Мафкат и отвъд. Да разрушиш всички храмове на лъжливи богове — лъжливи за него, разбира се. Когато хората нямат опора от боговете си, те са лесна плячка за Живия Бог, както титулува себе си владетелят на Египет. Губиш десет точки Вяра.

През следващите седмици армията ти пресича Мафкат и събаря или изгаря всеки храм във всяко селище, което срећне по пътя си. Докато един ден, вече наблизила Газа, не навлиза в село на евреи. Насред него стои иззидана от местен камък неголяма синагога.

Ако я разрушиш както всички други храмове по пътя ви, **мини на #188**. Ако откажеш, **мини на #46**.

342

Мислиш ли, че човек, който през живота си не е виждал и пет сребърни монети накуп, ще се отнесе нехайно към цяла кесия, пълна със сребро, и просто така ще изръси съдържанието й на земята, вместо да вади монетите една по една?

За съжаление, грешиш в предположенията си, а истината е далеч по-логична — просто търговецът е загубил друга кесия. Ти пък губиш 10 точки Справедливост и **преминаваш на #311**.

ЕПИЛОГ

Поздравления, читателю, ти достигна края на това приключение. Премина през живота на Самсон и успя да изпълниш неговата заветна цел.

Сега остава само да видиш каква оценка заслужаваш. Събери оценката си за Вяра с тази за Справедливост, тази за Сила, умножена по 10, тази за Очарование, умножена по 5, и тази за Мъдрост, умножена по 5. Освен това за всяка кодова дума: ТИГЪР; ОСЕЛ; ГУНАН; ЗАЕК; НУЛА; АФРОДИТА; КОЛОНА си добави по 20 точки. Сега виж крайния резултат.

Ако имаш 540 точки или повече, си се справил блестящо с живота на Самсон. Тази книга няма повече тайни за теб!

Ако резултатът ти е между 480 и 540 точки, си се справил много добре, но все пак прочети книгата още веднъж и се опитай да откриеш къде можеш да се справиш още по-блестящо.

Ако резултатът ти е между 420 и 480 точки, си се справил добре, но си направил пропуски на някои ключови места. Вярвам, че на следващото прочитане ще изкараш повече.

Ако резултатът ти е между 360 и 420 точки, си имал голям късмет на доста места в книгата. Направил си важни пропуски на ключови места, които на следващото прочитане ще можеш да минеш по-добре.

А ако резултатът ти е по-малък, е цяло постижение, че си достигнал до епилога. Преиграй книгата още няколко пъти, за да достигнеш до края с по-добра оценка. Всъщност ми е трудно да повярвам, че може да изкараш по-ниска оценка!

ЗАРОВЕ

Един зар

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

Два зара

	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12

ДНЕВНИК

Живот:	...
Вяра:	...
Сила:	...
Мъдрост:	...
Очарование:	...
Справедливост:	...
Дебат:	...
Кодови думи:	
.....	

ДНЕВНИК

Живот:

Всяра:

Сила:

Мудрость:

Очарование:

Справедливость:

Дедам:

Когодви думи:

Издание:

Автор: Колийн Ливингстън

Заглавие: Самсон

Издание: първо

Издалел: Сердика ИТ; Пентекосталс скрипчър

Година на издаване: 2014

Тип: книга игра

Националност: българска

Редактор: Найтингейл Блейд

Художник: Густав Доре

Художник на илюстрациите: Густав Доре

ISBN: 978-619-7163-03-2

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/1672>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.